ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΒ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1964 | ΤΕΥΧΟΣ 271ον

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

Ἱστορικὴ Εἰσαγωγή.

Ι. Τῇ ἀληθείᾳ, οἱ παλαιότεροι ποινικοὶ κώδικες δὲν ἐξεδήλουν ἰδιαίτερον διαφέρον ὑπὲρ τῶν ἀνηλίκων, τοῦθ' ὅπερ εὐνόητον, ἐφ' ὅσον ἡ νεότης, ὡς τοιαύτη, δὲν ἀπετέλει «ἐπιστημονικὸν πρόβλημα», οὐδὲ κἂν δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιστήμην τῆς παιδαγωγικῆς. Συνήθως, ἐν προηγουμέναις ἐποχαῖς, περιωρίζοντο εἰς τὸν καθορισμὸν ἐλαχίστου ὁρίου ποινικῆς ἐνηλικιώσεως, ὅπερ μάλιστα ἐν ἐνίαις νομοθεσίαις ἐξικνεῖτο συχνάκις μέχρις ἀπελπιστικῶς κατωτάτων ὁρίων ἡλικίας. Αἴφνης κατὰ τὸ ἀγγλικὸν δίκαιον οὐχὶ ἐν ἀπομεμακρυσμένῃ ἐποχῇ, ἀλλὰ μέχρι τῶν μέσων αὐτοῦ τούτου τοῦ 19ου αἰῶνος, ὁ παῖς καθίστατο ποινικῶς ἀνήλικος ἤδη ἀπὸ τοῦ 7ου ἐνιαυτοῦ τῆς ἡλικίας του.

ΙΙ. Ἡ κυριωτέρα ἀντίδρασις κατὰ τῆς τοιαύτης ἀδιαφορίας τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης ἔναντι τῆς νεότητος, ἀνεπήδησεν οὐχὶ ἐκ θεωρητικῶν κατασκευῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς πράξεως, ἐκ τῆς χώρας τῆς ἀκαμάτου ἐργασίας καὶ τῆς πρακτικῆς ἐνεργείας, τῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Τὸ σχετικὸν δὲ διαφέρον ὑπὲρ τῶν παίδων καὶ ἐφήβων ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ διὰ τῆς ἀπὸ τῆς καμπῆς τοῦ παρελθόντος πρὸς τὸν τρέχοντα αἰῶνα δημιουργίας «εἰδικῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων» ἐν τῇ ρηθείσῃ χώρᾳ. Προσωπικότητες, ὡς ὁ Ben. Lindsey καὶ ἄλλοι, αἰσθανόμενοι δίψαν τῆς ὑψηλῆς καὶ εὐγενοῦς πνευματικῆς ἀπολαύσεως ἐκ φιλαλλήλου ἠθικῆς δράσεως ὑπὲρ τῶν πασχόντων συνανθρώπων, ἀνέλαβον μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ καθήκοντα δικαστῶν ἀνηλίκων, ἅτινα ἤσκησαν οὐχὶ μετὰ στενότητος ἀντιλήψεως, ἀλλ' ἐν εὐρύτητι πνεύματος, ἀναλίσκοντες ἑαυτοὺς χάριν διασώσεως οὐ μόνον τῆς ἤδη ἐγκληματησάσης, ἀλλὰ καὶ τῆς ἁπλῶς ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ εὑρισκομένης νεότητος. Πρακτικῶς διαλογιζόμενοι ἐπεζήτουν νὰ πατάξωσι πάσας ἐν τῇ ἀμερικανικῇ κοινωνίᾳ ἐμφανιζομένας συγκεκριμένας περιπτώσεις ἠθικοῦ κινδύνου, ἐπαπειλούσας τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν. Φέρ' εἰπεῖν ἰδιαιτέραν κατέβαλον προσοχὴν χάριν τῆς σωτηρίας ἀπὸ τῆς δίψης τῆς ἁμαρτίας τοῦ γνωστοῦ καὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς συνθήκας φαινομένου τῶν δραπετῶν ἐκ τοῦ σχολείου μαθητῶν, ὧν ἡ διαγωγή, κατὰ τὴν ὀρθὴν ἀμερικανικὴν ἀντίληψιν, ἀπεδείκνυεν ἠθικῶς ἐπικινδύνους ἰδιότητας, ἤτοι ἔλλειψιν συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος, ροπὴν πρὸς ἀλητείαν, ἀποστροφὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τάσιν πρὸς ἡδονήν. Οἱ αὐτοὶ δικασταὶ ἀνηλίκων δὲν περιωρίζοντο εἰς τὰ καθήκοντα τυπικῶν ἐκτελεστῶν τῶν κατ' ἀνηλίκων δικῶν, ἀλλὰ μετ' ἐν-

θουσιασμοῦ ἀγνοῦ ἔδιδον τὰς δεούσας παιδαγωγικὰς καθοδηγήσεις ὡσαύτως πρὸς τοὺς γονεῖς ἢ ἑτέρους ὑπευθύνους διὰ τὴν ἀμέλειαν τῶν τέκνων αὐτῶν, γενόμενοι μεταλαμπαδευταὶ εὐγενῶν κατευθύνσεων καὶ γενικώτερον εἰς τὴν συνόλην κοινωνίαν, χάριν τῆς ἠθικῆς προόδου καὶ ἠθικῆς εὐημερίας τῶν νέων. Ποινὰς κατὰ τῶν ἐγκληματοπραγησάντων ἀνηλίκων οἱ δικασταὶ αὐτῶν μόνον κατ' ἐξαίρεσιν καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτάτων περιπτώσεων κατεγίνωσκον, ὑποβάλλοντες τοὺς ἀνηλίκους συνήθως μὲν ἐφ' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον ὑπὸ δοκιμασίαν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐπιμελητῶν ἢ ἑταιρίας προστατευτικῆς, κατὰ δεύτερον λόγον τοποθετοῦντες αὐτοὺς εἰς παιδαγωγικὸν ἵδρυμα.

Ἡ ὑπόλοιπος σκεπτομένη πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κλείσῃ τὰ ὄμματα αὐτῆς ἔναντι τῆς τοιαύτης ἀνακαινιστικῆς καὶ μεταρρυθμιστικῆς κινήσεως, διὸ καὶ ταχέως ἐπεζήτησε νὰ ἐγκολπωθῇ τὸ ὡραῖον καὶ πρωτοπόρον παράδειγμα τῆς Ἀμερικῆς.

Βεβαίως δὲ καὶ ἐν προκειμένῳ δισταγμοί, ἐξιχθέντες μέχρι σαφῶν ἀντιρρήσεων, κατὰ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ θεσμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων διετυπώθησαν, ἰδίως εἴτε ἐκ μέρους κύκλων, οἵτινες,ζυμωθέντες ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ τάξει, δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἀποτινάξωσι τὴν νάρκην, ἐξαναγκαζόμενοι εἰς πόνους ἐργασίας πρὸς νέας προσαρμογάς, εἴτε ἐκ μέρους κύκλων, οἵτινες ἀπὸ χαρακτῆρος εἶναι ζηλωταὶ τῶν ἀντιρρήσεων καὶ ἀμύντορες τῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ τῆς ἀμφιβολίας. Πλὴν πᾶσαι αἱ τοιαῦται ἀντίθετοι ἐνέργειαι ὠχρίασαν, τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐπεκταθέντων γοργῷ τῷ βήματι.

ΙΙΙ. Καθυστέρησις ἐν τῇ ἀποδοχῇ τῆς νέας τάξεως ὑπὲρ τῶν παίδων καὶ ἐφήβων ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἐσημειώθη μόνον σποραδικῶς καὶ ἐν ἐλαχίσταις χώραις, δυστυχῶς δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἀνήκει καὶ ἡ ἡμετέρα χώρα. Διότι ἡ μὲν πρώτη γενναία ἑλληνικὴ νομοθετικὴ ἀπόπειρα ἔτους 1931 ἀπέτυχεν, ἐφ' ὅσον ὁ ψηφισθεὶς ἄξιος πολλοῦ ἐπαίνου νόμος 5098 «περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων» παρέμεινε νεκρός, μηδέποτε ἐφαρμοσθείς, ἡ δὲ δευτέρα ἀπόπειρα διὰ τοῦ παρ' ἡμῶν συνταχθέντος νόμου 2135 ἔτους 1939 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀνηλίκων», ἔχουσα χαρακτῆρα σαφῶς προπαρασκευαστικόν, ἦτο ἐξαιρετικῶς πενιχρά. Ἑπομένως, κυρίως εἰπεῖν, τὸ νέον περὶ ἀνηλίκων ἐγκληματολογικὸν δίκαιον (Jugendstrafrecht) εἰσήχθη παρ' ἡμῖν περίπου ἀπὸ δεκατετραετίας διὰ τῶν νέων ἑλληνικῶν κωδίκων, τοῦ ποινικοῦ καὶ τοῦ τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἀμφοτέρων ἔτους 1950, εἰς τοὺς πρωτοπόρους πρωτεργάτας τῶν ὁποίων ὀφείλει ἡ ἡμετέρα χώρα εὐγνώμονα ἀναγνώρισιν.

Γενικὴ ἀνασκόπησις τῶν ἀνακυπτόντων ἐκ τοῦ νέου Ποινικοῦ Δικαίου Ἀνηλίκων προβλημάτων.

Πλήν, εἰκότως, ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς τοιαύτης νέας νομοθετικῆς τάξεως, ἀνέκυψε πληθώρα προβλημάτων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ θηρευομένου σκοποῦ τῆς σωτηρίας τῆς ἤδη ἠθικῶς διεφθαρμένης ἢ καὶ ἁπλῶς ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ τελούσης ἑλληνικῆς νεότητος. Περὶ τὰ σπουδαιότερα ἐκ τούτων, οὐσιαστικὰ καὶ δικονομικά, θὰ ἀσχοληθῶμεν εὐθὺς ἀμέσως, ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς ἐλπίδος ὅτι θὰ παράσχωμεν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν εἰδικῶν ἡμῶν ἐπιστημονικῶν δυνάμεων, ἴσως ὀρθὰς ὁδηγοὺς γραμμὰς πρὸς τοὺς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἁρμοδίους. Ἂς λάβωμεν δὲ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὀρθὴ ἀντιμετώπισις τῶν συναφῶν προβλημάτων παρουσιάζει σήμερον ἐπείγουσαν μορφὴν ἐν ὄψει τῆς ἐκ τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς, τῶν κινημάτων τῶν συμμοριτῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως προκληθείσης δυσμενοῦς ἐπιδράσεως ἐπὶ τὴν νέαν ἑλληνικὴν γενεάν. Πάντως ἐκ τῶν λεχθέντων οὐδαμῶς ἐπιθυμοῦμεν ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς νὰ παρεξηγηθῶμεν ὅτι συντασσόμεθα

τυχὸν πρὸς τὰς πολλαχόθεν ἀφορμωμένας θρηνῳδίας(1) περὶ διαρκῶς αὐξανομένου δῆθεν «μεγίστου κύματος ἐγκληματικότητος καὶ διαφθορᾶς», πολλῷ δὲ μᾶλλον, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπικουρούμεθα ὑπὸ σχετικῶν στατιστικῶν στοιχείων. Βεβαίως ἐξαπελύθησαν ἐκ τῶν ρηθεισῶν καταστάσεων ποικίλα δεινὰ ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς φύσεως, οὐχ ἧττον ὅμως δὲν πρόκειται περὶ καταστροφῆς, διότι ὁ ὑγιὴς ὀργανισμὸς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἀντέταξεν ἤδη καρποφόρον ἀντίδρασιν.

Προβλήματα περὶ τὸ οὐσιαστικὸν Ποινικὸν Δίκαιον καὶ τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν Ἀνηλίκων.

Ι. Ἀναφερόμεθα ἐν πρώτοις εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀνηλίκων, εἰς οὓς ἀφορῶσι τὰ θεσπιζόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 122 καὶ 123 ποινικοῦ κώδικος ἀναμορφωτικὰ καὶ θεραπευτικὰ μέτρα. Δυστυχῶς ὁ κῶδιξ περιορίζει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τοιούτων μέτρων μόνον ἐπὶ τῶν ἐγκληματησάντων ἀνηλίκων, καὶ δὴ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ 7 - 17 ἐτῶν. Θὰ ἔδει, καθ' ἡμᾶς κριτάς, νὰ διευρυνθῇ νομοθετικῶς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν λόγῳ μέτρων ἀπὸ δύο ἀπόψεων, ἤτοι :

α') Νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀναμορφωτικὴ καὶ θεραπευτικὴ εὐεργετικὴ δρᾶσις τῶν δικαστῶν ἀνηλίκων καὶ ἐπὶ τοὺς μήπω ἐγκληματήσαντας, ἀλλ' ἁπλῶς ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ τελοῦντας ἀνηλίκους, ἐφ' ὅσον αἱ περιπτώσεις ἠθικοῦ κινδύνου συνιστῶσι κοινωνικὴν παθολογικὴν κατάστασιν, ἥτις, μὴ ἐγκαίρως προλαμβανομένη, ἐξωθεῖ πρὸς πᾶσαν σαπρίαν ἀνηθικότητος, τ.ἔ. ἐγκληματικότητα, ἢ ἄλλην(2).

β') Νὰ ἐπεκταθῇ ἡ παιδαγωγικὴ εὐεργετικὴ δρᾶσις τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων ἀπὸ ἀπόψεως ἡλικίας, ἤτοι ἐξ ἑνὸς μὲν πρὸς τὰ κάτω τῶν 7 ἐτῶν παιδία, ἐφ' ὅσον καὶ ταῦτα δύνανται νὰ διαβιῶσιν ἐν ἀνηθίκῳ περιβάλλοντι, καὶ ἐφ' ὅσον ἀπὸ ἄλλης πλευρᾶς, τοὐλάχιστον κατὰ τὴν δόξαν ὡρισμένων σχολῶν ψυχολογίας, τὰ σπέρματα τῆς διαμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνθρώπων ἀνάγονται πολλαχῶς εἰς βιώματα τῆς προσχολικῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐξ ἑτέρου δὲ πρὸς τοὺς ἄνω τῶν 17 ἐτῶν νέους μέχρις αὐτοῦ τούτου τοῦ 25ου ἔτους, ἐφ' ὅσον, ὡς δεικνύεται ἐκ τῶν σχετικῶν στατιστικῶν, οἱ κίνδυνοι τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς τῶν ἀνθρώπων παρουσιάζονται ηὐξημένοι, ἰδίως κατὰ τὴν ἐν λόγῳ φάσιν τῆς ἡλικίας των, ἤτοι ἀπὸ 17 μέχρις 25 ἐτῶν(3), ὁπότε περίπου ἐπέρ-

1. Αἱ θρηνῳδίαι προάγονται δυστυχῶς ὑπὸ ἐνίων ἐφημερίδων, αἵτινες, χάριν προσελκύσεως ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ, ἀναγράφουσιν συστηματικῶς πᾶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπισυμβαῖνον ἔγκλημα, συνοδεύουσαι τὴν περιγραφὴν δι' εἰκονογραφιῶν καὶ συνταρακτικῶν τίτλων. Κατακριτέα ἐξ ἑτέρου καὶ ἡ ἐξ ἀντιπολιτευτικῶν διαθέσεων ἀντίδρασις διαφόρων ἐφημερίδων κατὰ τῆς σωτηρίας ἀπαγορεύσεως ἐκ μέρους τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν τῆς ἀναγραφῆς ἐκκρεμουσῶν ἐνώπιον τῆς ἀνακρίσεως ὑποθέσεων, ὡς δῆθεν ἀντισυνταγματικῆς, καθ' ὃ καταργούσης τὴν ἐλευθεροτυπίαν. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ μὲν προσέλκυσις ἀναγνωστῶν δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκηται διὰ ταπεινῶν φθοροποιῶν δημοσιεύσεων, ἀλλὰ δι' ὑγιῶν ἐπαγωγῶν πρωτοβουλιῶν, ἡ δὲ ἄσκησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκηται διὰ τῆς συστηματικῆς ἀντιδράσεως κατὰ πάσης κρατικῆς δράσεως, ἀλλὰ νὰ ἀφορμᾶται ἀφ' ὑψηλῆς ἀντικειμενικῆς πνοῆς καὶ σχολαστικῆς ἀμεροληψίας. Πᾶσα ἀντίθετος τακτικὴ τῶν ἐφημερίδων εἶναι ταπεινὴ καὶ ἀντικοινωνική, μὴ συμβιβαζομένη πρὸς τὸν ἀνωτέρας πνοῆς ὑψηλὸν σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς διαπαιδαγωγήσεως, ὃν ὀφείλει νὰ θηρεύῃ ἡ δημοσιογραφία. Πεποίθαμεν ὅτι ἡ παρὰ τῇ Πανteίῳ Σχολῇ δημιουργία τοῦ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς προβλεπομένου «δημοσιογραφικοῦ τμήματος» θὰ ἀνυψώσῃ τὴν ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν πρὸς ἀνωτέρας κατευθύνσεις.

2. Σώφρων κρατικὴ πολιτικὴ εἶναι ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς, ἥτις εἶναι καὶ ἡ πλέον ἀποτελεσματική, καὶ οὐχὶ ἡ ἀναμονὴ ἐκδηλώσεως τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως πρὸς ἐκ τῶν ὑστέρων κατασταλτικὴν ἐπέμβασιν. Ὅρα καὶ «Németh Péter. Διαλέξεις περὶ δικαστηρίων καὶ ἱδρυμάτων δι' ἀνηλίκους, Ἀθῆναι. 1940». σ. 7.

3. Πρβλ. καὶ «Κωνστ. Γ. Γαρδίκα. Ἐγκληματολογία. Τόμος Β'. Τεῦχος Α'. Ἀθῆναι. 1947». σ. 68 ἐπ. περὶ ἡλικίας, ἰδίως καὶ σ. 72.

χεται καὶ ἡ βιολογικὴ (οὐχὶ ἡ νομικὴ) ἐνηλικίωσις τοῦ ἀτόμου. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὑπολαμβάνομεν ὡς ἐσφαλμένην τὴν τάσιν ἐνίων Ἑλλήνων, προερχομένων ἐκ τοῦ δικαστικοῦ καὶ εἰσαγγελικοῦ κόσμου, πρὸς καταβίβασιν τῶν ὁρίων τῆς ποινικῆς ἀνηλικότητος κάτω τοῦ 17ου ἔτους(1), καθ' ἣν στιγμὴν ἡ διεθνὴς ἐπιστημονικὴ φορὰ βαίνει πρὸς ὅλως ἀντίθετον κατεύθυνσιν. Τέλος συνιστῶμεν σχετικὴν τροποποίησιν καὶ τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ ποινικοῦ κώδικος «περὶ διαρκείας τῶν καταγνωσθέντων μέτρων», περιοριζομένων δυστυχῶς μόνον μέχρι τοῦ 21ου ἔτους.

ΙΙ. Χωροῦντες περαιτέρω ἐπὶ τὴν σπουδὴν τοῦ κύκλου τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 122 καὶ 123 τοῦ ποινικοῦ κώδικος καθοριζομένων μέτρων ἀναμορφώσεως καὶ θεραπείας, πιστεύομεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συμπληρώσεως ἀμφοτέρων.

Α'. Προσδοκῶντες ἐντεῦθεν ὠφέλειαν θετικήν, προτείνομεν προσθήκην, ἰδίως τῶν ἀκολούθων ἀναμορφωτικῶν μέτρων:

α') Τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀνηλίκου ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἐπιμέλειαν τοῦ σχολείου(2). Τοῦτο δ' ἀπὸ συμφώνου τὸ μὲν πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν νομοθεσίαν (γερμανικήν, ἑλβετικήν, οὐγγρικήν, ἢ ἄλλην), τὸ δὲ πρὸς τὰ συναχθέντα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς συγχρόνου ἀλλοδαπῆς πείρας. Ἐν τῇ ἀντιλήψει ἡμῶν ἐπικουρούμεθα καὶ ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς δόξης περὶ «παιδαγωγικοῦ σχολείου». Κατὰ ταύτην τοῦτο δὲν ἔχει ἀποκλειστικὸν σκοπὸν μόνην τὴν μετάδοσιν ὠφελίμων γνώσεων καὶ δεξιοτήτων, χρησίμων εἰς τὸν μέλλοντα τῶν μαθητῶν ἐν τῷ ἐλευθέρῳ κοινωνικῷ βίῳ τραχὺν τῆς ἐπιβιώσεως ἀγῶνα, ἀλλὰ πρώτιστον καὶ κύριον σκοπὸν ἔχει ὡσαύτως τὴν διὰ σκοπίμου ἐπιλογῆς καὶ χρήσεως προσφόρων μέσων ἀγωγῆς διαμόρφωσιν ἐναρέτου χαρακτῆρος καὶ ἐμφύσησιν εἰς τὰς ἁπαλὰς ψυχὰς τῶν τροφίμων εὐγενεστάτων συναισθημάτων, ἀποκαλυπτόντων πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν ὁρίζοντας ὑψηλῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν διαφερόντων.

(Συνεχίζεται)

---

1. Ἀποτέλεσμα τῆς τάσεως ταύτης εἶναι ἡ καταβίβασις εἰς τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς ποινικῆς ἀνηλικότητος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις διεμόρφωσε τὸ τελικὸν σχέδιον τοῦ νέου ἑλληνικοῦ ποινικοῦ κώδικος ἔτους 1950, τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ποινικοῦ κώδικος ἔτους 1940 θεσπισθέντος ὁρίου τοῦ συμπεπληρωμένου 18ου ἔτους.

2. Τὸ σχολεῖον δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλῃ εἰδικὰς σχολικὰς ἀμοιβὰς καὶ εἰδικὰς σχολικὰς ποινὰς (Schulstrafen). Αἱ τελευταῖαι εἶναι παιδαγωγικαὶ ποιναὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς σχολικῆς τάξεως καὶ τοῦ σχολικοῦ κανονισμοῦ, καταγιγνώσκονται δὲ καὶ ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Συνίστανται εἰς: α') νουθεσίαν καὶ ἐπίπληξιν, β') ἀπειλὴν αὐστηρᾶς ποινῆς, γ') στέρησιν ἀπολαύσεων, δ') ἐργόποινον, ε') ποινὰς κατὰ τῆς τιμῆς, στ') σχολικὸν περιορισμόν, ζ') σχολικὴν ἀποβολὴν καὶ η') σχολικὴν σωματικὴν ποινήν (ἡ ἀξία τῆς τελευταίας ταύτης μεγάλως ἀμφισβητεῖται). Οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀτομικῆς ψυχολογίας ἀποκρούουσι πλήρως τὰς σωματικὰς ποινάς, διότι αὗται δημιουργοῦσι παρὰ τῷ μαθητῇ ἀποθάρρυνσιν, ἥτις ἀποτελεῖ πηγὴν πάσης ἀνθρωπίνης ἐκτροπῆς. Μετὰ τοῦ σχολείου συνεργάζεται ὁ σχολιατρὸς (συνδυασμὸς ἀγωγῆς καὶ ὑγιεινῆς) καὶ ὁ σχολικὸς ψυχολόγος (Schulpsychologe) (πρόκειται περὶ μιᾶς προσωπικότητος, ἥτις ἔχει εἰδικὰς ψυχολογικὰς καὶ ψυχοπαιδαγωγικὰς γνώσεις καὶ πρόσφορον ἰδιοφυΐαν καὶ ἥτις συνεργάζεται ἐν τῇ σχολικῇ ζωῇ ἐπὶ περιπτώσεων ψυχολογικῶν δυσχερειῶν). Τὸ σχολεῖον κέκληται, ὅπως, πλὴν τῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν προοριζομένων μέσων καὶ ἐγκαταστάσεων, διαθέτῃ ἐπιπροσθέτως μέσα καὶ ἐγκαταστάσεις, ὅπως ἐνισχύῃ τοὺς μαθητὰς ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς, ἠθικῆς καὶ παιδαγωγικῆς καὶ προφυλάσσῃ αὐτοὺς ἀπὸ βλαβῶν. (Συναφῆ τὰ προβλήματα τῶν σχολικῶν παιδικῶν κήπων, σχολικῶν ἑστιατορίων, σχολικῶν λουτρῶν, σχολικῶν γυμναστηρίων, σχολικῶν ἐργαστηρίων, εἰδικῶν τμημάτων πνευματικῶς καθυστερημένων, βοηθητικῶν σχολείων ὀλιγοφρενῶν μαθητῶν, βοηθητικῶν σχολείων ἢ τάξεων διὰ μαθητὰς ραχιτικοὺς καὶ σωματικῶς ἀναπήρους, τραχωματικούς, μύωπας, τυφλούς, βαρηκόους, κωφαλάλους, σχολείων ἐν ὑπαίθρῳ, σχολικῶν ἐκδρομῶν, σχολικῶν κατασκηνώσεων, σχολικῶν ἰατρείων, σχολικῶν ἀναρρωτηρίων, σχολικῶν σανατορίων, σχολείων ἀνωμάλων, σχολείων ἐργαζομένων μαθητῶν, σχολικῶν ταμιευτηρίων). Τὸ σχολεῖον δέον νὰ συνεργάζηται στενῶς μετὰ τῆς οἰκογενείας τῶν μαθητῶν. Ὁμοίως τὸ σχολεῖον δέον νὰ μεριμνᾷ συστηματικῶς καὶ ὑπὲρ τῶν ἀποφοίτων αὐτοῦ, διὰ μέτρων ἀναφερομένων εἰς τὴν ὑγείαν (φέρ' εἰπεῖν πρόνοια ἀναρρώσεως ἐξ ὑπερκοπώσεως), εἰς τὴν ἀγωγὴν (φέρ' εἰπεῖν παρακολούθησις φιλικὴ τῶν ἀποφοίτων ἐκ τοῦ σχολείου ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ζωῇ πρὸς καθοδήγησιν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων ἠθικῆς) καὶ εἰς τὸ ἐπάγγελμα (φέρ' εἰπεῖν ὀργάνωσις ὑπηρεσίας ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ παρ' ἑκάστῳ σχολείῳ).

Διὰ Β.Δ., ἐκδοθέντος ἐν Κερκύρᾳ τὴν 4-8-1964 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 239 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ.) τῆς 4-8-1964, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 57, τοῦ Κ.Ν. 2458/1953 «Περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων» καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 94 ἀπὸ 3-8-1964 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Ἐ τ ο π ο θ ε τ ή θ η

ὡς Προϊστάμενος τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ τάξεως κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης.

Ὁ νέος Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, ἐγεννήθη τῷ 1908 εἰς τὴν Καλάμην Λασηθίου Κρήτης καὶ κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας τῷ 1931. Τῷ 1933, κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος καὶ τῷ 1938 εἰσῆλθε πρῶτος, κατὰ τὴν βαθμολογίαν, εἰς τὴν διὰ πρώτην φορὰν λειτουργοῦσαν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β΄ τάξεως, ἐξ ἧς καὶ ἐξῆλθε, καὶ πάλιν πρῶτος, τὴν 27-10-1939. Τῷ 1942 προήχθη εἰς Ὑπαστυνόμον Α΄ τάξεως, τῷ 1944 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ τάξεως, τῷ 1952 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ τάξεως, τῷ 1957 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β΄ τάξεως καὶ τῷ 1960 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως. Εἰς ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς προήχθη κατ' ἐκλογήν.

Πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συνέγραψε διάφορα νομικὰ βιβλία, ἀποσπάσας πρὸς τοῦτο τὰ συγχαρητήρια τῶν Προϊσταμένων του καὶ τὸν εἰδημόνων τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» συγχαίρουν τὸν κ. Ἀρχοντουλάκην διὰ τὴν νέαν του ὑψηλὴν θέσιν, εἰς ἣν ἡ Πολιτεία τὸν ἐτοποθέτησε καὶ εὔχονται αὐτῷ ἐπιτυχίαν εἰς τὰ νέα του καθήκοντα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰδικώτερον.

Ο ΣΚΟΤΩΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΗΣ «ΚΟΥΝΟΥΠΙΤΣΑΣ»

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Τὸν ἐστενοχώρησε πολὺ ἡ ἐρώτησις καὶ δὲν μπόρεσε νὰ δώση σαφῆ ἀπάντησι στὴν ἀρχή. Ἐπίσης δὲν ἤθελε νὰ μαρτυρήση μὲ ποιοὺς ἔκανε παρέα ὁ Στέφος τὶς νύχτες.

Ὁ ἀνακριτὴς ἔπαιζε μὲ τὸν μεγαλέμπορο σὰν τὴ γάτα μὲ τὸ ποντίκι. Καὶ ξαφνικὰ τοῦ ὑπέβαλε καὶ ἄλλη ἐρώτησι.

— Εἶχε πιστόλι μαζί του ὁ Στέφος ;

— Δὲν ξέρω... Δὲν τὸ φαντάζομαι...

—Ἐσὺ ἔχεις πιστόλι ;

—Ἔχω...

— Μπορῶ νὰ τὸ δῶ ; εἶπεν ὁ ἀνακριτής.

— Μοῦ τὸ ἔκλεψαν.

Ἰσχυρίσθη ὅτι τοῦ τὸ εἶχαν κλέψει στὸ ξενοδοχεῖο, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ἄδεια ὁπλοφορίας δὲν ἐτόλμησε νὰ καταγγείλη τὸ γεγονὸς στὴν Ἀστυνομία. Πάντως εἶπεν ὅτι τὸ δικό του ἦταν πιστόλι ἐπαναληπτικὸ τύπου «μπράουνιγκ».

— Κρύβετε, κρύβετε τὴν ἀλήθεια, καὶ παίζετε ἄδικα μὲ τὸ κεφάλι σας. Γιατὶ προσπαθῆτε μὲ ὅ,τι κάνετε νὰ ἐνοχοποιήσετε τὸν ἑαυτό σας ; Γιατί δὲν μᾶς λέτε πῶς καὶ ποῦ ἐπαιρνούσατε τὰ βράδυα ;

Ὁ μεγαλέμπορος ἐπὶ τέλους ἔσπασε. Ξέσπασε σὲ λυγμούς... Ἄρχισε νὰ κλαίη σὰν μικρὸ παιδί...

—Ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ στὰ χέρια σου κ. ἀνακριτά. Δὲν φταίω σὲ τίποτα. Δὲν εἶμαι ἔνοχος σὲ τίποτε. Ἀμὰν νὰ μὴ γράψουν τὸ ὄνομά μου οἱ ἐφημερίδες καὶ τὸ μάθη ἡ γυναίκα μου. Γιατὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δὲν ἤλθα γιὰ καμμιὰ ἐμπορικὴ δουλειὰ στὴν Ἀθήνα. Προφασίσθηκα ἐμπόριο, γιατὶ εἶμαι εἴκοσι χρόνια παντρεμμένος καὶ τὸ ἔσκασα γιὰ νὰ γλεντήσω μὲ μικροῦλες, καὶ στὸ βαπόρι συναντηθήκαμε μὲ τὸν μακαρίτη τὸ Χρῆστο τὸ Στέφο ποὺ κι' αὐτὸς ἦλθε γιὰ γλέντι. Κάθε βράδυ σὲ καμπαρέ. Εἴχαμε οἰκονομήσει καὶ δυὸ μικροῦλες θαῦμα... Μὰ τὸ τελευταῖο βράδυ ὁ Στέφος δὲν ἦλθε παρέα μαζί μου. Δὲν ξέρω ποῦ πῆγε καὶ τί ἔκανε. Τὸν ἀποζητοῦσε καὶ τὸ κορίτσι του. Ἔφτασε χαράματα καθὼς ἔμαθα στὸ ξενοδοχεῖο καὶ σὲ λίγη ὥρα ἔφυγε. Ποῦ πῆγε, τί ἔκανε, μὲ ποιοὺς ἔμπλεξε, ποιοὶ τὸν σκότωσαν καὶ γιατί ; Μυστήριο...

Ἦσαν τόσες οἱ ἐνδείξεις κατὰ τοῦ μεγαλεμπόρου Κ.Π. ποὺ ἄλλος ἀνακριτὴς ἴσως τὸν προφυλάκιζε. Ὁ φίλος ὅμως καὶ ὁ ἐξάδελφός μου ἀνακριτής, ποὺ μὲ ὥρκισε ποτὲ νὰ μὴν ἀποκαλύψω τὸ πραγματικό του ὄνομα, εἶχε πεισθῆ ἀπόλυτα ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἦταν ἀπολύτως ἀθῶος ἀπὸ τὸ χυμένο αἷμα. Καὶ αὐτὸ γιατὶ εἶχε ἐξακριβώσει ὅτι ἐνῶ ὁ Κ.Π. ταξίδευε στὶς 3 τὸ μεσημέρι μὲ τὸ βαπόρι γιὰ τὴν Πάτρα, ἀφοῦ στὶς 2 τὸ ἀπομεσήμερο εἶχε παραλάβει τὶς ἀποσκευές του, ὁ μακαρίτης ὁ Χρῆστος εἶχε πάει στὸ σπίτι δυὸ φίλων του στὴν ὁδὸ Θεμιστοκλέους καὶ πραγματικὰ στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα εἶχε ἀφήσει τὴν γκαμπαρντίνα του λέγοντας :

— Πάω μιὰ στιγμὴ νὰ ξυρισθῶ στὸ κουρεῖο ἀπέναντι καὶ θὰ γυρίσω νὰ πάρω τὴν γκαμπαρντίνα μου.

Καὶ δὲν ξανᾶλθε. Ἀλλὰ γιὰ νὰ εἶναι στὶς 5 ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα ζωντανὸς δὲν μποροῦσε νὰ τὸν σκοτώση ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ καράβι ὁ Κ.Π., ποὺ ἐκείνη τὴ στιγμὴ διέπλεε τὸν ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου μὲ τὸ βαπόρι. Κάτι ἄλλο ἔπρεπε νὰ εἶχε συμβῆ. Μὰ τί ;

— Θὰ σκάσω ἂν δὲν βγάλω πέρα αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, ἂν δὲν λύσω αὐτὸ τὸ μυστήριο, μοῦ ἔλεγεν ὁ μακαρίτης ὁ Ζωρζάκης.

Καὶ ἔδωσε ἐντολὴ στὸ Τμῆμα Χωροφυλακῆς Νέας Ἰωνίας νὰ καταρτίση εἰδικὰ συνεργεῖα καὶ νὰ κάνη ἔρευνα ὄχι μονάχα σὲ πεντακόσια μέτρα ἐπάνω καὶ σὲ πεντακόσια μέτρα κάτω ἀπὸ τὴ θέσι ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα στὸ ρεῦμα τῆς Κουνουπίτσας, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ποδονύφτη ὡς τὸ βουνὸ ἐπάνω στὶς πηγές του καθὼς καὶ σ' ὅλες τὶς ὄχθες του. Ἐπίσης πάσχισε νὰ βρῆ τὰ δυὸ «κορίτσια», τὴν Ἀνθούλα Θεοχαροπούλου καὶ τὴν Ἀλεξάνδρα Βερναρδάκη, ποὺ γλέντηταν ὁ Χρῆστος Στέφος καὶ ὁ Κ.Π.Ἡ δεύτερη,ἡ παρέα τοῦ μεγαλεμπόρου, βρέθηκε ἀλλὰ δὲν διελεύκανε τίποτε, γιατὶ τὸ τελευταῖο βράδυ δὲν εἶδε τὸν Στέφο, μὰ ἡ Θεοχαροπούλου εἶχε χαθῆ ἀπὸ τὰ στέκια της. Αὐτὸ θεωρήθηκε ὕποπτο στὴν ἀρχὴ καὶ βάλθηκα κι' ἐγὼ νὰ βοηθήσω καὶ νὰ βρῶ τὰ ἴχνη της καὶ ἐπὶ τέλους τὰ βρῆκα. Αὐτὴ εἶχε καταφύγει σ' ἕνα «μυστικὸ σπίτι», ποὺ ἦταν καμουφλαρισμένο σὲ μοδιστράδικο. Τὸ τμῆμα Ἠθῶν ὅμως τὸ ἀνακάλυψε, ἔκανε αἰφνιδιασμό, ἔπιασε σκαστὲς τὶς δῆθεν μοδιστροῦλες μὲ τοὺς «φίλους» τους καὶ τὴν μὲν διευθύντρια τὴν ἔστειλε στὴν Εἰσαγγελία, ἐνῶ ἐκεῖνες τὶς ἔκλεισε γιὰ τιμωρία στὸ αἴσχος τῶν Βούρλων, τοῦ κρατικοῦ διαφθορείου τοῦ Πειραιῶς, ὅπου ἔκλειναν ὑποχρεωτικὰ γιὰ τιμωρία τὶς παρεκτρεπόμενες γυναῖκες σ' ἐκείνη τὴ φρικτὴ κόλασι ! Καὶ ἡ Ἀνθούλα ὅμως δὲν εἶχε δῆ τὸ τελευταῖο βράδυ τὸν Χρῆστο της, παρὰ μονάχα γιὰ μιὰ στιγμή. Τῆς εἶχε δείξει μονάχα ἕνα μάτσο χιλιάρικα καὶ τῆς εἶπε ὅτι θὰ πήγαινε κάπου, ὅπου θὰ δεκαπλασίαζε στὰ σίγουρα τὰ λεπτά του καὶ ὅτι τὴν ἄλλη μέρα ποὺ θὰ γύριζε θὰ τὴν στεφανωνόταν γιὰ νὰ τὴν βγάλη ἀπὸ τὸν κακὸ δρόμο.

— Μὰ δὲν ξανάειδα πιὰ τὸ Χρηστάκη μου, εἶπε, ἐνῶ στὰ βαμμένα ματοτσίνορά της τρεμόπαιζε κάποιο δάκρυ.

Εἶπα στὸν ἀνακριτὴ τὴν ἀνακάλυψί μου καὶ τὴ νέα διεύθυνσι τῆς Ἀνθούλας καὶ μοῦ ἔδειξε ἐπάνω στὸ γραφεῖο του ἕνα πιστόλι «Γκὸλντ - Σμὶθ» ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔλειπε μιὰ σφαῖρα, καὶ ἕνα σημειωματάριο μὲ ἕνα πορτοφόλι. Τὸ σημειωματάριο καὶ τὸ πορτοφόλι βρέθηκαν σὲ ἀπόστασι 1500 μέτρων καὶ πάνω ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου βρέθηκε τὸ πτῶμα καὶ στὸ πρὸς τὴν Ἀθήνα μέρος τῆς χαράδρας. Ἦταν βαλμένα μὲ προσοχὴ ἐπάνω στὸ χῶμα καὶ σκεπασμένα μὲ μιὰ πέτρα καὶ δίπλα ἐκεῖ ἦταν ἀχνάρια ἀπὸ πατημασιὲς ποὺ εἶχαν γίνει μὲ τὰ παπούτσια τοῦ σκοτωμένου. Τὸ πορτοφόλι δὲν εἶχε φράγκο μέσα. Τὸ σημειωματάριο, ἀσήμαντες γιὰ τὴν ἀνάκρισι δοσοληψίες τοῦ μακαρίτου. Ἄλλα ἴχνη τῶν δολοφόνων δὲν ἀνευρέθησαν ἐπάνω στὸ νωπὸ χῶμα. Καὶ στὸ μέρος ἐκεῖνο, κάτω στὸ ρεῦμα, βρέθηκε μισοχωμένο σὲ ἄμμο καὶ σὲ λάσπες τὸ «Γκὸλντ - Σμίθ». Μιὰ σφαῖρα ἀπ' αὐτὸ ἦταν ριγμένη.

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τίποτε. Μ' ἔχει πιάσει πιὰ πονοκέφαλος μ' αὐτὴ τὴ σπαζοκεφαλιά, μοῦ εἶπεν ὁ ἀνακριτής.

Μὰ τὸ ἄλλο πρωὶ ποὺ ξαναμπῆκα στὸ γραφεῖο του γιὰ τὸ συνηθισμένο ρεπορτάζ, εἶδα τὸ μακαρίτη τὸ Ζωρζάκη γελαστό, εὔθυμο, ζωηρό, χαρούμενο. Καὶ τ' αὐτιά του ἀκόμα γέλαγαν.

— Νὰ σοῦ πῶ τὰ εὐχάριστα. Διελευκάνθη πλήρως ἡ ὑπόθεσις Στέφου. Δὲν ὑπάρχει μυστήριο. Μᾶς τὰ διηλεύκανεν ὅλα αὐτὸ τὸ γράμμα ἀπὸ τὴν Πάτρα.

Καὶ παίρνοντας ἐπάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του ἕνα φάκελο μὲ πένθιμο περιθώριο μοῦ ἔδωσε νὰ διαβάσω τὸ γράμμα. Ἦταν ἀπὸ τὴν πονεμένη μάννα τοῦ «θύματος». Καὶ νὰ τί ἔγραφε :

«Κύριε Ἀνακριτά,

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔλαβα ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖο μὲ καθυστέρησι γράμμα τοῦ μακαρίτη τοῦ γυιοῦ μου ποὺ μᾶς τὸ ἔγραψε λίγο πρὶν σκοτωθῆ. Καὶ μολονότι μ' αὐτὸ θὰ δυσφημισθῆ ἡ μνήμη τοῦ πεθαμένου παιδιοῦ μας, ὁ πατέρας του, ποὺ δὲν σᾶς γράφει ὁ ἴδιος γιατὶ δὲν βλέπει, κι' ἐγώ, τὸ προτιμοῦμε αὐτὸ παρὰ νὰ πληρώση κανένας ἀθῶος γιὰ ἔγκλημα ποὺ δὲν ἔκανε. Ὁ γυιός μου δὲν σκοτώθηκε. Αὐ-

τοκτόνησε, γιατὶ ἔκανε κατάχρησι γιὰ νὰ γλεντήση στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ χάση τὰ τελευταῖα του λεπτὰ στὸ χαρτοπαίγνιο. Τὸ ἐσώκλειστο γράμμα τοῦ γυιοῦ μου θὰ σᾶς τὰ ἐξηγήση ὅλα».

Καὶ νὰ τὸ γράμμα τοῦ σκοτωμένου :

«Μπαμπὰ καὶ Μαμά,

Πολυαγαπημένοι μου Μπαμπὰ καὶ Μαμά. Ξέρω ὅτι μ' αὐτὸ ποὺ ἔκανα σᾶς συντρίβω. Ἦταν γραφτό. Παρὰ νὰ στενοχωριέστε κάθε μέρα ποὺ θὰ μὲ βλέπατε στὴ φυλακή, καλλίτερα νὰ στενοχωρηθῆτε μιὰ φορὰ μονάχα μὲ τὴν αὐτοκτονία μου, μὲ τὴν ὁποία νομίζω ὅτι ἐξιλεώνομαι γιὰ τὴν ἀτάσθαλη ζωή μου. Ἔμπλεξα αὐτοῦ στὴν Πάτρα καὶ εἶχα χάσει λεπτὰ ὄχι μονάχα δικά μου, ἀλλὰ καὶ τοῦ συνεταίρου μου. Καὶ τότε ἀποφάσισα νὰ τὰ παίξω ὅλα γιὰ ὅλα. Ἐπῆρα καὶ τὰ ὑπόλοιπα καὶ ἦλθα ἐδῶ στὴν Ἀθήνα. Ἐγλέντησα μερικὲς μέρες μ' ἕνα φίλο μου ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀποχαιρέτησα ὅμορφα-ὅμορφα τὴ ζωὴ μὲ γυναῖκες, γλέντια, σαμπάνιες. Καὶ μὲ τὶς λίγες χιλιάδες ποὺ μοῦ μείνανε δοκίμασα ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν τύχη μου. Πῆγα στὸ καζῖνο τοῦ Διονύσου καὶ τὰ ἔπαιξα ὅλα γιὰ ὅλα. Τὰ ἔχασα ὅλα καὶ τώρα πάω σ' ἕνα ἐρημικὸ μέρος νὰ πετάξω τὰ μυαλά μου στὸν ἀέρα. Καϋμένε μπαμπά. Καϋμένη μαμά. Παρηγορηθῆτε.

Σᾶς φιλῶ καὶ τοὺς δύο γιὰ τελευταία φορά.

Ὁ γυιός σας, Χρῆστος».

—Ὥστε ; ρώτησα.

— Δὲν ἔχει ὥστε. Αὐτοκτονία. Τηλεγράφησα στοὺς γονεῖς του νὰ ἔλθουν ἐδῶ καὶ νὰ φέρουν καὶ ἄλλα γράμματα τοῦ παιδιοῦ τους, γιὰ νὰ διαπιστωθῆ καὶ γραφολογικῶς τὸ γνήσιο τῆς ἐπιστολῆς. Οἱ δικαστικοὶ τύποι βλέπεις...

Πραγματικά. Ὅλα διελευκάνθησαν. Ὁ μακαρίτης ὁ Χρηστάκης ἦταν ἀριστερόχειρ καὶ τὸ ἀριστερό του χέρι, ἀπὸ ἕνα παληὸ κάταγμα, εἶχε μιὰ ἀγκύλωσι καὶ δὲν εἶχε πλήρη κίνησι. Σήκωσε λοιπὸν τὸ πιστόλι τοῦ πατέρα του, ὅσο ἔπαιρνε τὸ χέρι του, καὶ ἔρριξε μιὰ πιστολιὰ στὸν ἀριστερὸ κρόταφο. Ἔπεσε νεκρὸς στὸ μέρος ποὺ βρέθηκε τὸ πιστόλι μέσα στὸ ρεῦμα. Μά, ὅπως ἐξακριβώθηκε ἀπὸ τὸ Ἀστεροσκοπεῖο, τὴν ἄλλη νύκτα ἔπεσε ἐκεῖ μιὰ τοπικὴ μπόρα καὶ τὸ ρεῦμα τῆς Κουνουπίτσας παρέσυρε τὸ ἐλαφρότερο ἀπὸ τὸ νερὸ πτῶμα τοῦ νέου ἐνάμισυ χιλιόμετρο, ἐνῶ τὸ πιστόλι ἔμεινε στὴν ἀρχικὴ θέσι. Φυσικὰ ὕστερα ἀπὸ τὴ βροχὴ τὸ αἷμα ποὺ εἶχε χυθῆ μέσα στὸ ρεῦμα εἶχε παρασυρθῆ ἀπὸ τὸ νερὸ μαζὶ μὲ τὴν ἄμμο.

Ἡ ἀλήθεια ἦταν τόσο ἁπλῆ...

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1940, τὸ F.B.I. ἀσχολήθηκε μὲ τὴν πιὸ δραματικὴ περίπτωσι κατασκοπείας καὶ ἀντικατασκοπείας ποὺ εἶχε ποτὲ παρατηρηθῆ στὴν Ἀμερική. Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἄρχισε ὅταν ὁ Γουίλλιαμ Σέμπολτ, Ἀμερικανὸς ὑπήκοος, γερμανικῆς καταγωγῆς, ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴ γενέτειρά του, τὴν Γερμανία, καὶ παρουσιάσθηκε ἀμέσως στὰ γραφεῖα τοῦ F.B.I. Ὁ Σέμπολτ ἀνέφερεν ὅτι ἡ «Γκεστάπο» τὸν εἶχε ἀπειλήσει μὲ τὴν κακοποίησι τῶν συγγενῶν του—ὁ παππούς του ἦταν Ἑβραῖος—ἐὰν δὲν δεχόταν νὰ ἐπιστρέψη στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες γιὰ νὰ ἐργασθῆ στὴν ὑπηρεσία τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας. Αὐτὸς ἀναγκάσθηκε νὰ δεχθῆ, ὁπότε ἐστάλη σὲ σχολή, ὅπου διδάχθηκε τὸ χειρισμὸ ἀσυρμάτου καὶ ἐφωδιάσθηκε μὲ μυστικὸ κώδικα. Οἱ Γερμανοὶ τοῦ ἔδωσαν ὁδηγίες σὲ σμικροφωτογραφίες, τὶς ὁποῖες θὰ παρέδιδε σὲ ἄλλους Γερμανοὺς πράκτορες στὶς Η.Π.Α., μὲ τοὺς ὁποίους θὰ ἐρχόταν σὲ ἐπαφή.

Ὁ Γουίλλιαμ Σέμπολτ, ἔπαιξε καλὰ τὸ ρόλο του σὰν Γερμανὸς πράκτορας, τόσο καλὰ ποὺ ἡ «Γκεστάπο» καὶ οἱ ἐν Ἀμερικῆ κατάσκοποί της παρασύρθηκαν στὴν παγίδα ποὺ ἔστησε μὲ προσοχὴ καὶ τέχνη τὸ F.B.I.

Κατ' ἀρχὰς τὸ F.B.I. συνέστησε στὸν Σέμπολτ νὰ στείλη ἕνα κρυπτογραφικὸ σῆμα στὴ Γερμανία, μὲ τὸ ὁποῖο νὰ εἰδοποιῆ τὴν «Γκεστάπο» ὅτι ἔφθασε ἀσφαλὴς στὴν Ἀμερική. Τὸ τεχνικὸ ἐργαστήριο τοῦ F.B.I. κατεσκεύασε ἕνα σταθμὸ βραχέων κυμάτων στὴν Σέντερπορτ τῆς Λόγκ Ἄϊλαντ. Ὁ σταθμὸς αὐτὸς καμουφλαρίσθηκε ὡς ἐρασιτεχνικός. Τὴν 7.50' μ.μ. τῆς 20 Μαΐου, πραγματοποιήθηκε μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ σταθμὸ τῆς «Γκεστάπο» στὸ Ἀμβοῦργο, στὴ Γερμανία. Τὰ σήματα ἄρχισαν νὰ ἀνταλλάσσωνται μεταξὺ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Γερμανίας, πρᾶγμα ποὺ στὸ τέλος ὡδήγησε τὸ F.B.I. στὴν ἀποκάλυψι τοῦ μεγαλυτέρου δικτύου κατασκοπείας, πρὶν ἀπὸ τὸ Πὲρλ Χάρμπορ.

Τὰ πρὸς τὴν Γερμανίαν ἀποστελλόμενα σήματα μεταβιβάζονταν ἀπὸ τὸν μυστικὸ σταθμὸ τῆς Λόγκ Ἄϊλαντ, τὸν ὁποῖον ἐχειρίζοντο ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. Τὰ σήματα ποὺ ἐλαμβάνοντο περιεῖχαν ἀρκετὲς αὐθεντικὲς πληροφορίες καὶ κανένα δὲν διαβιβαζόταν, ἐὰν πρῶτα δὲν ἐτίθετο ὑπ' ὄψι τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ Ναυτικοῦ. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ὑπωπτεύθηκαν τίποτα.

Τὸ F.B.I. εἶχεν ἐγκαταστήσει τὸν Σέμπολτ σ' ἕνα γραφεῖο, στὸ κέντρο τοῦ Μανχάταν, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχαν ληφθῆ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα. Σ' ἕνα τοῖχο τοῦ γραφείου τοῦ Σέμπολτ, ὑπῆρχεν ἕνας μεγάλος καθρέπτης. Στὴν πραγματικότητα ὅμως ὁ καθρέπτης αὐτὸς ἦταν ἕνα παράθυρο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I., ποὺ βρίσκονταν στὸ διπλανὸ δωμάτιο, παρακολουθοῦσαν τὶς κινήσεις ὅλων τῶν εἰσερχομένων στὸ γραφεῖο τοῦ Σέμπολτ. Μικρόφωνα, κρυμμένα στοὺς τοίχους, μετέφεραν καὶ ἐνέγραφαν σ' ἕνα μαγνητόφωνο κάθε λέξι ποὺ ἐπροφέρετο.

Ὁ Σέμπολτ ἐρχόταν σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς Γερμανοὺς πράκτορες, στοὺς ὁποίους παρέδιδε τὶς μικροφωτογραφικὲς ὁδηγίες ποὺ εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν Γερμανία. Οἱ ἐπισκέπτες μπαινόβγαιναν συνεχῶς στὸ γραφεῖο τοῦ Σέμπολτ γιὰ νὰ πάρουν ὁδηγίες καὶ νὰ παραδώσουν τὶς πληροφορίες τους ποὺ θὰ προωθοῦντο γιὰ τὴν Γερμανία. Μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτῶν αὐτῶν συγκατελέγετο καὶ ὁ Φρὶτς Ντουκβένσε, ἕνας μεγάλος τυχοδιώκτης Γερμανὸς κατάσκοπος, τοῦ ὁποίου ἡ κατασκοπευτικὴ δρᾶσις ἄρχιζε ἀπὸ τὸ 1900. Ὁ Ντουκβένσε ἦταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Αὐτὸς

μὲ τοὺς συνεργάτες του ἦταν ἐπιφορτισμένος νὰ συγκεντρώνη καὶ νὰ ἀποστέλλη στὴν Γερμανία πληροφορίες σχετικὲς μὲ τὴν παραγωγὴ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, μὲ τὶς κινήσεις πλοίων μεταξὺ 'Αμερικῆς καὶ 'Αγγλίας, μὲ τὴν παραγωγὴ πολεμικῶν ἀεροπλάνων, τὴν ἐκπαίδευσι τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας καὶ τὴν παράδοσι ἀεροπλάνων στὴν 'Αγγλία. 'Ο σταθμὸς τῆς Λόγκ "Αϊλαντ διεβίβασε καὶ ἔλαβε περὶ τὰ 500 σήματα.

Τὸ παιγνίδι αὐτὸ συνεχίσθηκε μέχρις ὅτου τὸ F.B.I. διεπίστωσε τὴν ταυτότητα ὅλων τῶν μελῶν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Τότε οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι προέβησαν σὲ συλλήψεις. Τριάντα τρία ἄτομα κατεδικάσθησαν γιὰ κατασκοπεία, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ντουκβένσε.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 'Οκτωβρίου 1940, ὁ Χοῦβερ ἐπεσκέφθη τὸ γραφεῖο τοῦ Ρόμπερτ Τζάκσον, ποὺ ἦταν τότε ὑπουργὸς Δικαιοσύνης, μὲ τὸν ὁποῖο συνεζήτησε τὴν πρότασι τοῦ προέδρου Ροὺζβελτ, περὶ ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως ὅλων τῶν ὁμοσπονδιακῶν ὑπηρεσιῶν ἐρευνῶν καὶ πληροφοριῶν στὸ ἀρχηγεῖο τοῦ F.B.I. ἢ σὲ ἕνα ἄλλο ξεχωριστὸ γραφεῖο.

Σὲ ὁμιλία του ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὁ Τζάκσον πρὸς τοὺς δοκίμους τῆς 'Εθνικῆς 'Ακαδημίας τοῦ F.B.I., ἐξεφράσθη μὲ τὰ πλέον ἐπαινετικὰ λόγια γιὰ τὸν Χοῦβερ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποποιηθῆ τὴν ἀνάληψι τοῦ συντονισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν, πρᾶγμα ποὺ θὰ τοῦ ἐξησφάλιζε μεγαλύτερη δύναμι καὶ ἐπιρροή.

Τὸ F.B.I. κατὰ τὴν κήρυξι τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου

Τὴν 25 Νοεμβρίου 1941, ὁ ἰαπωνικὸς στόλος γλυστροῦσε ἔξω ἀπὸ τὸν κόλπο Χιτοκάπου τῶν νήσων Κουρίλε. Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἐλίσσοντο νευρικὰ σχίζοντας τὰ κύματα καὶ σηκώνοντας λευκοὺς ἀφροὺς γύρω ἀπὸ τὰ ἓξ ἀεροπλανοφόρα καὶ τὰ ἄλλα σκάφη. 'Η μοῖρα κατηυθύνετο ἀνατολικὰ πρὸς τὴ Χαβάη, ἐνῶ οἱ ἀσύρματοι ὅλων τῶν πλοίων σιγοῦσαν.

'Η μοῖρα αὐτὴ τοῦ ἰαπωνικοῦ στόλου περιπολοῦσε ἑπτὰ ἡμέρες ἔξω ἀπὸ τὸν κόλπο Χιτοκάπου, μέχρις ὅτου ληφθῆ τὸ σῆμα: «Νιίτα Καγιάμα Νομπόρε!» ('Ανέλθετε ὄρος Νιιτάκα-'Επιτεθῆτε!) Τότε διετάχθη γενικὴ συσκότισις καὶ κανένα φῶς δὲν ἐφαίνετο στὰ πλοῖα.

'Ο διοικητὴς τῆς μοίρας βρισκόταν συνεχῶς στὸ θάλαμο τοῦ ἀσυρμάτου τῆς ναυαρχίδος του καὶ παρακολουθοῦσε ἀπὸ τὸν δέκτη τὶς ἐκμπομπὲς τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν KGU καὶ KGMB τῆς Χονολουλοῦ. Προσπαθοῦσε νὰ διαπιστώση τυχὸν σήματα συναγερμοῦ ἢ καμμιὰ μεταβολὴ τῶν κανονικῶν προγραμμάτων τῶν σταθμῶν. Τίποτε ὅμως τὸ ἀσύνηθες δὲν ἄκουσε.

Οἱ 'Ιάπωνες ἀσυρματισταὶ τῶν ἄλλων πλοίων, παρακολουθοῦσαν τὰ σήματα ποὺ μετέδιδαν πρὸς τὴ βάσι τους τὰ ἀμερικανικὰ περιπολικὰ καὶ ἀναγνωριστικὰ ἀεροπλάνα, πρὸς τὴν νῆσον 'Οάχου, ὅπου στὸν λιμένα τοῦ Πὲρλ Χάρμπορ ἦταν ἀγκυροβολημένος ἀνύποπτος ὁ ἀμερικανικὸς στόλος. Οἱ 'Ιάπωνες ἐπιτελεῖς, ποὺ παρακολουθοῦσαν τοὺς ἀσυρματιστάς των, ἦσαν εὐχαριστημένοι, γιατὶ τὰ ἀμερικανικὰ ἀεροπλάνα, σύμφωνα μὲ τὰ σήματα ποὺ μετέδιδαν, κατευθύνονταν πρὸς τὰ νοτιοδυτικά.

'Η ἰαπωνικὴ μοῖρα γλύστρησε ἀθέατη καὶ κατὰ τὶς μεταμεσονύκτιες ὧρες τῆς 7 Δεκεμβρίου, βρισκόταν σ' ἕνα σημεῖο ποὺ ἀπεῖχε διακόσια περίπου μίλλια βορείως τῆς νήσου 'Οάχου. Μόλις χάραξε, τὰ βομβαρδιστικὰ πετάχθηκαν ἀπὸ τὰ ἀεροπλανοφόρα σὰν τὰ γεράκια ποὺ ὁρμοῦν ἀκάθεκτα στὴ λεία τους.

Κατ' ἀρχὰς ἔπληξαν τὸν ἀμερικανικὸ στόλο στὸ Πὲρλ Χάρμπορ τὰ τορπιλλο-

βόλα, μετὰ τὰ ἀεροπλάνα καθέτου ἐφορμήσεως. Ἦρθε ἡ σειρὰ τῶν βομβαρδιστικῶν καὶ τελευταῖα ἕνα νέο κῦμα ἀεροπλάνων καθέτου ἐφορμήσεως. Ὁ ἀμερικανικὸς στόλος ἐσφυροκοπεῖτο ἀπὸ τὶς 7.55′ μέχρι τὶς 9.45′ π.μ.

Τὰ θύματα τῆς καταστροφῆς τοῦ Πὲρλ Χάρμπορ ἀνῆλθαν σὲ 3.435 ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτες. Ὀκτὼ πολεμικά, τρία ἐλαφρὰ καταδρομικά, τρία ἀντιτορπιλλικὰ καὶ τέσσερα ἄλλα σκάφη κατεστράφησαν ἢ ὑπέστησαν τεράστιες ζημίες, 118 ἀμερικανικὰ ἀεροπλάνα κατεστράφησαν, ἐνῶ οἱ ἀπώλειες τῶν Ἰαπώνων ἦσαν 29 ἀεροπλάνα καὶ πέντε ὑποβρύχια.

Οἱ βόμβες τῶν Ἰαπώνων συνέχιζαν ἀκόμα νὰ πέφτουν, ὅταν ὁ εἰδικὸς ὑπάλληλος τοῦ F.B.I. στὴ Χονολουλοῦ, Ρόμπερτ Σίβερς, καλοῦσε τὸ ἀρχηγεῖο τοῦ F.B.I. στὴν Οὐάσιγκτων, ὕστερα ἀπὸ μιὰ μικρὴ καθυστέρησι μέχρις ὅτου τοῦ δώσουν γραμμή, δεδομένου ὅτι τὸν ἐχώριζεν ἡ ἀπόστασις τῶν 5.000 μιλλίων τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἦταν 2.30′ περίπου ὥρα Οὐάσιγκτων.

Ἡ τηλεφωνήτρια τοῦ ἀρχηγείου, ποὺ πῆρε τὴν ἐπείγουσα κλῆσι, συνέδεσε τὸν Σίβερς μὲ τὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου βρισκόταν ὁ Ἔντγκαρ Χοῦβερ. Ταυτοχρόνως κάλεσε τὸ γήπεδο Γκρίφιθ, ὅπου βρίσκονταν ἄλλα ἀνώτερα στελέχη τοῦ F.B.I., γιὰ νὰ παρακολουθήσουν ποδοσφαιρικὴ συνάντησι μεταξὺ τῶν ἐρυθροδέρμων τῆς Οὐάσιγκτων καὶ τῶν «Ἀετῶν» τῆς Φιλαδελφείας. Τὸ τηλεφωνικὸ κέντρο τοῦ γηπέδου ἐγνώριζε τὶς θέσεις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ F.B.I. καὶ ἔστειλε ἀμέσως ἕνα ὑπάλληλο νὰ εἰδοποιήση τὸν διευθυντὴ Ἔντουαρντ Τάμμ, ὅτι τὸν ζητοῦσαν ἐπειγόντως στὸ τηλέφωνο.

Ὁ Τὰμμ ἔτρεξε στὸ τηλέφωνο καὶ σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Σίβερς ἔλεγε στὸ Χοῦβερ: «Οἱ Ἰάπωνες βομβαρδίζουν τὸ Πὲρλ Χάρμπορ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ ἀεροπλάνα εἶναι ἰαπωνικά. Αὐτὸ σημαίνει πόλεμος. Ἴσως νὰ ἀκοῦτε καὶ σεῖς ἀπ' αὐτοῦ τὶς ἐκρήξεις», καὶ λέγοντας αὐτὰ ὁ Σίβερς κράτησε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου του μπροστὰ σ' ἕνα ἀνοικτὸ παράθυρο, ὥστε ὁ Χοῦβερ μὲ τὸν Τὰμμ ἄκουσαν πράγματι τὶς ἐκρήξεις τῶν βομβῶν καὶ τὶς ἀνατινάξεις τῶν πλοίων.

Ὁ Σίβερς ἀνέφερε μὲ λίγα λόγια τὰ ὅσα εἶχε πληροφορηθῆ γιὰ τὴν συμφορὰ καὶ τὴν καταστροφή. Ὁ διευθυντὴς τοῦ F.B.I. διέταξε τότε τὸν Σίβερς καὶ τὸν Τὰμμ νὰ θέσουν σὲ ἐφαρμογὴ ἀμέσως τὸ σχέδιο καταστάσεως ἀνάγκης, τὸ ὁποῖο εἶχαν ἑτοιμάσει πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες.

Ὁ Τὰμμ ἔτρεξε πίσω στὴν ἐξέδρα καὶ ψιθύρισε στοὺς συντρόφους του: «Οἱ Ἰάπωνες βομβαρδίζουν τὸ Πὲρλ Χάρμπορ. Πᾶμε γρήγορα». Ὁ Χοῦβερ ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη ἔσπευσε στὸ ἀεροδρόμιο Λὰ Γουάρντια γιὰ νὰ πάρη τὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὴν Οὐάσιγκτων.

Δυὸ μέρες ἐνωρίτερα, ὁ Χοῦβερ εἶχε δώσει ὁδηγίες στοὺς ὑπαλλήλους του νὰ εἶναι ἑτοιμοι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ συλλάβουν τοὺς ἀλλοδαποὺς Ἰάπωνας τῆς περιοχῆς τους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐπισημανθῆ, γιὰ νὰ κρατηθοῦν σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ὁλόκληρος ὁ ὀργανισμὸς τοῦ F.B.I. ἐτέθη σὲ συναγερμό. Κάθε ὑπάλληλος ἐγνώριζε ἀκριβῶς τί ἔπρεπε νὰ κάμη, ὅταν θὰ ἐδίδετο ἡ διαταγὴ γιὰ τὶς συλλήψεις. Ἐν τούτοις, ὁ Χοῦβερ καὶ οἱ ἄνδρες του δὲν μποροῦσαν νὰ κινηθοῦν, μέχρις ὅτου ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ ἐκήρυσσε τὴν κατάστασι ἀνάγκης καὶ ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης Φράνσις Μπίντλ ὑπέγραφε τὶς σχετικὲς διαταγές, ποὺ θὰ ἐξουσιοδοτοῦσαν τὸ F.B.I. νὰ δράση.

Τὸ F.B.I. εἶχε συντάξει, μὲ πᾶσαν μυστικότητα, πίνακα τῶν ἀλλοδαπῶν ποὺ διήποντο ἀπὸ ἀντιαμερικανικὰ αἰσθήματα, καὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἦσαν ἐπικίνδυνοι σὲ κατάστασι πολέμου. Ὁ πίνακας περιεῖχε συνολικὰ περὶ τὰ 770 ἄτομα ἰαπωνικῆς καταγωγῆς. Οἱ προϊστάμενοι τῶν κατὰ τόπους γραφείων τοῦ F.B.I. ἐγνώριζαν ἐπακριβῶς ποιοὶ ἦσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καὶ ποῦ ἦταν δυνατὸν νὰ

εὑρεθοῦν. Μετὰ τὸ σῆμα τοῦ συναγερμοῦ, περίμεναν ἀνυπόμονα τὴ διαταγὴ γιὰ νὰ τοὺς συλλάβουν.

Ὁ εἰδικὸς ὑπάλληλος τοῦ F.B.I. ἀπὸ τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, Πῆτερ, πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸν Λούϊς Νίκολς, βοηθὸ τοῦ διευθυντοῦ, καὶ τοῦ ἀνέφερε :

—Τὰ «παιδιὰ» ἀρχίζουν νὰ ἐξαφανίζωνται. Δὲν πρέπει νὰ κινηθοῦμε ἀκόμα;

—Ὄχι, ἀκόμα, ἀπάντησε ὁ Νίκολς. Πρέπει νὰ περιμένουμε τὴν κήρυξι τῆς καταστάσεως ἀνάγκης ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὑπογραφὴ τῶν σχετικῶν διαταγῶν ἀπὸ τὸν ὑπουργό. Δὲν θὰ συλλάβετε κανένα, ἀλλὰ θὰ συνεχίσετε νὰ παρακολουθῆτε τοὺς ὑπόπτους. Δὲν θὰ τοὺς ἀφήσετε μόνους, ἔστω καὶ ἂν εἴσθε ἀναγκασμένοι νὰ κάθεστε στὴ σκάλα τῆς εἰσόδου τοῦ σπιτιοῦ τους.

Παρόμοιες ὁδηγίες καὶ διαταγὲς ἔλαβαν καὶ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι.

Ὅταν τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἐκείνης ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ διέταξε τὴν σύλληψι τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ὁ Μπίντλ ὑπέγραψε τὴ σχετικὴ διαταγή, τὰ τηλέτυπα τοῦ F.B.I. μετέδωσαν τὸ κατεπεῖγον σῆμα: «Συλλάβετε ἀμέσως ὅλους τοὺς Ἰάπωνες ποὺ ἀνήκουν στὶς κατηγορίες Α, Β καὶ Γ'. Ἐνεργήσατε ἀμέσως καὶ ἐνημερώσατε τὸ Γραφεῖο τηλεγραφικῶς, ἀναφέροντας πλήρη στοιχεῖα ἑκάστου συλλαμβανομένου ἀτόμου. Οἱ συλλαμβανόμενοι θὰ παραδίδωνται στὴν πλησιεστέρα ὑπηρεσία Μεταναστεύσεως. Χοῦβερ».

Ἔτσι ἀπὸ τὴν Χαβάη μέχρι τὴν Ἀλάσκα καὶ τὸ Πόρτο Ρίκο, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. προέβησαν στὴ σύλληψι τῶν Ἰαπώνων ἀλλοδαπῶν καὶ τὴν ἑπομένη ἡμέρα συνέλαβαν τοὺς Γερμανοὺς καὶ Ἰταλούς. Τώρα ὅμως ὑπῆρχε μεγάλη διαφορὰ μὲ ὅσα συνέβησαν κατὰ τὶς συλλήψεις τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου, γιατί εἶχε συσταθῆ εἰδικὴ ὑπηρεσία καὶ κάθε συλλαμβανόμενος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τύχη ἀκροάσεως ἐνώπιον πολιτικοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ ἔχη τὸν συνήγορό του. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. εἶχαν τὴν βοήθεια καὶ τὴν συμπαράστασι τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ εἶχε ἐπίσης μελετήσει τὰ προβλήματα ποὺ θὰ ἀνέκυπταν σὲ περίπτωσι καταστάσεως πολέμου, στὶς σχολὲς ποὺ εἶχε ἱδρύσει τὸ F.B.I.

Χάρις στὴ συνεργασία αὐτή, οἱ συλλήψεις πραγματοποιήθηκαν μὲ ταχύτητα. Ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία κατέστησε δυνατὴ τὴ σύλληψι 3.846 ἀτόμων κατὰ τὶς πρῶτες 72 ὧρες ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, χωρὶς νὰ χρησιμοποιηθῆ βία.

Ὁ Χοῦβερ εἶχε σὲ ἐπιφυλακὴ τοὺς ὑπαλλήλους του ὁλόκληρο τὸ εἰκοσιτετράωρο. Οἱ κανονικὲς ἄδειες ἀνεστάλησαν. Στὴν ἰαπωνικὴ πρεσβεία καὶ τὰ προξενεῖα ἐτοποθετήθησαν φρουροί. Οἱ ἀεροπορικὲς ἑταιρεῖες ἔλαβαν ἐντολὴ νὰ μὴ μεταφέρουν Ἰάπωνες ἐπιβάτες μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, οὔτε νὰ δέχωνται ἀεροπορικὰ δέματα ἀπὸ κανένα ἢ γιὰ κανένα Ἰάπωνα, πρὸς πρόληψι σαμποτάζ. Ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ στὶς διάφορες βιομηχανίες κατὰ τῶν σαμποτὲρ καὶ τῶν κατασκόπων.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὁ Χοῦβερ ἐξέδωσε διαταγὴ ποὺ ἀπηγόρευε τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπο ἐπικοινωνία μὲ τὴν Ἰαπωνία καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς κατεχόμενα μέρη. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀπαγορευτικῆς αὐτῆς διαταγῆς, ὁ Χοῦβερ συνάντησε τὴν ἀντίδρασι τῆς Ὑπηρεσίας Τηλεπικοινωνιῶν.

Κατὰ τὶς συνταρακτικὲς πρῶτες ὧρες τοῦ πολέμου, ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ ἔδωσε προφορικὴ διαταγὴ στὸ Χοῦβερ νὰ ἀναλάβη τὸ ἔργο τῆς λογοκρισίας. Ἐν συνεχείᾳ ἐκοινοποίησε ἐγκύκλιο πρὸς τὰ ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνιῶν καὶ Ὑπηρεσία Τηλεπικοινωνιῶν, ἡ ὁποία ἔλεγε: «Ἔδωσα ὁδηγίες στὸν διευθυντὴ τοῦ F.B.I. Ἔντγκαρ Χοῦβερ νὰ ἀναλάβη τὸ ἔργο τῆς λογοκρισίας, τηρώντας ἐπιβαλλόμενα μέτρα ποὺ θὰ ἀποφασίσω ἐν προκειμένω. Φραγκλῖνος Ροῦζβελτ».

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀδιαφιλονικήτως ἀρχηγὸς τῆς «Κόζα Νόστρα» Σικάγου ὁ Τζιανκάνα, ἐλέγχει σήμερα ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις σωματεμπορίας, τοκογλυφίας, χαρτοπαιξίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν εἰς τὸν νομὸν Κοὺκ καὶ τὰς γειτονικὰς περιοχάς. Ἡ κατοικία του εὑρίσκεται εἰς τὸ Ὄουκ Πὰρκ καὶ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1963 ἐφαίνετο πολὺ... ἐκνευρισμένος ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας. Τοῦτο παρὰ τὸ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἔτους εἶχε καταφύγει εἰς τὴν τοπικὴν Ἀστυνομίαν, διαμαρτυρόμενος διὰ τὰς «ἐνοχλήσεις» τῆς Ἔφ–Μπὶ–Ἄϊ ἀκόμη καὶ τὴν ὥραν ποὺ ἔπαιζε γκόλφ. Καὶ ἀκόμη παρὰ τὸ ὅτι τὸ δικαστήριον ἐθεώρησε δίκαια τὰ παράπονά του καὶ διέταξε τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ μὴ ἐπιδεικνύουν ὑπερβολικὸν ζῆλον, νὰ ἀπομακρυνθοῦ δὲ καὶ τὰ πέντε αὐτοκίνητα ποὺ περιπολοῦσαν πλησίον τῆς κατοικίας του... Ὁπωσδήποτε, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἔφ–Μπὶ–Ἄϊ εἶναι εὐνόητον διὰ τὸν Τζιανκάνα. Γνωρίζει ὅτι οὐδεὶς ἐπιχειρηματίας στοιχημάτων ἢ σωματέμπορος δύναται νὰ «ἐργάζεται» εἰς τὴν περιοχὴν χωρὶς νὰ λάβῃ ἄδειαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Τζιανκάνα καὶ νὰ δεχθῇ νὰ πληρώνῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ἥμισυ ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις του. Γνωρίζει ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται ταβερνῶν, ἑστιατορίων, καμπαρὲ κ.λ. ποὺ δὲν δέχονται τὰς «ὑπηρεσίας» καὶ τοὺς προμηθευτὰς τοῦ Τζιανκάνα ἀπειλοῦνται μὲ ξυλοδαρμούς, μὲ ἀνατινάξεις τῶν καταστημάτων ἢ τῶν αὐτοκινήτων των, μὲ ἀπεργίες τοῦ προσωπικοῦ των ὕστερα ἀπὸ ἐντολὴν τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων ποὺ ἐλέγχει ἡ Μαφία Σικάγου κ.λ. Καὶ παρ' ὅλην τὴν μυστικότητα τῶν ἐπιχειρήσεων Τζιανκάνα, λόγω τῆς χρησιμοποιήσεως ἄλλων προσώπων, ἡ Ἀστυνομία γνωρίζει ὅτι αὐτὸς ἔχει τὴν πλειοψηφίαν τῶν μετοχῶν εἰς τρεῖς ἐπιχειρήσεις πλυντηρίων τουλάχιστον, εἰς δώδεκα ξενοδοχεῖα καὶ μοτέλ, εἰς τρεῖς ἐπιχειρήσεις χονδρικῆς πωλήσεως κρέατος, μίαν ἐπιχείρησιν γκαράζ, ὀκτὼ τραπέζας, τέσσαρα πρακτορεῖα αὐτοκινήτων, δύο ἑταιρείας αὐτομάτων μηχανῶν πωλήσεως καὶ γραμμοφώνων, τρεῖς ἑταιρείας δανείων καὶ πολλὰ ἑστιατόρια καὶ καμπαρέ. Ἡ ἐπιτυχία ὅλων αὐτῶν τῶν ἡμινομίμων ἐπιχειρήσεων βασίζεται εἰς τὴν βίαν. «Τὶ μπορῶ νὰ κάμω ὅταν ἕνας κακοποιὸς σὰν τὸν Γουΐλλυ Νταντάνο ἔρχεται εἰς τὸ κατάστημά μου καὶ μὲ ἐξαναγκάζει νὰ ἀγοράσω τὴν μπύρα του;» κατέθεσεν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἕνας ἰδιοκτήτης ταβέρνας. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν βίαν, τὰ προσφερόμενα ἐμπορεύματα ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτὰς εἶναι πολὺ κακῆς ποιότητος καὶ αἱ ὑπηρεσίαι κατωτάτου ἐπιπέδου.

Τὸ 1957, ὁ τραπεζίτης Λεὸν Μάρκους, ἱδρυτὴς καὶ ἄλλοτε κυριώτερος μέτοχος τῆς τραπέζης Σάουθμουρ τοῦ Σικάγου, εὑρέθη δολοφονημένος εἰς ἕνα οἰκόπεδον. Ἡ δολοφονία αὐτὴ ἀπεκάλυψε διὰ πρώτην καὶ μοναδικὴν φορὰν ὅτι ὁ Τζιανκάνα εἶναι ἰδιοκτήτης μιᾶς ἔστω ἐπιχειρήσεως: Εὑρέθησαν εἰς τὰ θυλάκια τοῦ Μάρ-

κους ἀπὸ τὴν 'Αστυνομίαν 6.000 δολλάρια, καὶ τὸ ἀντίγραφον εἰς καρμπὸν μιᾶς ἀποδείξεως διὰ 100.000 δολλάρια ποὺ ὁ Τζιανκάνα τοῦ εἶχε δώσει ὡς προκαταβολὴν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ξενοδοχείου «Τροπικάνα»... Πιστεύει ἡ 'Αστυνομία λοιπὸν ὅτι ὁ φονεὺς τοῦ Λεὸν Μάρκους ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωήν του τὴν ἀπροσεξίαν του νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὰ θυλάκια τοῦ νεκροῦ τραπεζίτου τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἀρχηγοῦ. Διότι δέκα ἑπτὰ ἡμέρας ἀργότερα, τὸ πτῶμα τοῦ Σαλβατόρε Μορέττι, ἑνὸς πρωτοπαλλήκαρου τοῦ Τζιανκάνα καὶ ἄλλοτε ἀστυνομικοῦ, εὑρέθη εἰς τὸ πὸρτ—μπαγκὰζ ἑνὸς αὐτοκινήτου. Εἶχε κτυπηθῆ ἀγρίως μὲ τὰς λαβὰς τῶν πιστολιῶν, εἶχε στραγγαλισθῆ καὶ ἐν συνεχείᾳ εἶχε πυροβοληθῆ τέσσαρας φοράς...

Μία ἀπὸ τὰς πολλὰς ἀδυναμίας τοῦ Τζιανκάνα, ποὺ οὐδόλως ἐπικροτεῖ τὸ συνδικᾶτον, εἶναι τὸ νὰ συναναστρέφεται πολλὰς ὡραίας γυναῖκας καὶ καλλιτέχνιδας καὶ νὰ προκαλῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν γενικὴν προσοχήν. Τὸ «χόμπυ» του αὐτό, ἐρχόμενον εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν πανθομολογουμένην σκληρότητά του, ἐξήγειρε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς του, ἰδίως ὅταν ἐθεάθη νὰ κυκλοφορῆ μὲ τὴν Ντάρλεν Καϊφάνο, γυναῖκα ἑνὸς ἀπὸ τοὺς συνεργάτας του καὶ καλλονήν, καὶ ὅταν ἀργότερα ἐθεᾶτο τακτικὰ εἰς τὰ καμπαρὲ—καὶ εἰς ἕνα ταξίδι του εἰς τὴν Εὐρώπην—μὲ τὴν τραγουδίστριαν Φύλλις Μὰκ Γκάϊρ, μίαν ἀπὸ τὰς γνωστὰς «ἀδελφὰς Μὰκ Γκάϊρ». Αὐτὰ μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναίκας του 'Αγγελίνας, τὸ ἔτος 1955. 'Εκεῖνο ὅμως ποὺ ἐξηρέθισε περισσότερον τὸ «διοικητικὸν συμβούλιον» τοῦ συνδικάτου ἦτο μία ἐπίσκεψις τοῦ Τζιανκάνα, κατὰ 'Ιούλιον τοῦ 1963, εἰς τὸ καζίνον «Κὰλ-Νέβα-Λὸτζ» τοῦ ἠθοποιοῦ καὶ τραγουδιστοῦ Φράνκ Σινάτρα. 'Ο θόρυβος καὶ ἡ δημοσιότης ποὺ ἐπηκολούθησαν τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν καὶ προσέτι ἡ ἀπειλὴ τῆς ἐπιτροπῆς τυχηρῶν παιγνίων ὅτι θὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Σινάτρα, διότι ὁ Τζιανκάνα εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἕνδεκα ἄτομα ποὺ ἔχουν κηρυχθῆ ἀνεπιθύμητα εἰς τὰς λέσχας τῆς Νεβάδας, εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καθαιρεθῆ ὁ Τζιανκάνα δι' ὀλίγον διάστημα ἀπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Μαφίας Σικάγου καὶ νὰ ἀντικατασταθῆ ἀπὸ τὴν τριανδρίαν 'Ακκάρντο, Χάμφρεϋς καὶ Ρίκα. «Εὐτυχῶς» ὅμως ποὺ ὁ Φράνκ Σινάτρα, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἄδειάν του ἔπρεπε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν 'Αστυνομίαν διὰ τὰς σχέσεις του μὲ τὸν Τζιανκάνα, ἐπροτίμησε ἀντὶ νὰ ἀγωνισθῆ διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἄδειάν του, νὰ πωλήσῃ τὰς μετοχὰς τοῦ καζίνου του ἔναντι 3.500.000 δολλαρίων... Ὕστερα ἀπὸ αὐτό, ὁ Τζιανκάνα ἐπανεφέρθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ «ἀρχηγοῦ τῶν ἀρχηγῶν».

***

ΥΠΟ ΤΑΣ ΑΜΕΣΟΥΣ διαταγὰς τοῦ Σὰμ Τζιανκάνα εἰς τὸ συνδικᾶτον τοῦ Σικάγου εὑρίσκονται τέσσαρες «καπορετζίνα» (διοικητικοὶ ἀνιπρόεδροι). Πρόκειται διὰ τοὺς Φράνκ Φερράρα, Γκὰς Ἄλεξ (ἑλληνικῆς καταγωγῆς), Φέλιξ 'Αλντερίζιο καὶ Φιόρε Μπουτσιέρι.

Εἰδικότης τοῦ Φράνκ Φερράρα εἶναι αἱ λέσχαι τυχηρῶν παιγνίων, ἐπειδὴ ὅμως θεωρεῖται «γερὸ μαθηματικὸ κεφάλι» εἶναι παραλλήλως καὶ ταμίας τῆς ὀργανώσεως. Ἔχει συλληφθῆ πολλὰς φορὰς ὡς ὕποπτος φόνων, ληστειῶν, λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν καὶ σωματεμπορίας, χωρὶς νὰ κατασδικασθῆ ποτέ. Σήμερα ἐπιδίδεται εἰς τὰς λεγομένας «ἡμινομίμους» ἐπιχειρήσεις καὶ διευθύνει μίαν ἑταιρείαν μηχανῶν παγωτῶν, μίαν ἑταιρείαν μηχανῶν ἀποστειρώσεως ποτηριῶν, μίαν ἑταιρείαν καυσίμων καὶ ἕνα μεγάλο ραφεῖον. Κατὰ τὰς δημοσιογραφικὰς ἀνταποκρίσεις «συνηθίζει νὰ φορᾶ μεταξωτὰ κοστούμια ποὺ στοιχίζουν 250 δολλάρια». 'Ο Γκὰς Ἄλεξ, ὁ ἑλληνικῆς καταγωγῆς δεύτερος ἀντιπρόεδρος τοῦ Τζιανκάνα, εἶναι «εἰδήμων» εἰς τὰ ζητήματα τῆς σωματεμπορίας καὶ θεωρεῖται ἀπὸ ὅλους ὡς ὁ βέβαιος διάδοχος τοῦ Τζιανκάνα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Καπόνε ὁ Ἄλεξ (κοινότατος.....'Αλέκος) ἦτο γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα «ὁ χειροδύναμος», ἀργότερα ὅμως ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ὑπόκοσμον τὸ χαϊδευτικὸν ὄνομα «Ὅπλο». Σήμερα, 50 ἐτῶν, διαμένει εἰς ἕνα πολυτελέστατον διαμέρισμα τοῦ Λαίκσοουρ Ντράϊβ τοῦ Σικάγου μὲ τὸ ὄνομα Σὰμ Ταίηλορ, καὶ διὰ νὰ

εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ κοινὸν διατηρεῖ ἰδιόκτητον κέντρον εἰς τὴν Στέϊτ Στρήτ, καρδίαν τοῦ Σικάγου, ὅπου καὶ τὸ τιμάριόν του. Τὰς διακοπάς του τὰς διέρχεται εἰς τὸ Σαὶν Μόριτς τῆς Ἑλβετίας καὶ εἰς τὰς φορολογικάς του δηλώσεις παρουσιάζεται ὡς ἀντιπρόσωπος τριῶν ἑταιρειῶν αὐτομάτων γραμμοφώνων καὶ μηχανῶν πωλήσεως, ποὺ ἔχουν τεραστίαν διάδοσιν εἰς τὸ Σικάγον. Ἡ Ἀστυνομία πάντως τὸν ὑποπτεύεται, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ ὡς συνένοχον τριῶν δολοφονιῶν γκάγκστερς.

Ὁ Φέλιξ Ἀλντερίζιο, ὁ τρίτος ἀντιπρόεδρος ποὺ τελευταίως ἀποκτᾶ τεραστίαν ἐπιρροὴν εἰς τὸν ὑπόκοσμον, συνελήφθη διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1963 δι' ἐκβιασμόν, ἀφέθη ὅμως ἐλεύθερος ἐπὶ ἐγγυήσει. Ἡ Ἀστυνομία τὸν θεωρεῖ «αὐθεντίαν» εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν δολοφονιῶν καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν ὅτι προωθεῖται διὰ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Μαφίας τοῦ Σικάγου, παραμεριζομένου τοῦ Γκὰς Ἄλεξ ἐν καιρῷ. Τοῦτο ἐνισχύεται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Ἀλντερίζιο εἶναι σήμερον ἀντιπρόσωπος μιᾶς ἀπιθάνου ποικιλίας ἐπιχειρήσεων τοῦ Σικάγου καὶ φαίνεται «ἐργαζόμενος» κατὰ θαυμαστὸν τρόπον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἑξῆς δήλωσιν ἑνὸς ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ ἀντιπροσωπεύει πρὸς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Σικάγου: «Εἰς τὸ παρελθὸν ἐδυσκολευόμουν νὰ συγκρατήσω τοὺς πελάτας μου, ἀλλὰ τώρα, μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ Ἀλντερίζιο οἱ δουλειές μου πηγαίνουν περίφημα». . .

Πολλὰ καὶ φοβερὰ γεγονότα συνδέονται μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ Φέλιξ Ἀλντερίζιο. Τὸ 1961, ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπείαν «Στέρλιγκ - Χάρρις» τῶν Λερόϋ Σιλβερστάϊν καὶ Τζὼρτζ Χάρρις ἐκλάπησαν ξαφνικὰ 300 καινουργῆ αὐτοκίνητα, πρᾶγμα ποὺ εἶχεν ὡς συνέπειαν ἄμεσον πτώχευσιν τῆς ἑταιρείας. Ἡ Ἀστυνομία ἐξηκρίβωσεν ἀργότερα ὅτι ἕνας «λόχος» σωφέρ, μὲ ἀρχηγὸν τὸ «πρωτοπαλλήκαρον» τοῦ Ἀλντερίζιο Λεὸν Ρούγκεντορφ, μετέφερεν τὰ αὐτοκίνητα εἰς τὸ γκαράζ κάποιου Λάρρυ Ρόζενμπεργκ, ἀνεψιοῦ τοῦ Σιλβερστάϊν καὶ ὑποτακτικοῦ τοῦ Ἀλντερίζιο, εἰς τὸ Γουέγκεγκαν, ὅπου καὶ ἐπωλήθησαν εἰς μέλη τοῦ συνδικάτου, συγγενεῖς των καὶ κοινὰς γυναίκας μὲ τιμὰς χιλίων ἕως τριῶν χιλιάδων δολλαρίων. Διὰ τὰ τελευταῖα 50 αὐτοκίνητα ποὺ ἀπέμειναν, ὁ ἴδιος ὁ Ἀλντερίζιο μετέβη καὶ ἠπείλησε τὸν ἔμπορον αὐτοκινήτων Ἔντουαρντ Μπέμπεστερ νὰ τὰ ἀγοράσῃ ἀντὶ 50.000 δολλαρίων, αὐτὸς δὲ ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν τῆς Ἀστυνομίας. Ἀπὸ τὴν ὁλικὴν εἴσπραξιν 400.000 δολλαρίων, οἱ πιστωταὶ τῆς ἑταιρείας «Στέρλινγκ - Χάρρις» δὲν ἔλαβαν οὔτε ἕνα δολλάριον! Καὶ ἡ Μαφία Σικάγου καυχᾶται ὅτι αὐτὴ ἦτο μία ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας ἐπιχειρήσεις της. . .

Πλὴν τῆς ἁρπαγῆς αὐτῆς, ἡ Ἀστυνομία πιστεύει ὅτι ὁ Ἀλντερίζιο εἶναι ὁ ὀργανωτὴς ἀναλόγων ἁρπαγῶν ἀπὸ μίαν ἄλλην ἀντιπροσωπείαν αὐτοκινήτων, ἀπὸ μίαν ἑταιρείαν ξυλείας καὶ ἀπὸ μίαν ἐπιχείρησιν ταπήτων. Ἡ Ἀστυνομία πιστεύει ἀκόμη ὅτι ὁ Ἀλντερίζιο διατηρεῖ μίαν ἐπιχείρησιν πλαστῶν διπλωμάτων πανεπιστημίων τῶν Η.Π.Α., τρεῖς ἐπιχειρήσεις πλυντηρίων, μίαν ἐπιχείρησιν ἐνοικιάσεως αὐτοκινήτων καὶ ἕνα κατάστημα ἐνοικιάσεως στολῶν.

Ἕνα ἄλλο ἀπὸ τὰ γεγονότα ποὺ συνδέονται μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ Φέλιξ Ἀλντερίζιο εἶναι καὶ τοῦτο: Τὴν 2αν Μαΐου 1962 ἡ Ἀστυνομία συνέλαβε τὸν Ἀλντερίζιο καὶ ἕνα ἀπὸ τοὺς βοηθούς του, τὸν Τσὰρλς Νικολέττι, διότι ἐφάνησαν νὰ κινοῦνται ὕποπτα. Ἦσαν καὶ οἱ δύο μὲ «στολὴν ἐκστρατείας» καὶ ἐκρύβοντο εἰς ἕνα εἰδικὸν αὐτοκίνητον, τὰ μεσάνυκτα, κοντὰ εἰς μίαν ταβέρναν τῆς Γουὲστ Σάϊντ Στρὴτ τοῦ Σικάγου. Ἠρευνήθη λοιπὸν τὸ αὐτοκίνητον, ποὺ εἶχεν εἰδικοὺς διακόπτας διὰ τὸ σβήσιμον τῶν ὀπισθίων φανῶν εἰς περίπτωσιν καταδιώξεως ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, μίαν μυστικὴν θήκην διὰ περίστροφα πίσω ἀπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ ραδιοφώνου καὶ μίαν ἄλλην διὰ τυφέκια κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα, ἀλλὰ οὐδὲν ἀνευρέθη καὶ ἡ Ἀστυνομία ὑπεχρεώθη νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρους ἀμέσως τὸν Ἀλντερίζιο καὶ τὸν Νικολέττι. Ἡ ταβέρνα, πλησίον τῆς ὁποίας εἶχε σταθμεύσει τὸ αὐτοκίνητον,

ἦτο τὸ σύνηθες καταφύγιον δύο νεαρῶν κακούργων, τοῦ Οὐΐλλιαμ Μὰκ Κὰρθυ καὶ τοῦ Τζαίημς Μιράλια, ὑπόπτων καὶ διὰ τρεῖς φόνους. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν νυκτερινὴν αὐτὴν «ἐνόχλησιν» τῶν Ἀλντερίζιο καὶ Νικολέττι ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, τὰ πτώματα τῶν δύο νεαρῶν κακούργων εὑρέθησαν φρικτὰ παραμορφωμένα εἰς τὸ πὸρτ - μπαγκὰζ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Μιράλια... Ὁ λαιμὸς τοῦ Οὐΐλλιαμ Μὰκ Κάρθυ εἶχε τελείως ἀποκοπῆ καὶ ὁ Μιράλια εἶχε στραγγαλισθῆ, ἐν συνεχείᾳ δὲ οἱ δολοφόνοι εἶχαν καταφέρει ἀλλεπάλληλες μαχαιριὲς καὶ εἶχαν ἀποκόψει σάρκες καὶ μέλη ἀπὸ τὰ σώματα τῶν ὑπόπτων καταδόσεως κακοποιῶν...

Ἀντιθέτως ἀπὸ τὸν «ἀρχηγὸν τῶν ἀρχηγῶν» καὶ τοὺς τρεῖς πρώτους ἀντιπροέδρους-κοπερατζίνα, ὁ τέταρτος, ὁ Φιόρε ἢ Φίφι Μπουτσιέρι δὲν πολυπαρουσιάζεται εἰς τὸ προσκήνιον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Τὸ μόνον γνωστὸν διὰ τὸν ρόλον του εἰς τὴν Μαφίαν τοῦ Σικάγου εἶναι τὸ ὅτι κατέχει ὅσον οὐδεὶς ἄλλος τὰ μυστικὰ τῶν τοκογλυφικῶν ἐπιχειρήσεων, ποὺ ἀποφέρουν εἰς τὸ συνδικάτον τεράστια κέρδη. Ἡ Ἀστυνομία πάντως φαίνεται νὰ γνωρίζῃ πολὺ περισσότερα, ὅπως λ.χ. τὸ ὅτι εἶναι ὁ μεγαλύτερος μέτοχος εἰς πολλὰς πιστωτικὰς ἑταιρείας καὶ ὅτι παραλλήλως διατηρεῖ λέσχας τοῦ... ἑλληνικωτάτου μπαρμπουνιοῦ καὶ ἄλλας ἐπιχειρήσεις παιγνιδιῶν εἰς τὸ Γουὲστ Ἔντ τοῦ Τσιτσέρο.

Ἄλλοι «κοπερατζίνα», οἱ ὁποῖοι δροῦν εἰς τοὺς τρεῖς τομεῖς ποὺ ἔχει χωρισθῆ τὸ συνδικάτον Σικάγου καὶ εἶναι κάπως περιωρισμένοι ἔξω ἀπὸ τὰς «ἐλευθέρας» ἐπιχειρήσεις τῶν τεσσάρων πρώτων ἀντιπροέδρων, εἶναι ὁ Ρὸς Πρίο καὶ ὁ Φρὰνκ Λὰ Πόρτε. Αὐτοί, ἂν καὶ ὁμοιοβάθμιοι μὲ τοὺς πρώτους, λογίζονται περισσότερον ὡς «περιφερειακοὶ διευθυνταὶ» καὶ «τομεάρχαι», ἐλέγχουν δὲ ὁ μὲν Πρίο τὸν βόρειον ὁ δὲ Λὰ Πόρτε τὸν νότιον τομέα, ἀφήνοντες τὸν δυτικὸν διὰ τὸν ἴδιον τὸν Τζιανκάνα. Ὁ Ρὸς Πρίο, ὁ ὁποῖος κατὰ ἕνα δημοσιογράφον «ἔχει παρουσιαστικὸν τζέντελμαν μέχρις ὅτου ἀρχίσῃ νὰ τρώγῃ», εἶναι ἄνω τῶν 60 ἐτῶν καὶ ἔχει φήμην ἀγρίου «φονιᾶ» εἰς παλαιοτέρας ἐποχάς, ἀφοῦ ἀπεφοίτησεν τῆς σικελικῆς Μαφίας. Ἔχει πολλὰς ἱκανότητας καὶ θεωρεῖται εἰδικὸς εἰς τὰς ἀνατινάξεις διὰ βομβῶν καὶ τοὺς ἐμπρησμούς, ἔχει ὅμως καὶ πολλὰ «χόμπυ» μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ γκὸλφ καὶ τὰ ἄνθη... Ἡ κατοικία του εἶναι μία θαυμασία ἔπαυλις εἰς τὸ Γκλένβιον καὶ τὰ παιδιά του θεωροῦνται μεγάλοι παράγοντες εἰς τὰς κοινωνικάς, φιλανθρωπικὰς κ.λ. ὀργανώσεις τοῦ προαστίου. Ὁ Φρὰνκ Λὰ Πόρτε ἐξ ἄλλου, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον μυστηριώδεις ἐπιτελεῖς τοῦ συνδικάτου, πιστεύει εἰς τὴν παλαιὰν θεωρίαν ὅτι ἡ σωματεμπορία καὶ τὰ χαρτοπαίγνια ἀποτελοῦν πάντοτε τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους τοῦ ὠργανωμένου ἐγκλήματος. Περιφρονεῖ ὡς ἐκ τούτου τὰς ἡμινομίμους γκαγκστερικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ λαμβάνει τοιαῦτα μέτρα ὥστε ἐλάχιστα νὰ εἶναι γνωστὰ περὶ τὸ ὑποκείμενόν του. Τὸ συγκρότημά του εἰς τὸ Κάλιουμετ Σίτυ, ἕνα συγκρότημα ἀπὸ πλῆθος οἴκων ἀνοχῆς, καμπαρὲ στρὶπ-τὴζ καὶ λέσχας τυχηρῶν παιγνίων ἦτο τὸ πολυτελέστερον καὶ ἐπικερδέστερον ἀνατολικὰ τοῦ Βέγκας, πρὶν τοῦ τὸ διαλύσῃ ἡ Ἀστυνομία. Σήμερα ὑπερηφανεύεται διότι ποτὲ δὲν τὸν ἐφωτογράφησαν ἡ Ἀστυνομία καὶ οἱ φωτογράφοι καὶ διότι ὅλοι εἰς τὴν «Κόζα Νόστρα» τὸν θεωροῦν ὡς τὸν περισσότερον «ὀρθόδοξον» γκάγκστερ. Ἡ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ καὶ ἡ τοπικὴ Ἀστυνομία πάντως γνωρίζουν πάρα πολλὰ διὰ τὸν Φράνκ, ὅπως λ.χ. τὸ ὅτι εἶναι ὑπεύθυνος σήμερα διὰ τὰ ὀργανωτικὰ ζητήματα τοῦ συνδικάτου καὶ ὅτι ἡ βίλλα του, εἰς τὴν κομψὴν συνοικίαν τοῦ Φλόσμουρ, ποὺ στοιχίζει ἄνω τῶν 100.000 δολλαρίων, φρουρεῖται νυχθημερὸν ἀπὸ ἐνόπλους σωματοφύλακας-κηπουρούς...

(Συνεχίζεται)

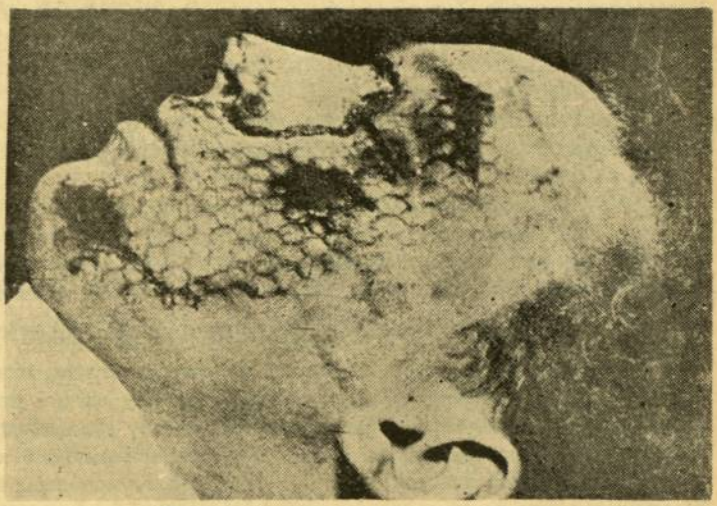
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΧΝΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Τὰ τραύματα ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ θύματος δέον ὅπως ἐξετάζωνται ἐπιστημένως παρ' εἰδικοῦ. Πολλάκις ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν ὁδηγούμεθα εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ σημείου τοῦ ὀχήματος δι' οὗ ἐπλήγη τὸ θῦμα. (Τὸ ἔγκλημα τῶν Μεγάρων, 15-6-55, ἀπεκαλύφθη ἐκ τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἰατροδικαστοῦ νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ θύματος τραύματα εἶχον δημιουργηθῇ δι' ὡρισμένου ὀργάνου, ὡς ὑπεστήριζεν ἡ τοπικὴ Ἀστυνομία). Ἡ διαπίστωσις αὕτη τὰ μᾶλλα μᾶς ἐξυπηρετεῖ, ἰδίως εἰς περιπτώσεις ἐξετάσεως ὑπόπτου ὀχήματος πρὸς ἀνεύρεσιν, λ.χ. κηλίδων αἵματος, τριχῶν κλπ.

Ἴχνη ἐλαστικοῦ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ θύματος.

Ἂν οἱ τροχοὶ ἑνὸς μεγάλου ὀχήματος διέλθουν ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θύματος, εἶναι δυνατὸν νὰ σχηματισθοῦν εὐδιάκριτα τὰ ἴχνη τῶν ἐλαστικῶν αὐτοῦ, χωρὶς τὰ ἐν λόγω ἴχνη νὰ εἶναι ἐμφανῆ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΥΠΟΠΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ προκαλέσαν τὸ ἀτύχημα αὐτοκίνητον μετὰ τοῦ ὁδηγοῦ ἐξαφανίζονται, ὁ ἐπιλαμβανόμενος τῆς ἐξιχνιάσεως τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀνευρίσκων αὐτοκίνητον φερόμενον ὡς τὸ ὑπεύθυνον, δέον νὰ ἐπικαλῆται καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐργαστηρίου, δηλονότι νὰ ζητῇ νὰ τοῦ ἀποσταλῇ εἰδικὸς ὑπάλληλος διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ε ἰ δ ι κ ω τ έ ρ α ν ἔρευναν. Εἰς πλείστας περιπτώσεις ἡ παρεχομένη βοήθεια δύναται νὰ εἶναι οὐσιώδης.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἀγνώστου αὐτοκινήτου δυνατὸν νὰ ὑποδειχθῇ ὑπὸ π ρ ο σ ώ π ω ν παρευρεθέντων εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος. Ὁ ὁδηγὸς ὅμως εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων ἀρνεῖται τὴν ἐνοχήν του καὶ οἱ αὐτόπται μάρτυρες ἀδυνατοῦν νὰ παράσχουν ἁπτὰς ἀποδείξεις, δηλονότι νὰ περιγράψουν μὲ σαφήνειαν καὶ ἀκρίβειαν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ὁδηγοῦ ἢ τοῦ ὀχήματος, καὶ νὰ ἐπιρρίψουν τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῇ βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων κλπ.

Δι' ὃ ὁ ἀναλαμβάνων τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεις ἀστυνομικός, πολλάκις ἀντιμετωπίζει μὲν ἁπλᾶ προβλήματα, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ πολύπλοκα καὶ οὐχὶ σπανίως καὶ

ὑπερβολικῶς δύσκολα, διότι δὲν εἶναι πάντοτε δυνατὸν νὰ ἀνευρίσκωνται φυσικαὶ ἀποδείξεις κατὰ τὴν διερεύνησιν τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου. Συνήθως ὅταν τὸ αὐτοκίνητον πλήττῃ ἕνα πεζόν, τὸ θῦμα ἐκτινάσσεται εἰς τὸν ἀέρα καὶ κατόπιν πίπτει μακρὰν καὶ παραλλήλως τῆς πορείας τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐν τούτοις τὸ αὐτοκίνητον, ἂν καὶ ἔπληξε τὸ ἄτομον, δυνατὸν νὰ μὴ φέρῃ ἐμφανῆ τὰ ἴχνη τῆς συγκρούσεως. Ἐπίσης εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ εὑρεθοῦν ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους αὐτοῦ κηλῖδες αἵματος ἢ τεμαχίδια δέρματος, διότι τὸ σῶμα προστατεύεται καὶ ὑπὸ τῶν ἐνδυμάτων. Δυνατὸν ὅμως τὸ αὐτοκίνητον νὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν ἐμπροσθίων πτερῶν ἢ τοῦ πλαγίου ἀμαξώματος αὐτοῦ, κοίλωμα, ὅπερ ἐνίοτε λαμβάνει τὸ σχῆμα τοῦ σώματος τοῦ θύματος ἢ τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

Τοιαύτην περίπτωσιν εἴχομεν εἰς ἕνα θανάσιμον τραυματισμὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20.289 λεωφορείου γραμμῆς Σεπολίων, τὴν 5-2-62 εἰς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ καὶ Χαροκόπου, τοῦ Δαβὶδ Ἡρώδη, ἐτῶν 75.

Ὁμοία περίπτωσις ἀναφέρεται εἰς τὸ περιοδικὸν Inter Crimin. Police, review Nº 145/1961, σελ. 34 ὑπὸ τοῦ Jackson, καθ' ἣν ἐκ τῆς κατατομῆς (τοῦ προφὶλ) τοῦ θύματος (γυναικός), ἥτις εἶχεν ἀποτυπωθῆ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου πτεροῦ τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου (Austin), καὶ ἐκ τῶν ἀποφλοιωθέντων τεμαχιδίων χρώματος, κατεδικάσθη ὁ ὑπαίτιος τοῦ ἀτυχήματος ὁδηγὸς εἰς 12 μηνον φυλάκισιν.

Ἀλλ' ἐν αὐτοκίνητον δυνατὸν νὰ φέρῃ ἴχνη καὶ ἐκ προηγουμένης συγκρούσεως. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐγείρονται δυσκολίαι κατὰ τὴν ἐξέτασιν, ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς ἡλικίας τῶν ἰχνῶν τῆς συγκρούσεως, ἐξ ἧς θὰ καθορισθῇ ποῖα ἴχνη εἶναι νεώτερα καὶ ποῖα παλαιότερα.

ΤΕΘΡΑΥΣΜΕΝΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Ἂν ἓν διακοσμητικὸν ἐξάρτημα (πήγασος, κεραία, πτηνὸν κλπ.) ἢ ἓν ἄλλο ἐξάρτημα τοῦ αὐτοκινήτου, λ.χ. εἰς καθρέπτης ἢ ἓν λεπτὸν τεμάχιον ἐξ ἐλαστικοῦ ὅπερ παρεμβάλλεται μεταξὺ μετάλλου καὶ ὑάλου, ἐθραύσθησαν ἢ ἀπεκολλήθησαν ἐκ τοῦ ἀγνώστου καὶ ὑπαιτίου τοῦ ἀτυχήματος αὐτοκινήτου καὶ τὸ ἐν λόγω τεμάχιον ἢ τμῆμα αὐτοῦ ἀνευρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς συγκρούσεως καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐξαρτήματος ἔχῃ ἐναπομείνει ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου ἢ εἶναι κατάδηλος ἡ ἀπόστασις αὐτοῦ, τὸ ἐν λόγω ἐξάρτημα δέον νὰ περισυλλεγῇ καὶ ὅταν ἀνευρεθῇ τὸ ὕποπτον αὐτοκίνητον νὰ ἐξετασθῇ ἂν προέρχεται ἐξ αὐτοῦ. Ἐν καταφατικῇ περιπτώσει πρέπει νὰ φωτογραφηθῇ εἰς μεγάλην μεγέθυνσιν διὰ νὰ καταδειχθῇ ὅτι πράγματι ἀπετέλει πρὶν ἢ θραυσθῇ ἑνιαῖον σῶμα ἢ ὅτι ἦτο προσηρμοσμένον εἰς τὸ ὡρισμένον σημεῖον τοῦ αὐτοκινήτου. Ἡ μεγάλη μεγέθυνσις εἶναι ἀναγκαία εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ ἴχνη εἶναι λίαν μικροσκοπικά. Ἀλλὰ καὶ διὰ πλαστικῆς ὕλης δυνάμεθα ἐπίσης νά λάβωμεν τὸ ἐκμαγεῖον τοῦ θραυσθέντος ἐξαρτήματος ἀμφοτέρων τῶν ἐπιφανειῶν πλευρῶν καὶ κατόπιν λαμβάνομεν τὰς φωτογραφίας αὐτῶν καὶ τὰς μελετῶμεν διὰ νὰ διαπιστώσωμεν ἂν προσαρμόζωνται, καὶ νὰ καταδείξωμεν οὕτω τὴν ταυτότητά των ἢ οὐ.

ΚΟΙΛΩΜΑΤΑ, ΞΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΒΛΑΒΑΙ ΑΜΑΞΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Εἰς μίαν σύγκρουσιν ὀχήματος μετὰ πεζοῦ, συνήθως, τὰ ἐρχόμενα εἰς ἐπαφὴν σημεῖα εἶναι τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ αὐτοκινήτου, δηλονότι τὰ πτερά, οἱ φανοί, ὁ προφυλακτήρ, τὸ ψυγεῖον, τὰ τυχὸν διακοσμητικὰ ἐξαρτήματα ἐπὶ τοῦ πώματος τοῦ ψυγείου ἢ τὰ ἐπὶ τῶν πτερῶν, οἱ καθοδηγητικοὶ καθρέπται καὶ τὸ σῶμα τοῦ θύματος.

Ἂν τὸ θῦμα μετὰ τὸ κτύπημα ἐξετινάχθη πρὸς τὰ ἄνω, τὸ πτερὸν ἢ ἡ πρὸ τοῦ ὁδηγοῦ ὕαλος ἢ ὁ καθρέπτης, δυνατὸν νὰ φέρουν τὰ ἴχνη τῆς συγκρούσεως. Ἂν

οἱ φανοὶ πορείας δὲν εἶναι ἐσωτερικοί, δηλαδὴ χωνευτοί, δέον νὰ ἐξετασθῇ ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι ἐστηριγμένοι διὰ τυχὸν ἀνεύρεσιν ἰχνῶν ἀποκοπῆς, ἀποκολλήσεως, κυρτώσεως, χαλαρώσεως ἢ ἀποπέσεως βιδῶν, δι' ὧν ἦσαν προσηρμοσμέναι κλπ. Βλάβαι προξενηθεῖσαι εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ αὐτοκινήτου δικαιολογοῦνται πολλάκις ὑπὸ τοῦ ἐνόχου ὁδηγοῦ ὡς ὀφειλόμεναι εἰς ἐλαφρὰν σύγκρουσιν μεθ' ἑτέρου ὀχήματος κατὰ τὸ ἀπώτερον παρελθόν. Τὸ πρόσφατον τῶν ξεσμάτων καὶ κοιλωμάτων προσδιορίζεται εὐκόλως. Οὐ μὴν ἀλλὰ ἂν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ὀχήματος ἰσχυρίζεται ὅτι αἱ βλάβαι ἐπροξενήθησαν πρὸ μιᾶς ἡμέρας ἢ ἑβδομάδος ἢ περισσότερον, δέον ὅπως ἡ ὑπόθεσις ἐρευνηθῇ μετ' ἐπιμελείας καὶ παρ' ε ἰ δ ι κ ο ῦ. Ἐπίσης δέον ὅπως ἐξετασθῇ καὶ ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ἔντασις τῆς σκωριάσεως. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις π ε ι ρ ά μ α τ α δύνανται νὰ γίνουν διὰ νὰ προσδιορισθῇ ἐπακριβέστερον τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ δημιουργηθῇ ὁμοίας ἐκτάσεως καὶ ἐντάσεως σκωρίασις.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἀσκοῦν ἐπίδρασιν, δι' ὃ καὶ δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν, αἱ κ α ι ρ ι κ α ὶ σ υ ν θ ῆ κ α ι καὶ ὁ χ ρ ό ν ο ς καθ' ὃν παρέμεινεν ἐκτεθειμένον τὸ αὐτοκίνητον εἰς τὴν ὕπαιθρον. Αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι, ἡ ποιότης τοῦ μετάλλου, συνδυαζόμεναι μὲ τὸν χρόνον τοῦ δυστυχήματος, πρέπει νὰ ληφθοῦν σ ο β α ρ ῶ ς ὑπ' ὄψιν.

Ἀλλὰ τὸ ἄτομον ὅπερ θὰ ἐνεργήσῃ τὰ πειράματα θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ π ρ ο η γ ο υ μ έ ν ω ς ἀσχοληθῇ μὲ τοιαύτης φύσεως θέματα καὶ νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰ μ ε τ α λ λ α ἄτινα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν αὐτοκινήτων.

Ὡρισμέναι βλάβαι εἶναι δύσκολον νὰ δ ι κ α ι ο λ ο γ η θ ο ῦ ν διὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι αὗται ὀφείλονται εἰς συνήθη σύγκρουσιν μετ' ἄλλου ὀχήματος. Κοιλώματα ἐπὶ τῶν πτερῶν ἢ τῶν βαθμίδων ἢ τῆς ὀροφῆς τοῦ αὐτοκινήτου σ π α ν ί ω ς ὀφείλονται εἰς τυχαίαν σύγκρουσιν μεταξὺ ὀχημάτων. Βλάβαι τῶν φανῶν πορείας, τῆς κεραίας τοῦ ραδιοφώνου, τοῦ προφυλακτῆρος, τοῦ ψυγείου, δύνανται νὰ ἔχουν γίνει μὲ τὸ ὀ π ί σ θ ι ο ν μέρος ἄλλου αὐτοκινήτου, λ.χ. φορτηγοῦ. Ἓν κοίλωμα μεταξὺ τῆς ἐμπροσθίας λάμπας καὶ τοῦ ψυγείου τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἐξηγεῖται εὐκόλως, ἂν τοῦτο δὲν συνδυασθῇ μὲ τὸ ὕψος τοῦ προφυλακτῆρος τοῦ αὐτοκινήτου.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΙΝΕΣ

Συνεπείᾳ τῆς βιαίας συγκρούσεως μεταξὺ αὐτοκινήτου καὶ θύματος, ἀποσπῶνται ἐνίοτε ἶνες (νήματα) ἐκ τῆς περιβολῆς τοῦ θύματος καὶ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου. Αἱ ἶνες αὗται βραδύτερον δύνανται νὰ ἐξετασθοῦν καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως ν' ἀποδειχθῇ ὅτι προέρχονται ἐκ τῶν ἐ ν δ υ μ ά τ ω ν τοῦ θύματος. Πτερά, προφυλακτήρ, κουκούλα, ἐσχάρα, στηρίγματα θύρας, στροφεύς, (μεντεσέδες) καὶ χειρολαβαὶ θυρῶν, φανοί, σοῦσται κλπ., θὰ πρέπει νὰ ἐξετάζωνται, διότι ἐπ' αὐτῶν δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἴς τις ἐπικεκολλημένη. Δὲν πρέπει βεβαίως νὰ ἀποδίδεται καὶ ὑ π ε ρ β ο λ ι κ ὴ ἀξία εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἐν λόγῳ ἰνῶν, ἐκτὸς καὶ ἂν αὗται εὑρεθοῦν καὶ μετ' ἄλλων οὐσιῶν καὶ ἰδίως μ ε τ ὰ κ η λ ί δ ω ν α ἵ μ α τ ο ς ἢ ἀ ν θ ρ ω π ί ν ο υ δ έ ρ μ α τ ο ς.

Δέον νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι ἓν αὐτοκίνητον δύναται νὰ ἔχῃ διέλθῃ ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα σημεῖα καὶ ἐπομένως εἰς τὰ κατώτερα ἐξαρτήματα αὐτοῦ ἐπικολλῶνται διάφοροι οὐσίαι, προερχόμεναι ἀπὸ τὰς περιοχὰς ἐξ ὧν διῆλθε τὸ ὄχημα. Ἀλλ' ἂν τὸ ὄχημα δὲν διήνυσε μεγάλην ἀπόστασιν μετὰ τὸ ἀτύχημα, ἐπὶ τῶν ἐλαστικῶν κλπ. δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἶνες ὑφάσματος, ἂν οἱ τροχοὶ διῆλθον ἄνωθεν τοῦ θύματος. Ἂν ἔλαβε χώραν σύγκρουσις αὐτοκινήτου μετὰ ζώου, π.χ. ἵππου, ἀρκετὴ ποσότης τριχῶν ἐκ τοῦ ἵππου δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ.

Αὗται δέον ὅπως συλλεγοῦν καὶ συγκριθοῦν μετὰ τῶν δειγματικῶν, ἃς δέον νὰ ἔχωμεν λάβει ἐκ τοῦ ζώου.

ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Εἰς ἓν αὐτοκινητιστικὸν ἀτύχημα δυνατὸν νὰ μὴ ἀνευρεθοῦν ἐπὶ τοῦ ὑπαιτίου ὀχήματος ἐπικεκολλημένα τεμαχίδια ἐκ τῆς περιβολῆς τοῦ θύματος ἢ τρίχες κλπ., ἀλλ' ἀποτυπώματα τοῦ σχήματος τῆς ὑφάνσεως τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος, ἐπὶ τοῦ σημείου εἰς ὃ ἐγένετο ἡ βιαία ἐπαφή. Λ.χ. ἔχει πολλάκις παρατηρηθῆ ὅτι ἐγκαταλείπονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πτεροῦ τὰ ἀποτυπώματα τῆς ὑφάνσεως τῆς ἐνδυμασίας τοῦ θύματος. Μία σύγκρισις, μὲ βάσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἰνῶν—πυκνότης ὑφάνσεως—κατὰ ἑκατοστόμετρον, δύναται ν' ἀποδείξη ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ πτεροῦ ἀποτυπώματα ὁμοιάζουν μὲ ὡρισμένην περιβολήν.

Τὰ ἐν λόγω ἀποτυπώματα δέον νὰ φωτογραφίζωνται διὰ πλαγίου φωτισμοῦ, ἵνα δημιουργῆται ἡ ἀπαραίτητος ἀντίθεσις. Παρὰ τὸ ἀποτύπωμα τίθεται ὑποδεκάμετρον, ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται τὸ μέγεθος τῆς ληφθείσης φωτογραφίας.

Διὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν ἰνῶν—πυκνότης ὑφάνσεως—χρησιμοποιεῖται εἰδικὸν ὀπτικὸν ὄργανον.

ΚΗΛΙΔΕΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑ

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις τροχαίων ἀτυχημάτων, τὸ θῦμα πληττόμενον ὑπό τινος τμήματος τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ αὐτοκινήτου δὲν αἱμορραγεῖ εὐθὺς ἀμέσως, ἀλλ' εὐθὺς ὡς παύσῃ νὰ εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ τμήματος τοῦ ὀχήματος, ὅπερ τὸ ἔπληξε.

Ἂν τὸ θῦμα πληγῆ διὰ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τοῦ αὐτοκινήτου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων τραυμάτων, πιθανὸν νὰ διατρυθῆ, συνεπεία τῆς αἰχμηρότητος τινῶν ἐκ τῶν ἐν λόγω ἐξαρτημάτων.

Εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις ἐπὶ τῶν ἐν λόγω ἐξαρτημάτων ἀνευρίσκεται αἷμα. Οὐ μὴν ἀλλὰ ἡ ἀνευρισκομένη συνήθως ποσότης, δὲν παρέχει τὴν δυνατότητα προσδιορισμοῦ τῆς ὁμάδος τοῦ αἵματος τοῦ θύματος.

Κηλῖδες ἔχουσαι τὴν ἐμφάνισιν κηλίδων αἵματος, δύνανται νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἔλεγχον διὰ τοῦ ὑγροῦ τῆς βενζεδίνης ἢ τοῦ λευκομαλαχίτου, ὅτε καὶ διαπιστοῦται ἂν ὄντως προέρχωνται αὗται ἐξ αἵματος ἢ ἄλλης τινὸς οὐσίας. Ἀμφιβολίαι δέον νὰ γεννηθοῦν, ὁσάκις τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι θετικὸν καὶ ἡ κηλὶς εὑρίσκεται ἐπὶ ἐπιφανείας ἀντικειμένου βεβαμμένου διὰ χρώματος, ὅτε τὸ πείραμα δέον νὰ γίνῃ μόνον καὶ διὰ τοῦ χρώματος ὅπερ θὰ λάβωμεν κατόπιν ἀποξέσεως.

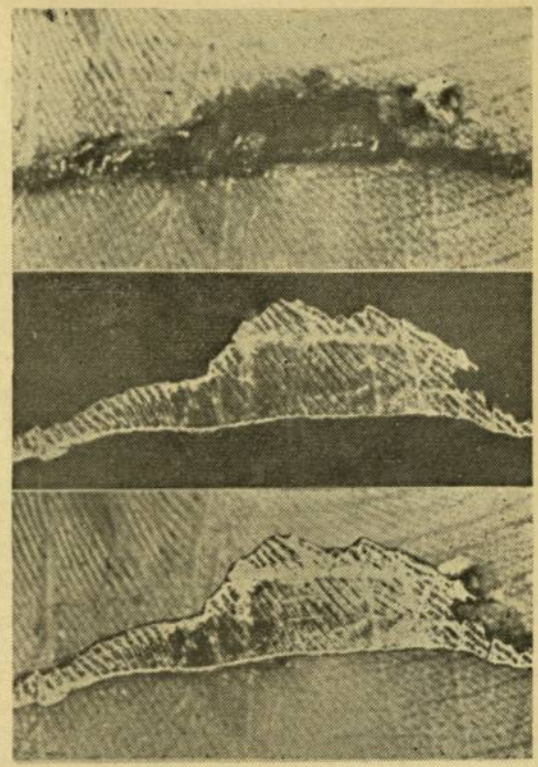
Ἐν πάσῃ περιπτώσει κηλίδες αἵματος καὶ τυχὸν τεμαχίδια δέρματος ἀνευρισκόμενα εἰς τὸν τόπον τοῦ τροχαίου ἀτυχήματος πρέπει νὰ περισυλλέγωνται. Τὸ ὕψος ἐκ τοῦ ὁποίου ἔπεσαν αἱ κηλίδες τοῦ αἵματος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, δέον ὅπως προσδιορίζεται δι' ἀκριβοῦς καταμετρήσεως καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα νὰ καταγράφεται. Κηλίδες αἵματος ἀνευρισκόμεναι ἐπὶ τῶν κάτω σημείων τοῦ αὐτοκινήτου, πιθανὸν νὰ προέρχωνται καὶ ἐκ καταπατήσεως ζώου τινὸς (γαλῆς, κυνὸς κλπ.).

ΙΧΝΗ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Ὁ Snyder, σελ. 60, ἀναφέρει ὅτι τὸ ἀστυνομικὸν Ἐργαστήριον τοῦ Λὸς Ἀντζελες τῆς Καλλιφορνίας, διεπίστωσε τὸ ἄγνωστον αὐτοκίνητον, ἀπὸ τὸ δέρμα τῆς παλάμης τῆς χειρὸς τοῦ τραυματισθέντος ἀτόμου, ὅπερ δέρμα παρέμεινεν ἐπικεκολλημένον ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ σημείου ἐξ οὗ εἶχεν ἀποσπασθῆ χρῶμα, συνεπεία τῆς συγκρούσεως. Τὸ δέρμα περισυνελέγη ὑπὸ τοῦ διερευνητοῦ ἀστυνομικοῦ, ὅστις ἐνήργει καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εἰδικὴν ἔρευναν εἰς ὅλους τοὺς σταθμούς

τῶν αὐτοκινήτων καὶ παρεδόθη εἰς τὸν ἁρμόδιον χειρουργὸν ἰατρὸν τοῦ Νοσοκομείου εἰς ὃ ἐνοσηλεύετο ὁ τραυματισθείς. Οὗτος ἠδυνήθη νὰ προσαρμόση πλήρως καὶ κανονικῶς εἰς τὸ παλαμικὸν τραῦμα τὸ εἰς τὸ αὐτοκίνητον ἀνευρεθὲν δέρμα καὶ οὕτως ἀπεδεικνύετο ὅτι τοῦτο εἶχε ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ νοσηλευομένου εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἀτόμου. 'Αλλ' ἡ ἀπόδειξις δὲν ἐστηρίζετο μόνον ἐπὶ τῆς πλήρους προσαρμογῆς τοῦ δέρματος πρὸς τὸ δέρμα τοῦ τραύματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τοῦ εἰς τὸ αὐτοκίνητον εὑρεθέντος δέρματος πρὸς τὰς θηλοειδεῖς γραμμὰς τῆς παλάμης τοῦ τραυματισθέντος.

"Οθεν, οὐδεμία ἀμφιβολία ἠδύνατο νὰ χωρέση περὶ τῆς ἀποδεικτικῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγω σπανιωτάτου ἴχνους.

→

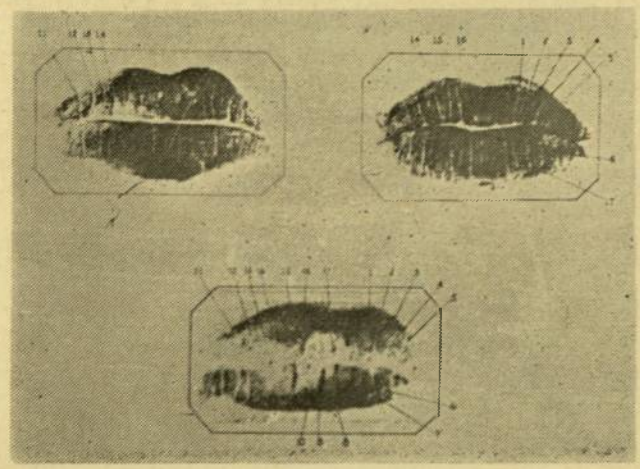
"Ανω : Τραῦμα εἰς τὴν παλάμην τοῦ θύματος.

Μέσον: Τεμαχίδιον δέρματος περισυλλεγὲν ἀπὸ τὸν ὑαλοπίνακα τοῦ «ὑπόπτου» αὐτοκινήτου.

Κάτω : Προσαρμογὴ τοῦ τεμαχιδίου τοῦ δέρματος καὶ ἀνταπόκρισις τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν.

ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ ΧΕΙΛΕΩΝ

Τὰ χείλη τοῦ ἀνθρώπου φέρουν ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ σημεῖα, ὥστε νὰ δύνανται νὰ συγκριθοῦν, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεικτικήν των ἀξίαν, σχεδὸν μετὰ τῶν δακτυλικῶν ἢ παλαμικῶν ἀποτυπωμάτων. Τὰ ἐν λόγω ἴχνη ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ μικρὰς καθέτους γραμμὰς καὶ σχισμάς. Τὸ μεγάλο μειονεκτημά των εἶναι ὅτι δὲν ἐγκαταλείπονται εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ὡς τὰ δακτυλικὰ ἢ παλαμικὰ ἀποτυπώματα, δηλονότι διὰ

←

"Ανω : 'Αποτυπώματα τῶν χειλέων τοῦ θύματος.

Κάτω : 'Αποτύπωμα χειλέων ἐπὶ ὑαλοπίνακος «ὑπόπτου» αὐτοκινήτου.

τῶν ἔσω ἐκκρίσεων, ἀλλὰ μόνον ὁσάκις ἔχουν χρωσθῆ διά τινος οὐσίας, ὡς τοῦτο γίνεται σήμερον ἀπὸ τὰς περισσοτέρας γυναίκας. Ὁ συνηθέστερος τρόπος εἶναι νὰ ἐγκαταληφθοῦν ἐπὶ ποτηρίου ὕδατος. Ὑπὸ τοῦ Snyder σελ. 55 «Homicide Investigation» ἔκδ. 1956, ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀγνώστου αὐτοκινήτου δι' οὗ ἐτραυματίσθη θανασίμως μία γυνή, ἐπετεύχθη ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν χειλέων της.

Κατὰ τὴν ἔρευναν εἰς τοὺς διαφόρους σταθμοὺς τῶν αὐτοκινήτων, οἱ ἀστυνομικοὶ παρετήρησαν ἐπὶ τοῦ ὑαλοπίνακος ἑνὸς αὐτοκινήτου ἔγχρωμα ἀποτυπώματα χειλέων. Ἐφωτογραφήθησαν καὶ ἐλήφθησαν καὶ τὰ ἀποτυπώματα τῶν χειλέων τῆς νεκρᾶς γυναικὸς καὶ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀντιπαραβολῆς τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν χαρακτηριστικῶν σημείων, διεπιστώθη καὶ ἀπεδείχθη ἡ μεταξύ των ταυτότης. Ἐπὶ τῇ βάσει καὶ μόνον τῶν ἐν λόγω ἰχνῶν, ἀπηγγέλθη κατηγορία κατὰ τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τὸ δικαστήριον τὸν ἐκήρυξεν ἔνοχον καὶ τὸν κατεδίκασε.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΔΑΦΟΥΣ

Ἂν τὸ αὐτοκινητιστικὸν ἀτύχημα ἔλαβε χώραν εἰς ὁδόν, ἥτις δὲν ἔχει ἐπιστρωθῆ ἢ ἔχει ἐπιστρωθῆ μερικῶς, δυνατὸν ποσότης τοῦ χώματος νὰ ἔχῃ ἐπικολληθῆ ἐπὶ τῶν ἐλαστικῶν ἢ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν πτερῶν, ἰδία δὲ ὁσάκις ἡ ὁδὸς εἶναι ὑγρά. Ἂν τὸ οὕτως ἐπικολληθὲν χῶμα περιέχῃ καί τινα στοιχεῖα μὲ ἰδιάζοντα χαρακτηριστικά, ταῦτα δύνανται νὰ σημανθοῦν, κατόπιν φασματοσκοπικῆς ἐξετάσεως ἐπὶ τῆς πλακός.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Διὰ νὰ ἐξετασθῆ πλήρως καὶ ἐπισταμένως ἓν αὐτοκίνητον, πρέπει νὰ μεταφερθῆ εἰς σταθμὸν αὐτοκινήτων, ὅπου ὑπάρχουν εἰδικαὶ ἐγκαταστάσεις, δηλονότι τὸ ὄχημα ἀνυψώνεται ὅσον θεωρεῖται ἀναγκαῖον καὶ διὰ πλουσίων φωτιστικῶν μέσων ἐνεργεῖται ἐπισταμένη ἔρευνα πρὸς ἀνεύρεσιν μικροσκοπικῶν ἰχνῶν ἢ φθορῶν κλπ., Εἰς τὰ κάτω ἐξαρτήματα τοῦ αὐτοκινήτου, πάντοτε σχεδόν, ὑπάρχει μία μεγάλη ποσότης τριχῶν καὶ ἄλλων ἰνῶν, αἵτινες ἐπικολλῶνται κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα. Τὸ ἐν λόγω ἴχνη συνήθως εἶναι ἄνευ μεγάλης σημασίας ἐκτὸς καὶ ἂν εὑρεθοῦν μεθ' αἵματος ἢ δέρματος κλπ. Οἱαδήποτε ἀνωμαλία εἰς τὸν κάτω θι τῆς λιπάνσεως τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου μηχανισμόν, δέον νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ διερευνητοῦ.

Ἡ ἀνωτέρω ἀνωμαλία πιθανὸν νὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ σώματος τοῦ θύματος. Τὰ ἐνδύματα τοῦ θύματος δέον νὰ ἐξετασθοῦν, διότι πιθανὸν νὰ εὑρεθῆ ἐπ' αὐτῶν κηλὶς ἢ κηλίδες λίπους. Ἡ ἔκτασις τῆς ἐν λόγω κηλίδος πρέπει νὰ μετρηθῆ, διὰ νὰ συγκριθῆ ἂν ἀντιστοιχῆ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν, ἐξ ἧς πιθανὸν νὰ ἀπεσπάσθη τὸ λίπος. Ἀποτύπωμα τοῦ τύπου τοῦ ὑφάσματος (ἡ ὕφανσις), δυνατὸν ἐνίοτε νὰ εὑρεθῆ ἐπίσης ἐπὶ τοῦ λίπους.

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Μέχρι πού ξημέρωσε, στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια ἐπικρατοῦσε ἐξαιρετικὴ κίνησι. Ἐμεῖς συνοδεύαμε συνεχῶς πρόσωπα πού εἶχαν κάποια σχέσι μὲ τὸ θῦμα, καὶ οἱ προϊστάμενοι ἐξακολουθοῦσαν ἀκούραστοι τὴν ἀνάκρισι.

Ἔτσι ἀπὸ τὸ καμπαρὲ «Ἀνεμώνα» φέραμε τὰ πρόσωπα πού εἶχαν ἄμεσο καὶ στενὴ σχέσι μὲ τὸν Φρατίδη. Τὴ φιλενάδα του Ρεζέντα, τὸν ἰδιοκτήτη Καλπῆ καὶ τὴ διευθύντρια Γκέρτα.

Ἡ Ρεζέντα, νεαρὴ κι ὄμορφη κοπέλλα, ὑψηλή, λεπτή, μὲ μαῦρα μάτια καὶ πρόσωπο πού φεγγοβολοῦσε ὅταν μπῆκε, στὸ γραφεῖο καὶ ἀντίκρυσε τὸν ἀστυνόμο, ξέσπασε σὲ κλάμμα ἀπὸ πόνο κι ἀγανάκτησι.

— Πές μας Παπαδοπούλου τί ξέρεις γιὰ τὸν Φρατίδη, πού ὅπως μάθαμε ἦταν φίλος σου, καὶ ποιὸς μπορεῖ νὰ τὸν σκότωσε ; τὴν ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

Ἡ Ρεζέντα μᾶς ἐξιστόρησε πῶς γνωρίστηκε μαζί του στὸ καμπαρέ, πῶς ἀγαπήθηκαν καὶ πῶς πρὶν λίγες μέρες τῆς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ τὴν ἔβγαζε ἀπὸ τὸ βοῦρκο πού τὴν ἔσπρωξε κάποιος ἄλλος. Μὰ ποιὸς τὸν σκότωσε καὶ γιατὶ δὲν ἤξερε.

Κατόπιν ἦρθε ἡ σειρὰ τοῦ Καλπῆ καὶ τῆς Γκέρτας, πού καὶ οἱ δυὸ εἶπαν τὰ ἴδια πράγματα. Πῶς λυπήθηκαν γιὰ τὸ χαμό του, γιατὶ ἦταν φίλος τους, δὲν ἔχουν ὅμως ἰδέα ποιὸς εἶναι ὁ δολοφόνος.

Καὶ οἱ τρεῖς ἀπὸ ὅσα κατέθεσαν δὲν ἔβγαινε τίποτε.

Ὅταν πιὰ πῆρε ἡ μέρα, ὁ ὑποδιοικητὴς μου μὲ διέταξε νὰ βρῶ καὶ νὰ φέρω γιὰ ἀνάκρισι τὴ Νόρα, τὴν παλιὰ φιλενάδα τοῦ Φρατίδη.

Στὸ μεταξύ, τὸ πτῶμα εἶχε μεταφερθῆ στὸ νεκροτομεῖο τῆς Ἀναστάσεως γιὰ νεκροψία, καὶ ἡ ἰατροδικαστικὴ ἔκθεσις ἔλεγε πὼς τὸ βλῆμα πού βρέθηκε στὸ τυφλὸ τραῦμα τῆς καρδιακῆς χώρας ἦταν ἀπὸ περίστροφο μάρκας «Σμίθ», τοῦ ἰδίου συστήματος μὲ τοῦ Μπαταριᾶ. Ἔτσι καὶ γιὰ δεύτερη φορὰ ἡ ἄρνησίς του δὲν στεκόταν.

Ἂν καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπόλυτη ἀπόδειξις, ἀπὸ ἀστυνομικῆς καὶ ἀνακριτικῆς πλευρᾶς, μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ τυχαία σύμπτωσις.

Πολὺ εὔκολα βρῆκα τὸ σπίτι τῆς Νόρας σὲ μιὰ πάροδο τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, ὅπως μᾶς εἶχε πληροφορήσει ὁ Μπαταριᾶς. Ἦταν μιὰ καλοβαλμένη κυρία καὶ μὲ μεγάλη προθυμία δέχθηκε νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ.

Ἡ Νόρα ἀπὸ τὸ ἴδιο βράδυ πληροφορήθηκε τὸ φόνο τοῦ φίλου της καὶ κατὰ τὴν ἀνάκρισί της κατέθεσε πολλὲς ἄγνωστες λεπτομέρειες γιὰ τὶς ἀφορμὲς καὶ τὸν δολοφόνο.

Ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου εἶναι τοῖχος ἱερὸς καὶ ἀδιαπέραστος. Ὁ ἀστυνομικὸς ὅμως ἢ ὁ ἀνακριτής, σὲ κάθε τέτοια περίπτωσι, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περνᾶ τὴν ἄλλη πλευρά του γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ βγάλῃ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα πού πιθανὸν νὰ τὸν ὁδηγήσουν στὴν ἀνακάλυψι τοῦ ἐνόχου. Ἔτσι καὶ οἱ δυὸ ἀξιωματικοὶ τῆς ἀνακρίσεως ρώτησαν τὴ Νόρα πρὶν ἀπ' ὅλα γιὰ τὶς σχέσεις της μὲ τὸν Φρατίδη.

— Γνωριστήκαμε πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, εἶπε, σὲ χαρτοπαικτικὸ καρέ, σ' ἕνα γνωστὸ ἀθηναϊκὸ σπίτι. Κατόπιν συναντηθήκαμε πάλι στὴ ρολίνα, στὸν Ἅγιον Ἀνδρέα, κι' ἀπὸ τότε πλέχθηκε ἀνάμεσά μας ἕνα σφοδρὸ ἐρωτικὸ εἰδύλλιο. Γίναμε ἀχώριστο ζευγάρι στὸν ἔρωτα καὶ στὰ χαρτιά. Ἡ τύχη τυφλὰ μᾶς εὐνοοῦσε κι' ἀποκτήσαμε ἄφθονα χρήματα. Ἦταν ὡραῖος ἄνδρας, λεπτός, εὐγενικὸς καὶ ἡ δεξιοτεχνία του στὰ χαρτιὰ τὸν ἔκανε περιζήτητο στὰ σαλόνια. Ἦταν ἀλτρουϊστὴς καὶ πονετικός. Πολλὲς φορὲς τὰ κέρδη του τὰ μοίραζε στοὺς φτωχοὺς καὶ ἀπέκτησε

φήμη γιὰ τὴ μεγάλη καλωσύνη του. Μὰ εἶχε καὶ πολλοὺς ἐχθροὺς ποὺ ζήλευαν τὴν τύχη του. Τὸ μόνο του ἐλάττωμα πὼς ἦταν ἦταν γυναικᾶς καὶ σπαταλοῦσε τὰ χρήματά του μὲ τὶς «σαντέζες» στὰ καμπαρέ. Αὐτὸ δὲν μοῦ ἄρεσε καὶ πολλὲς φορὲς διαφωνούσαμε. Ἐνόμιζε πὼς τὸν ζηλεύω. Τελευταία ἔμαθα πὼς τὰ εἶχε φτιάξει μὲ μιὰ ἀρτίστα στὸ καμπαρὲ τοῦ Καλπῆ, τὴ Ρεζέντα. Τοῦ ἔκανα μεγάλες σκηνές, μὰ ἐκεῖνος τὰ ἴδια. «Μὲ ζηλεύεις», μοῦ ἔλεγε. Μετὰ λίγες μέρες ὅμως σὲ συζήτησι μοῦ εἶπε :

— Μὴν ἀνησυχῆς καὶ τσακώθηκα μὲ τὴν διευθύντρια τοῦ καμπαρὲ καὶ δὲν θὰ ξαναπατήσω στὸν Πειραιᾶ.

Χάρηκα καὶ ἤλπισα πὼς τοῦ πέρσε κι' αὐτὴ ἡ νεανικὴ τρέλλα, ἐκεῖνος ὅμως ἐξακολουθοῦσε νὰ πηγαίνη κρυφὰ ἀπὸ μένα. Καὶ τότε ἀναγκάσθηκα νὰ τρέξω, νὰ πλησιάσω καὶ νὰ ρωτήσω γνωστοὺς καὶ φίλους του. Ἔμαθα πράγματα ποὺ μὲ ἔκαναν νὰ τρομάξω γιὰ τὴ ζωή του.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀσπόνδους ἐχθρούς του, μοῦ εἶπαν, εἶναι ὁ Ἀλέκος Τζιμενῆς, ποὺ διαρκῶς τὸν προκαλεῖ καὶ τὸν ἀπειλεῖ γιατὶ φοβᾶται μὴ τοῦ πάρη τὴ φιλενάδα του καὶ πρὸ πάντων ὕστερα ἀπὸ ἕνα σοβαρὸ ἐπεισόδιο ποὺ ἔγινε στὸ κέντρο «Νεράϊδα» τῆς Γλυφάδας, καὶ τσακώθηκαν μεταξύ τους.

Γιὰ νὰ διαπιστώσουμε τὰ ὅσα μᾶς εἶπεν ἡ Νόρα, καλέσαμε γιὰ δεύτερη φορὰ τοὺς Καλπῆ, Γκέρτα καὶ Ρεζέντα, ποὺ μᾶς εἶπαν πὼς ἴσως νὰ εἶναι ὁ δολοφόνος ὁ Τζιμενῆς καὶ ἡ ἀφορμὴ τὸ ἐπεισόδιο ἐκεῖνο στὸ πάρτυ τῆς Γλυφάδας καὶ τότε ὁ Καλπῆς μᾶς διηγήθηκε τὰ περιστατικὰ τοῦ ἐπεισοδίου ἐκείνης τῆς νύχτας.

Ἦταν ἕνα βράδυ τοῦ Αὐγούστου, ποὺ ἡ Γκέρτα ἤθελε νὰ πᾶμε κάπου νὰ γλεντήσουμε. Κάλεσε τὴ Ρεζέντα καὶ τὸν Τζιμενῆ καὶ πήγαμε στὴ «Νεράϊδα».

Στὸ μεταξὺ ἦρθε καὶ ὁ Φρατίδης ἀπρόσκλητος καὶ κάθησε στὴν παρέα μας. Πάνω στὸ γλέντι ἔγινε μεταξύ μας παρεξήγησις, λογομαχήσαμε, ὁ Φρατίδης ἔβρισε τὸν Τζιμενῆ χυδαία, ὕστερα ὅμως τὰ φτιάξαμε καὶ συνεχίσαμε ὡς τὸ πρωί.

Μὰ ὁ Τζιμενῆς δὲν τὸ χώνευε καὶ τὸ ἔλεγε πὼς μιὰ μέρα θὰ τὸν ἐκδικηθῆ.

Παρὰ τὰ ἐναντίον τοῦ Μπαταριᾶ ἀδιάσειστα στοιχεῖα ἐνοχῆς, οἱ πληροφορίες ποὺ εἴχαμε περισυλλέξει καὶ οἱ μαρτυρικὲς καταθέσεις ξεκαθάριζαν πὼς ὁ δολοφόνος εἶναι ὁ Τζιμενῆς.

Ἡ ἀνάκρισι μοιάζει μὲ ἀνηφορικὰ ἀνώμαλα σκαλοπάτια, ποὺ γιὰ νὰ φθάση ὁ ἀστυνομικὸς στὸ πλατύσκαλο τῆς ἀλήθειας, ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ Δικαιοσύνη γιὰ νὰ τιμωρήση τὸν ἔνοχο, θὰ κοπιάση.

Ἔτσι κι' ἐμεῖς κουραστήκαμε, ξενυκτήσαμε, μέχρις ὅτου διαλευκάνουμε τὴ μπερδεμένη ὑπόθεσι τῆς δολοφονίας τοῦ Φρατίδη.

Ἡ ὑπόθεσις ἔκλεισε μὲ τὴν προφυλάκισι τοῦ Μπαταριᾶ γιὰ ἔνοπλο ἐπίθεσι καὶ ἄλλες δοσοληψίες ποὺ εἶχε μὲ τὴ Δικαιοσύνη. Ὕστερα καταπιαστήκαμε γιὰ τὴν καταδίωξι καὶ τὴ σύλληψι τοῦ δολοφόνου.

Πέρασαν ἀρκετὲς μέρες ὕστερα ἀπὸ τὸ ἔγκλημα καὶ κάποιες πληροφορίες μ' ἔκαναν νὰ ἐξαφανισθῶ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ νὰ βρίσκωμαι μερόνυκτα στὴν Ἐλευσῖνα.

Ἐκεῖ εἶχα μάθει ὅτι κρυβόταν ὁ Τζιμενῆς καὶ προσπαθοῦσε νὰ βρῆ τρόπο νὰ φύγη στὸ ἐξωτερικό. Μὰ παρὰ τὶς ἐντατικὲς ἔρευνές μου δὲν βγῆκε τίποτε.

Τὴν ἄλλη μέρα τῆς ἐπιστροφῆς μου ἔλαβα στὴν Ἀσφάλεια ἕνα σημείωμα τῆς Νόρας, ποὺ μοῦ τὸ ἔφερε ὁ Πανάρετος, κι αὐτὸς ἕνας τύπος τοῦ ὑποκόσμου, μὰ πιστὸς φίλος τοῦ Φρατίδη. «Πρέπει νὰ συναντηθοῦμε ὁπωσδήποτε τὸ βράδυ στὸ σπίτι μου» ἔγραφε ἡ Νόρα.

Τὸ βράδυ ποὺ πῆγα, καὶ πρὶν ἀκόμα καθίσω ἡ Νόρα μοῦ εἶπε, χαρούμενη :

—Ἔχω μιὰ σοβαρὴ πληροφορία. Ὁ Τζιμενῆς κρύβεται στὴ Μάντρα.

— Πῶς τὸ ἔμαθες ; τὴν ρώτησα.

— Κατάφερα νὰ συνδεθῶ μὲ τὴν Καίτη Παντελῆ, τὴν ἀρτίστα στὸ καμπαρὲ τοῦ Καλπῆ, γιατὶ ἔμαθα πὼς ἤξερε τὶς κινήσεις τοῦ Τζιμενῆ, ποὺ τὸν μισοῦσε θανάσιμα, καὶ τῆς ἀπέσπασα πὼς πρὶν λίγες μέρες ἡ «καντιλάκ» τοῦ Καλπῆ πῆγε τὸν Τζιμενῆ στὴ Μάντρα, στὸ σπίτι ἑνὸς παλιοῦ λαθρεμπόρου, μὰ δὲν ἔμαθε τὸ ὄνομά του.

Τῆς ὑποσχέθηκα πολλά, ἂν μποροῦσε νὰ μάθη λεπτομέρειες.

— Θὰ μάθω ἀπὸ τὸ σωφὲρ τῆς «καντιλάκ», μοῦ εἶπε.

Ἔφυγα ἀπὸ τὴ Νόρα περιμένοντας τὰ νεώτερα τῆς Παντελῆ.

Ἡ Καίτη, ὅπως ἦταν ὄμορφη καὶ σκερτσόζα, ρίχθηκε στὸν ὁδηγὸ τῆς «καντιλάκ», Μπαρούνη, ποὺ ἔπεσε στὴν παγίδα καὶ τῆς ἐκμυστηρεύθηκε πὼς ἐκεῖνος μὲ τὸ λαθρέμπορο Ἀντύπα πῆγαν τὸν Τζιμενῆ στὴ Μάντρα.

Ὁ Ἀντύπας, ποὺ ἦταν φίλος τοῦ Καλπῆ, ἀνέλαβε νὰ κρύψη τὸν Τζιμενῆ στὰ «Κονάκια», στὴν καλύβα ἑνὸς βοσκοῦ, γνωστοῦ του ἀπὸ παλιὰ στὴ φυλακή.

Αὐτὰ μοῦ εἶπε ἡ Νόρα μ' ἕνα τηλεφώνημά της μετὰ λίγες μέρες στὴν Ἀσφάλεια.

Οἱ πληροφορίες τῆς Νόρας ἦσαν θετικές, γιατὶ ἐξακρίβωσα καὶ ἀπὸ ἄλλες πηγὲς τὰ ἴδια πράγματα. Κι ἔτσι στὶς 12 Ὀκτωβρίου 1929, ὁ διοικητὴς Πέτρος Ἀναγνωστόπουλος ὑπέγραψε φύλλο πορείας γιὰ τὴ Μάντρα τῆς Ἐλευσῖνος μὲ συνεργάτη μου τὸν συνάδελφό Θεοδόσιο Ἀναγνωστόπουλο.

Τὴν ἑπομένη πρωὶ - πρωί, ὅπως εἴχαμε συμφωνήσει ἀπὸ βραδύς, ἡ Νόρα μᾶς ἔστειλε τὴν κούρσα της μὲ τὸν Πανάρετο. Μπήκαμε μὲ τὸν συνάδελφό μου καὶ τραβήξαμε ὁλοταχῶς γιὰ τὴν Μάντρα. Σταματήσαμε στὸν ἀστυνομικὸ σταθμὸ καὶ ζητήσαμε ἕνα χωροφύλακα γιὰ ἐνίσχυσι καὶ ποὺ νὰ μᾶς ἔδειχνε τὸ δρόμο. Πρόθυμος ὁ διοικητὴς τοῦ σταθμοῦ, διέταξε ἕνα ἐνωμοτάρχη νὰ μᾶς συνοδεύση καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήση στὰ «Κονάκια», ποὺ ἦταν σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὴ Μάντρα.

— Τὰ «Κονάκια», μᾶς εἶπε ὁ ἐνωμοτάρχης κατὰ τὴν διαδρομή, δὲν εἶναι συνοικισμός, εἶναι διάσπαρτες καλύβες βοσκῶν πάνω στὸ βουνό.

Ὁ καιρὸς ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἦταν πολὺ ἄσχημος κι ὅταν προχωρήσαμε ἀρκετὰ ἔπιασε μιὰ καταρρακτώδης βροχή, ποὺ μᾶς ἀνάγκασε νὰ σταματήσουμε στὴ μέση τοῦ δρόμου, ὅπως κι ἄλλα αὐτοκίνητα. Ἡ μπόρα κράτησε πολλὲς ὧρες καὶ μόλις τὰ ξημερώματα καταφέραμε νὰ συνεχίσωμε τὴν πορεία μας.

Φθάνοντας στὰ «Κονάκια», ἀνεβήκαμε πάνω στὸ βουνό, πήραμε βόλτα ψάχνοντας τὶς καλύβες, μὰ τίποτε, πουθενὰ τὸ πέρασμα τοῦ Τζιμενῆ. Μόνο στὴν τελευταία μάθαμε ἀπὸ ἕνα γερούλη βοσκό, ξαπλωμένο πάνω σὲ παλιοσάνιδα, πὼς ὁ φιλοξενούμενός τους, ποὺ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ μᾶς ἔδωσε ἦταν ὁ Τζιμενῆς, ἔφυγε ἀπὸ χθὲς τὸ πρωὶ μὲ κάποιον ποὺ τὸν πῆρε μὲ αὐτοκίνητο. Ποιὸς ἦταν ὁ γέρος δὲν ἤξερε νὰ μᾶς πῆ. Κι ἔτσι γυρίσαμε ἀπὸ τὰ «Κονάκια» ἄπρακτοι.

Ἄφησα καὶ πέρασαν μιὰ δυὸ μέρες καὶ πῆγα τὸ βράδυ στὸ καμπαρέ, μήπως καὶ ψαρέψω καμμιὰ πληροφορία. Καθὼς κάθησα κοντὰ στὸ μπουφέ, εἶδα τὴ Γκέρτα νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ τραπέζι μου.

— Καθῆστε μαντάμ, τῆς εἶπα.

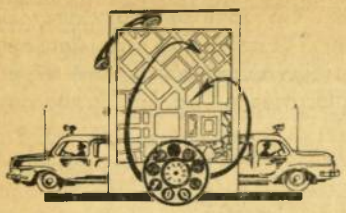
Ἐκείνη πρόθυμη καὶ γελαστὴ κάθισε πλάϊ μου.

— Σᾶς γνωρίζω ἀπὸ πολλὰ χρόνια, μοῦ εἶπε, μὰ δὲν δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γνωριστοῦμε. Καὶ χωρὶς νὰ τὸ περιμένω ξαφνικὰ μοῦ δίνει ραντεβοῦ νὰ συναντηθοῦμε τὴν ἄλλη τὸ πρωὶ στὶς 10 στὸ «Πικαντίλλυ».

Μοῦ φάνηκε παράξενο καὶ σκέφθηκα πὼς ἡ πανέξυπνη Γκέρτα ἐπεδίωκε νὰ μὲ μπερδέψη σὲ ἐρωτικὴ περιπέτεια, μὰ μὲ κάποιο σκοπό.

Δέχθηκα εὐχαρίστως καὶ τὸ πρωὶ βρισκόμουν στὸ «Πικαντίλλυ» καὶ τὴν περίμενα.

(Συνεχίζεται)

ΑΜΕΣΟΣ ΔΡΑΣΙΣ

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ (14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959 – 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1964)

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πολλὲς ἡμερομηνίες πού, σφραγίζοντας μιὰν ἐποχὴ καὶ διανοίγοντας μιὰν ἄλλη, ἀποτελοῦν θαυμαστὰ ὁρόσημα στὴν ἀστυνομική μας ἱστορία. Μιὰ τέτοια ἡμερομηνία ἡ 14 Αὐγούστου 1959, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία τὰ πρῶτα ἀσυρματοφόρα περιπολικὰ αὐτοκίνητα ἄρχισαν νὰ διασχίζουν περήφανα τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους καὶ νὰ σημειώνουν τὸ μεγαλύτερο βῆμα στὸν τομέα περιφρουρήσεως τῶν πολυτιμοτέρων ἀγαθῶν τοῦ πολίτου: Ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας.

Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ λεχθῆ σήμερα, πέντε χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1959, ὅτι ἡ δημιουργία τῆς 'Αμέσου Δράσεως ὑπῆρξε τὸ σπουδαιότερο ἐπίτευγμα τῆς ἀστυνομικῆς ἡγεσίας στὰ χρονικὰ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων. Ὅσοι ἀμφιβάλλουν ἴσως, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ σκεφθοῦν τὴν πρὸ τοῦ 1959 ἐποχὴ ἢ νὰ φαντασθοῦν τὴν σημερινὴ 'Αθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ χωρὶς ἀσυρματοφόρα ὀχήματα... Ἡ σύγκρισις, ἡ ἀναδρομὴ στὴν «παλαιὰ ἐποχή», θὰ καταπλήξη καὶ τὸν πλέον ἀρνητὴν τοῦ συντελεσθέντος ἔργου, ἂν ἐννοεῖται ὑπάρχη ἀρνητὴς μιᾶς καταστάσεως ποὺ ἀνεβίβασε τὴν 'Αστυνομία στὰ ἐπίπεδα προηγμένων ξένων 'Αστυνομιῶν καὶ ἔδωσε στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία τὸ πραγματικὸν αἴσθημα ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Βέβαια, ὑπῆρχε τὸ αἴσθημα ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ πρῶτα, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ μάλιστα σὲ μεγάλο βαθμό, δὲν ὑπῆρχε ὅμως ἡ πολύτιμος συμπαράστασις τοῦ φορέως «ταχύτης» στὶς ἀστυνομικὲς ἐνέργειες καὶ στὰ ὅσα σχετίζονται γενικῶς μὲ τὴν νομιμότητα. Δὲν ὑπῆρχε δηλαδὴ γιὰ τὴν 'Αστυνομία ὁ οὐσιαστικώτερος παράγων, τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ποὺ ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε συνοψίζεται στὸν ὅρο ταχύτης.

Μὲ τὴν δημιουργία τῆς 'Αμέσου Δράσεως ἔπαυσε πλέον ἡ 'Αστυνομία Πόλεων νὰ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ὑπαναπτύκτων 'Αστυνομιῶν τοῦ κόσμου. Αὐτό... πρὸς οὐδενὸς τὸν κακοφανισμόν. Διότι, μήπως δὲν θεωρεῖται ὑπανάπτυκτος μία 'Αστυνομία ὅταν δὲν διαθέτη μέσα ταχυτάτης γνωστοποιήσεως τῆς παρανόμου πράξεως, ἢ μιᾶς οἱασδήποτε καταστάσεως γιὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται ἡ ἄμεσος ἀστυνομικὴ ἐπέμβασις; Ὅταν δὲν διαθέτη μέσα ταχυτάτης μεταβάσεως στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος ἢ οἱουδήποτε ἄλλου σοβαροῦ συμβάντος; Ὅταν τῆς λείπη ἡ δυνατότης νὰ προβῆ ταχύτατα «εἰς τὰ περαιτέρω»; Ἂς μὴ αὐταπατώμεθα λοιπόν. Λογίζεται καὶ εἶναι ἀνεπτυγμένη καὶ σύγχρονος μία 'Αστυνομία — καὶ κατὰ συνέπειαν μία Πολιτεία — ὅταν ὁ πολίτης δὲν ἀναμένη τὴν μετάβασιν τοῦ πεζοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπὶ χρόνον ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀπόστασιν τοῦ σημείου ὅπου ἀπαιτεῖται ἡ ἀστυνομικὴ παρουσία, ἀλλὰ βλέπει τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ νόμου νὰ καταφθάνουν ἀμέσως, σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα καὶ σὲ ὁποιοδήποτε σημεῖον. Λογίζεται ἀνεπτυγμένη μία 'Αστυνομία ὅταν ὁ πολίτης ποὺ κινδυνεύει, ἀντὶ νὰ ἐρευνᾶ τὸν τηλεφωνικὸν κατάλογον ἢ τὸ σημειωματάριόν του διὰ νὰ εὕρη τὸν ἀριθμὸν τηλεφώνου τοῦ «οἰκείου» 'Αστυνομικοῦ Τμήματος, εὑρίσκοντάς τον δὲ νὰ ἀναμένη μέχρις ὅτου παρέλθη τὸ ἐφιαλτικὸν «βούϊσμα» καὶ ἐπιτύχη τὴν σύνδεσίν του, ἔχη στὴν διάθεσίν του ἕνα ἁπλούστατον ἀριθμόν, τὸ «100», ποὺ εὐχερέστατα τὸν ἐνθυμῆ-

ται καὶ εὐχερέστατα τὸν λαμβάνει χάρις στὸ τηλεπικοινωνιακὸν κέντρον τῆς Ἀμέσου Δράσεως. Καὶ ἀκόμη λογίζεται ἀνεπτυμένη μία Ἀστυνομία, ὅταν ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε ἔπρεπε νὰ διατεθοῦν πολλὰ ἄτομα, πολὺς χρόνος, μεγάλοι καὶ καμμιὰ φορὰ — ἀμφίβολοι κόποι, τὰ πραγματοποιεῖ ὅλα αὐτὰ μὲ ἐλαχίστους ἄνδρας, σ' ἐλάχιστον χρόνον, μὲ ὀλιγωτέρους κόπους καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Διότι, τί ἄλλο συμβαίνει ὅταν συλλαμβάνεται πάραυτα ὁ ἐγκληματίας, καταδιωκόμενος διὰ τοῦ περιπολικοῦ ἢ ὄχι, ὅταν μεταφέρεται ἀμέσως τὸ θῦμα μιᾶς παρανόμου πράξεως ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης καταστάσεως στὸν σταθμὸ πώτων βοηθειῶν μὲ τὸ περιπολικὸν αὐτοκίνητον, ὅταν καταστέλλεται ἐν τῇ γενέσει της μία παράνομος ἐκδήλωσις, ὅταν μεταδίδωνται τάχιστα πληροφορίες μὲ τὸν ἀσύρματον, ὅταν λαμβάνωνται ἐπίσης τάχιστα ἐντολές, κ.λ. κ.λ. κ.λ.;

Πέρα ἀπὸ αὐτὰ ἂς προστεθῇ ἡ ταχυτάτη παρουσία στὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀφοῦ σὲ κάθε περιπολικὸν ἐπιβαίνει καὶ ἕνας Ἀρχιφύλακας. Αὐτὴ ἡ παρουσία πολλὰ ἀπὸ τὰ δικονομικὰ καὶ γενικώτερα πολλὰ ἀπὸ τὰ νομικὰ προβλήματα ἐπιλύει. Ἂς προστεθῇ ἀκόμη, μεταξὺ τόσων ἄλλων ποὺ θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀναφέρω, ἕνας οὐσιωδέστατος ἐπὶ πλέον παράγων : Ὅτι ἡ συναίσθησις ταχυτάτης ἀστυνομικῆς παρουσίας καὶ δράσεως ἀποθαρρύνει τὸν ἐγκληματία, ἐνῶ παραλλήλως ἐνθαρρύνει τὰ μέγιστα τὸν φιλήσυχον πολίτην. Ἴσως, αὐτὸς ὁ θεμελιώδης παράγων νὰ ἀποτελῇ τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀμέσου Δράσεως — καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὁλοκλήρου τῆς Ἀστυνομικῆς ἀποστολῆς — ἀφοῦ ἡ π ρ ό λ η ψ ι ς τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὄχι ἡ καταστολὴ ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ἰδεῶν.

***

Ἔργον τῶν ἰδίων τῶν ἀστυνομικῶν τὸ τηλεπικοινωνιακὸν δίκτυον Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, καὶ ἐσχάτως Πατρῶν καὶ Κερκύρας, εἶναι κάτι ποὺ οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀγνοῇ σὲ ὅλες του τὶς λεπτομέρειες. Σήμερα συγκροτεῖ στὴν πρωτεύουσα ἕνα ὁλόκληρον ἐπιτελεῖον, ἕναν δεύτερο Ο.Η.Ε., ἀφοῦ ὅλα τὰ περιπολικὰ καὶ οἱ μοτοσυκλέττες τῆς Ἀμέσου Δράσεως συνδέονται διὰ τοῦ ἀσυρμάτου μεταξύ των καὶ μὲ τὸν κεντρικὸν «Ἐγκέφαλον», καὶ ἀφοῦ ὅλες οἱ ἀστυνομικὲς ὑπηρεσίες συνδέονται τηλεφωνικῶς μὲ τὸ Κέντρον τῆς Ἀμέσου Δράσεως. Σύνδεσιν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἔχουν καὶ τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς, τοῦ Διοικητοῦ Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, τοῦ Διοικητοῦ Τροχαίας Ἀθηνῶν, τοῦ Διοικητοῦ Ὑποδιευθύνσεως Μηχανοκινήτου, καθὼς καὶ τὰ γραφεῖα των. Λειτουργεῖ ἐπίσης τηλέτυπον στὸ Κέντρον ποὺ συνδέει ἀπ' εὐθείας τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν (Ὑπηρεσίαν Χολαργοῦ), κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δέ, μέσα σὲ ἐλάχιστα λεπτὰ τῆς ὥρας πληροφορεῖται ὁ ἀστυνομικὸς τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα ἐπὶ αὐτοκινητικῶν παραβάσεων. Πολὺ σύντομα θὰ συνδεθῇ ἡ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν δι' ἀσυρμάτου καὶ μὲ τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν.

Οἱ μηχανικὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ Κέντρου Τηλεπικοινωνιῶν Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς εὑρίσκονται στὸν Λυκαβηττό, τὸ ραδιοτηλεφωνικὸν δὲ Κέντρον, μὲ 10 γραμμὲς στὸν ἀριθμὸ 100, εὑρίσκεται ἐγκατεστημένον στὰ γραφεῖα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, Σταδίου 10. Ἐκεῖ, στὸν εἰδικὸ χῶρο τῆς Ἀμέσου Δράσεως, ὁ ἐπισκέπτης μένει πραγματικὰ κατάπληκτος παρακολουθώντας τὸν πυρετώδη ρυθμὸ ἐργασίας ἐμψύχων καὶ ἀψύχων. Οἱ κλήσεις, μία κατὰ λεπτὸν στὶς ὧρες τῆς μεγάλης κινήσεως, διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην, ἀκούονται συνεχῶς τὰ

κρυπτογραφικὰ σήματα τῶν περιπολικῶν, δίδονται ταχύτατα ὁδηγίες, φῶτα ἐρυθρὰ καὶ πράσινα ἀναβοσβήνουν στὸν «φωτεινὸ ἐγκέφαλο» — ὅπως ἀποκαλεῖται ὁ τεράστιος ἐπιστημονικὸς χάρτης ποὺ δείχνει τὴν περιοχὴ Ἀθηνῶν — Πειραιῶς μὲ κάθε λεπτομέρεια — καί, γενικῶς, ὁλόκληρος ὁ χῶρος τῶν δύο ἑκατομμυρίων ἀτόμων περίπου εὑρίσκεται ὑπὸ διαρκῆ ἔλεγχον. Ἂς σημειωθῆ ὅτι τὸ ὅλον σύστημα καθοδηγήσεως τῶν περιπολικῶν διὰ τοῦ «φωτεινοῦ ἐγκεφάλου» βασίζεται στὸ σύστημα τυφλῆς ὁδηγήσεως τῶν ἀεροπλάνων.

Ἰδοὺ ἕνα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν περιστατικῶν, ποὺ ὁ ἐπισκέπτης παρακολουθεῖ ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Ἀμέσου Δράσεως :

— Κέντρον πρὸς ὅλους τοὺς σταθμούς : Ἐκλάπη τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 180.365 Ι. Χ. ἐπιβατικὸν ἐκ τῆς περιοχῆς Κυψέλης. Προσοχή : Πιθανὸν ἐπιβαίνει ψυχοπαθής, ἡλικίας 30 ἐτῶν περίπου, ὁ ὁποῖος καὶ ὁπλοφορεῖ !

Ἡ κινητοποίησις ἔχει ἀρχίσει. Δὲν παρέρχεται μία ὥρα καί, ἐνῶ τόσες κλήσεις τοῦ «100» ἔχουν γίνει ἐν τῷ μεταξὺ γιὰ ἄλλες ὑποθέσεις, καὶ ἔχουν δοθῆ τὰ ἀνάλογα σήματα, ἀκούγεται ξαφνικά :

— Α6′ πρὸς Κέντρον : Ἐθεάθη τὸ κλαπὲν Ι.Χ. 180.365 εἰς λεωφόρον Θησέως. Κατευθύνεται πρὸς παραλίαν. Ταχύτης 90 χιλιομέτρων. Καταδιώκεται !

— Κέντρον πρὸς Α1′, Α3′, Α5′ καὶ Β7′: Σπεύσατε εἰς συμβολὴν Θησέως — Ποσειδῶνος. Ἀνακόψατε πορείαν Ι.Χ. 180.365 ἐπιβατικοῦ. Προσοχή : Ὁ ἐπιβαίνων ψυχοπαθὴς ἀπεπειράθη δολοφονίαν τοῦ πατρός του διὰ περιστρόφου. Ὁπλοφορεῖ !

Ὀλίγα λεπτά, δευτερόλεπτα ἴσως, καὶ ἡ περιοχὴ ποὺ ὑπεδείχθη ἀναστατώνεται. Δυστυχῶς τὸ Ι.Χ. ξεφεύγει καὶ κατευθύνεται μὲ ταχύτητα ἄνω τῶν 100 χιλιομέτρων πρὸς τὸν Πειραιᾶ. Καταδιώκεται ὅμως καί, κάπου στὸ Νέο Φάληρο ἀναγκάζεται νὰ σταματήση ἀπὸ ἕνα ἄλλο περιπολικό, ποὺ τοῦ φράσσει τὸν δρόμο. (Τὸ περιπολικὸ αὐτό, ὕστερα ἀπό σχετικὸ σῆμα πρὸς τὸ Κέντρο τῶν περιπολικῶν ποὺ ἐνεκλώβισαν τὴν συμβολὴ Θησέως — Ποσειδῶνος, εἶχε διαταχθῆ νὰ σπεύση στὴν πάροδο Α′ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ φράξη τὸν δρόμο στὸ καταδιωκόμενο Ι.Χ. ἐπιβατικό, ὅταν φυσικὰ τὸ δῆ νὰ πλησιάζη). Ἀνοίγουν λοιπὸν οἱ πόρτες τῶν περιπολικῶν καὶ οἱ ἀστυνομικοί, μὲ τὰ ἀνάλογα μέτρα, συλλαμβάνουν τὸν ψυχοπαθῆ ποὺ πρὸ ὀλίγου ἀπεπειράθη νὰ φονεύση τὸν πατέρα του, καὶ τώρα προτείνει τὸ περίστροφό του γιὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ξεφύγη. . .

— Α6′, Α1′, Α3′, Α5′ καὶ Β7′ πρὸς Κέντρον : Ι.Χ. 180.365 ἀκινητοποιήθη, ψυχοπαθὴς ἀφωπλίσθη καὶ συνελήφθη. . .

— Κέντρον πρὸς ὅλους τοὺς σταθμούς : Συγχαρητήρια ! Ὁδηγήσατέ τον εἰς Ζ′ Παράρτημα Ἀσφαλείας. Α1′, Α3′ : Κατευθυνθῆτε εἰς Μοσχᾶτον, ὁδὸς Π. ἀριθ. 19, ὅπου ἐξεδηλώθη πυρκαϊά ! . .

Τὸ περιστατικὸν αὐτό, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ εἰκοσιτετραώρου, εἶναι ἕνα μόνον δεῖγμα τοῦ τὶ ἐπιτελεῖται μέσω τῆς Ἀμέσου Δράσεως εἰς τὸν σύγχρονον ὑδροκέφαλον Ἀθηνῶν — Πειραιῶς.

***

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ τῆς Ἀμέσου Δράσεως μέχρι σήμερον κρίνεται ἀπὸ ὅλους τοὺς παράγοντας ὡς λαμπρά. Ἀψευδεῖς μάρτυρες τούτου οἱ παρατιθέμενοι πίνακες γενικῆς ἀποδόσεως διὰ τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, ὅπως κατηρτίσθησαν παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πενταετίας 14 Αὐγούστου 1959 - 14 Αὐγούστου 1964.

ΠΙΝΑΞ Α'

Ἔτος	Ἀριθμὸς Περιπολικ. Αὐτοκινήτ.	Πλημμελήματα	Πταίσματα	Συστάσεις	Συμβάντα	Κλήσεις εἰς τὸ 100	Σύνολον
1959 (14/8—31/12/59)	2	1.399	3.438	4.767	245	131	9.890
1960	4	2.648	14.840	21.126	2.893	1.876	43.383
1961	8	4.850	30.768	43.539	13.421	13.375	105.953
1962	9	4.342	39.432	49.322	29.538	29.639	152.273
1963	11	3.901	35.640	68.130	41.320	47.957	196.948
1964 (1/1—10/8/64)	16	2.093	12.405	79.240	44.996	43.047	181.781
ΣΥΝΟΛΟΝ :		19.233	136.523	266.124	132.413	136.025	690.318

Σημείωσις: Τὸ ποσοστὸν κλήσεων εἰς τὸ τηλέφωνον «100» πρὸς παροχὴν βοηθείας παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἔτος 1961 ἔναντι τοῦ 1960 παρουσιάζει αὔξησιν 61,3%.
Τὸ ἔτος 1962 ἔναντι τοῦ 1961 παρουσιάζει αὔξησιν 13,37%.
Τὸ ἔτος 1963 ἔναντι τοῦ 1962 παρουσιάζει αὔξησιν 29,63%.
Τὸ ἔτος 1964 ἔναντι τοῦ 1963 παρουσιάζει αὔξησιν 47,75%.

ΠΙΝΑΞ Β'

(Μὲ ἀνάλυσιν τοῦ συνόλου τῶν πλημμελημάτων, πταισμάτων, συμβάντων κ.λ.)

α') ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ	
1) Τραυματισμοὶ ἐξ αὐτοκινήτων	7.926
2) Ἐκτυφλωτικὰ φῶτα	1.606
3) Συμμετοχὴ ἀνηλίκων εἰς τεχνικὰ παίγνια	235
4) Ἐπαιτεία —Ἀλητεία	128
5) Διάφορα Πλημμελήματα	9.338
Σύνολον	19.233
β') ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ	
1) Ὑπερβολικὴ Ταχύτης	12.110
2) Ἀντικανονικὴ πορεία	14.942
3) Ἐπικίνδυνος ὁδήγησις	8.344
4) Παράνομος στάθμευσις	18.211
5) Παράνομος διέλευσις	12.526
6) Ἄσκοπος χρῆσις ἠχητικῶν ὀργάνων	2.003
7) Καυσαέρια	6.479
8) Διαταράξεις κοινῆς ἡσυχίας	7.665
9) Οἰκοδομικαὶ παραβάσεις	559
10) Περὶ καθαριότητος	1.035
11) Ἀθεώρητοι ἄδειαι κυκλοφορίας καὶ ἱκανότητος	13.646
12) Στερούμενοι ἀδείας κυκλοφορίας καὶ ἱκανότητος	1.514
13) Διάφοροι παραβάσεις	43.489
Σύνολον	136.523

γ') ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ	
Ἐγένοντο ἔγγραφοι συστάσεις	266.124
δ') ΣΥΜΒΑΝΤΑ	
1) Πυρκαϊαὶ	2.682
2) Συγκρούσεις μὲ ὑλικὰς ζημίας	15.170
3) Ἔλεγχος κέντρων τεχνικῶν παιγνίων	10.406
4) Παροχαὶ Α' Βοηθειῶν	12.654
5) Περισυλλογαὶ οἰνοφλύγων	1.465
6) Προσαγωγαὶ ἀτόμων ἐκ διαφόρων αἰτιῶν	17.501
7) Ἀνευρέσεις κλαπέντων αὐτοκινήτων	1.597
8) Διάφορα συμβάντα καὶ ἐπεισόδια	70.938
Σύνολον	132.413
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΛΟΝ	554.293
Προτάσεις δι' ἀφαίρεσιν ἀδείας κυκλοφορίας αὐτ/των	43.668
Κλήσεις εἰς τὸ τηλέφωνον «100» πρὸς παροχὴν βοηθείας	136.025

Ἀνάλυσις τοῦ γενικοῦ συνόλου τοῦ πίνακος Β' καὶ τοῦ συνόλου τῶν προτάσεων ἀφαιρέσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι κατ' ἔτος ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις ἐπιλαμβάνεται—κατὰ μέσον ὅρον—ἐπὶ 120.000 περιπτώσεων περίπου! Περαιτέρω ἀνάλυσις μᾶς δίδει 10.000 περιπτώσεις κατὰ μῆνα καὶ 333 ἡμερησίως. Τοῦτο πείθει καὶ τὸν πλέον δύσπιστον περὶ τοῦ γιγαντιαίου ἔργου πού, καθημερινῶς καί... ἀθορύβως (παρὰ τὶς σειρῆνες καὶ τὰ φῶτα τῶν περιπολικῶν), ἐπιτελεῖ ἡ τόσον νευραλγικὴ αὐτὴ ὑπηρεσία τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

Δὲν χρειάζεται βεβαίως νὰ τονισθῇ ὅτι τὰ στατιστικὰ αὐτὰ στοιχεῖα δὲν λογίζονται αὐτοτελῶς ὡς στοιχεῖα ἐγκληματικότητος καὶ γενικῶς ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφερόντος, ἀφοῦ συγχωνεύονται μὲ τὰ στοιχεῖα τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν, στὴν περιοχὴ τῶν ὁποίων συνέβησαν καὶ στὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὁποίων ἀνήκουν τὰ περιστατικά.

***

Τὸ ΠΟΣΟΝ δύσκολα ξεκίνησε ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις πρὸ πέντε ἐτῶν, εἶναι εἰς ὅλους γνωστόν. Σήμερα μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ὅλες οἱ προσπάθειες πού κατεβλήθησαν γιὰ νὰ ἐξευρεθοῦν τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια, οἱ κόποι καὶ οἱ μόχθοι πού ἀπητήθησαν γιὰ νὰ ἐκπαιδευθοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι σὲ ὅσα ἀφοροῦν τὰ ὀχήματα, ἀσύρματον, κρυπτογράφησιν καὶ ἀποκρυπτογράφησιν, τρόπους δράσεως κ.λ. κ.λ., ἐδικαιώθησαν ἀπόλυτα καὶ μάλιστα σὲ μεγάλον βαθμόν. Τὸ ἴδιο μποροῦμε νὰ ποῦμε γιὰ τὶς προβλέψεις καὶ τὶς προσδοκίες τῆς ἀστυνομικῆς ἡγεσίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς προβλέψεις καὶ προσδοκίες τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, στὴν πολύτιμη συμβολὴ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἀμέσου Δράσεως. Ὅταν τὸ ὅλον δίκτυον συμπληρωθῇ μὲ τὴν μελετωμένην ἐγκατάστασιν τηλεφωνικῶν συσκευῶν στοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ μέσω τοῦ «100», ὅταν τὰ περιπολικὰ καὶ τὸ ἔμψυχον ὑλικόν τους αὐξηθοῦν καί, γενικώτερον, ὅταν πολλὰ ἀκόμη γίνουν, ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις θὰ καταστῇ ἡ πραγματική, ἡ συνολικὴ Ἀστυνομία μιᾶς συγχρόνου μεγαλοπόλεως. Καὶ ἔχει τόσην ἀνάγκην τῆς Ἀστυνομίας αὐτῆς, τῆς κατὰ μαθηματικοὺς ὑπολογισμοὺς «Ἀστυνομίας τοῦ ἀμέσου μέλλοντος», ἡ περιοχὴ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τοὐλάχιστον.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. ΤΖΟΝΣΟΝ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΟΥ F.B.I.

Ἐκ τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ τοῦ F.B.I.
κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυνόμου Α'
κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

Τὴν 8/5/1964, εἰς τὸ Κυβερνεῖον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς (Λευκὸς Οἶκος), ὁ Πρόεδρος κ. Τζόνσον διωργάνωσεν εἰδικὴν πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν πρὸς τιμὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας (F.B.I.) κ. Χοῦβερ.

Κατὰ τὴν ἐν λόγω συγκέντρωσιν ὁ κ. Τζόνσον, ὁμιλῶν διὰ τὸν κ. Χοῦβερ, εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Κύριε Χοῦβερ,

Διακεκριμένοι προσκεκλημένοι μου καὶ φίλοι. Ἓν τῶν λεπτοτέρων συναισθημάτων, τὸ ὁποῖον δοκιμάζει ὁ ἐπιστρέφων ἐκ ταξιδίου, εἶναι ἡ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπιφυλάσσουν οἱ ἀναμένοντες προσφιλεῖς του οἰκεῖοι καὶ φίλοι. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου μου ταξιδίου εἰς τὴν δοκιμασθεῖσαν περιοχὴν τῶν Ἀπαλλαχίων, ἀνελογίσθην τὸ μέγεθος τῆς ἰσχύος τοῦ Ἔθνους μας καὶ ἀνεζήτησα τὴν βάσιν τοῦ μεγαλείου του. Ταύτην ἀποδίδω, κυρίως καὶ πρωτίστως, εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ λαοῦ μας νὰ ἐπιλύῃ πάντα τὰ προβλήματά του διὰ λογικῶν καὶ ἠπίων μέσων. Διεπίστωσα καὶ ἕνα εἰσέτι ἄλλον λόγον τοῦ μεγαλείου τῶν Η.Π.Α., ἤτοι τὴν συνεχῆ ἀφοσίωσιν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν εἰς τὸ ὑπηρετεῖν τὸ δημόσιον συμφέρον. Ὁ κ. Χοῦβερ εἶναι εἷς ἐξ αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος Τζόνσον, συγχαίρει τὸν κ. Χοῦβερ.

Ὁ κ. Χοῦβερ εἶναι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὁ ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν οἰκογενειῶν μας. Εἶναι ὁ ἥρως ἑκατομμυρίων συμπολιτῶν μας καὶ τὸ φόβητρον τῶν ἀνθρώπων τοῦ διαβόλου. Οὐδεὶς ἄλλος Ἀμερικανός, εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὸ παρόν, διηκόνισε μετὰ τόσου ζήλου, προσηλώσεως, εἰλικρινείας καὶ πίστεως εἰς τὸν ναὸν τῆς Δικαιοσύνης. Οὐδεὶς ἄλλος Ἀμερικανὸς ἠγωνίσθη μετὰ τόσης γενναιότητος καὶ ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον καὶ τόσον σκληρῶς διὰ μίαν, ἐν ἀσφαλείᾳ, καλυτέραν ἐθνικὴν ζωήν.

Λέγεται περὶ τοῦ Φρὰνκ Μόρφυ (χωρὶς τοῦτο νὰ ἀφίσταται τῆς πραγματικότητος) ὅτι, ὅταν ἦτο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν κυβέρνησιν Ροὺζβελτ, μεταβὰς μίαν Κυριακὴν εἰς τὸ γραφεῖον του παρημποδίσθη ὑπὸ τοῦ φρουροῦ νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς αὐτοῦ, διότι δὲν εἶχε στοιχεῖα νὰ ἀποδείξῃ τὴν ταυτότητά του. Ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ τοῦ εἶπε :

— Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐπιτρέψω τὴν εἴσοδον εἰς τὸ μέγαρον, χωρὶς νὰ μοῦ ἀποδείξητε καὶ νὰ μὲ πείσετε περὶ τῆς ταυτότητός σας.

— Μὰ εἶμαι ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἶπεν ὁ Φράνκ.

— Κύριε, αὐτὸ δὲν μὲ ἐνδιαφέρει, ἐπανέλαβεν ὁ ἀστυφύλαξ, ὅπως δὲν μὲ ἐνδιαφέρει καὶ ἂν εἶσθε καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Χοῦβερ.

Ὁ κ. Χοῦβερ ὑπηρετεῖ τὸ Κράτος ἀπὸ τὸ 1917. Ἔχει ὑπηρετήσει ἐννέα Προ-

έδρους καὶ τὴν 10ην Μαΐου 1964 ἑορτάζει τὴν τεσσαρακονταετίαν του ὡς Διευθυντὴς τοῦ F.B.I.

'Υπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ κ. Χοῦβερ, τὸ F.B.I. κατέστη ἡ μεγαλυτέρα ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία τῆς ἱστορίας ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε κρατῶν. 'Η χώρα μας ἔχει καταστῆ ἀσφαλεστέρα ἀπὸ τὰς ὠργανωμένας ὁμάδας τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἤθελον νὰ παρεμποδίσουν τὴν πρόοδον τοῦ "Εθνους, ἢ νὰ μᾶς βλάψουν ἢ καὶ νὰ μᾶς ἐξαφανίσουν διὰ παντὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. 'Ο "Εντγκαρ εἶναι περὶ τὰ 30 ἔτη φίλος μου καὶ περὶ τὰ 19 περίπου γείτων μου. Εἶμαι ὑπερήφανος καὶ εὐτυχὴς διότι, τύχῃ ἀγαθῇ, μοὶ ἐπεφύλαξε τοιαύτην καὶ τοσαύτην χαρὰν νὰ τιμήσω μὲ ὅλους ὑμᾶς τοὺς συμπολίτας μου τὸν ἥσυχον, τὸν ἁπλοῦν, τὸν ἀγαθόν, τὴν κυψέλην πάσης ἀρετῆς, τὸν δημόσιον ὑπηρέτην τοῦ ἀμερικανικοῦ "Εθνους.

"Εντγκαρ, δυνάμει τοῦ νόμου, πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῇς τὸν προσεχῆ 'Ιανουάριον, λόγω συμπληρώσεως τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας σου καὶ γνωρίζω ὅτι δὲν ἐπιθυμῇς νὰ καταστρατηγηθῇ ὁ νόμος.

'Αλλὰ τὸ "Εθνος ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὴν ἀπομάκρυνσίν σου. Καὶ ἐπειδὴ οἱ νόμοι ἀποβλέπουν εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, δυνάμει τοῦ νόμου καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀπορρεούσης δικαιοδοσίας μου, ὑπέγραψα σήμερον διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐξαιρεῖσθε, ἐπ' ἀόριστον, τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπομακρύνσεως. 'Ως ἐκπρόσωπος τοῦ εὐγνωμονοῦντος "Εθνους, σᾶς συγχαίρω».

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

'Η 'Υποδιεύθυνσις Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν, συνεχίζοντας τὶς ἑβδομαδιαῖες φιλικὲς ἐπαφές της μὲ τοὺς 'Αθηναίους ὁδηγοὺς καὶ πεζούς, τοὺς παρακαλεῖ θερμῶς νὰ συμμορφώνωνται μὲ προθυμία στὰ σήματα τῶν τροχονόμων, τῶν φωτεινῶν σηματοδοτῶν, τῶν πινακίδων καὶ τῶν διαγραμμίσεων καὶ γενικὰ νὰ κυκλοφοροῦν σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τοῦ Κώδικος 'Οδικῆς Κυκλοφορίας.

Γιὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τοὺς παρακαλεῖ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ προσέξουν ἰδιαίτερα τὸν τρόπο χρήσεως τῶν φώτων κατὰ τὴν πορεία τῶν ὀχημάτων ποὺ ὁδηγοῦν.

"Οταν ὁ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς εἶναι ἐπαρκής, δηλαδὴ ὅταν διακρίνεται καλὰ ἕνα ὄχημα σὲ ἀπόστασι 50 μέτρων, χρησιμοποιοῦνται μόνον τὰ ἐμπρὸς καὶ πίσω μικρὰ φῶτα θέσεως.

"Οταν ὁ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς εἶναι ἀνεπαρκής, χρησιμοποιοῦνται τὰ ἀντιθαμβωτικὰ μεσαῖα φῶτα διασταυρώσεως (μεσαία σκάλα) καὶ τὰ μικρὰ φῶτα θέσεως. "Οταν δὲν ὑπάρχῃ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς καὶ τὸ ὄχημα κινῆται μὲ ταχύτητα μεγαλύτερη τῶν 40 χιλιομέτρων τὴν ὥρα, χρησιμοποιοῦνται τὰ μεγάλα φῶτα πορείας (μεγάλη σκάλα) καὶ τὰ μικρὰ φῶτα θέσεως. Στὴν περίπτωσι ὅμως αὐτή, κατὰ τὶς συναντήσεις μὲ ἄλλα ὀχήματα, ποὺ κινοῦνται ἀντίθετα, χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ καὶ σταθερὰ τὰ ἀντιθαμβωτικὰ (μεσαία σκάλα). 'Η ταχύτης τοῦ ὀχήματος τότε πρέπει νὰ προσαρμόζεται στὴν ὑπάρχουσα ὁρατότητα καὶ ἀπαγορεύεται αὐστηρὰ ἡ ἐναλλαγὴ τῶν φώτων (μικρῶν, μεσαίων καὶ μεγάλων). 'Επίσης πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται τὰ μεσαῖα ἀντιθαμβωτικὰ φῶτα διασταυρώσεως (μεσαία σκάλα) ἀπὸ κάθε ὁδηγὸ ποὺ ἀκολουθεῖ ἄλλο ὄχημα, ποὺ ἔχει ἀναμμένα τὰ φῶτα του. Τὸ πίσω ἄσπρο φῶς τῆς πινακίδος, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρὸ γιὰ νὰ διακρίνεται ὁ ἀριθμὸς κυκλοφορίας, πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἀναμμένο κατὰ τὴν πορείατοῦ ὀχήματος.

Οἱ ὁδηγοὶ τῶν ὀχημάτων ποὺ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ φῶτα ὄγκου, πρέπει πάντοτε νὰ τὰ ἔχουν ἀναμμένα κατὰ τὴν πορεία τους.

Τέλος, μέσα σὲ κατωκημένες περιοχές, ἀπαγορεύεται γενικὰ ἡ χρησιμοποίησις τῶν μεγάλων φώτων πορείας (μεγάλη σκάλα) κατὰ τὴν πορεία τοῦ ὀχήματος.

Κουλουράδες

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΜΗΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ**

Σῶμα ἐπίλεκτο τοῦ «στρατοῦ» τῶν μικροπωλητῶν ποὺ προσπαθεῖ νὰ «κυριεύσῃ», ἐδῶ καὶ χρόνια, τὴν Ἀθήνα, εἶναι οἱ κουλουράδες.

Οἱ πιὸ πολλοὶ εἶναι μικρὰ παιδιὰ στὴν ἀρχὴ—«γαβριάδες» ἀληθινοὶ—καὶ μετά, ἀφοῦ συνηθίσουν στὸ ἄμεσο κέρδος, ἢ γιὰ ἄλλους λόγους, παραμένουν στὸ «ἐπάγγελμα» καὶ μεγαλύτεροι.

Ἡ... ἱστορία τοῦ κουλουριοῦ (ὅλα τὰ πράγματα ἔχουν τὴν ἱστορία τους), εἶναι μᾶλλον ἀσαφὴς καὶ χάνεται, λόγω τοῦ εἴδους, στὰ βάθη τῶν... φούρνων τῶν περασμένων αἰώνων. Ἐκεῖνο ποὺ ξέρουμε πάντως εἶναι, ὅτι ἡ Ἤπειρος, τὸ πολεμικὸ καὶ πολιτιστικὸ αὐτὸ Κάστρο τῆς πατρίδος μας, δὲν ἔστελνε κάποτε στὴν Πόλη μόνο σοφοὺς διδασκάλους, καλλιτέχνες, λειτουργοὺς ἢ ἄλλους ἐπιχειρηματίες, εἰδῶν διατροφῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἀλλὰ ἔστελνε καὶ ταπεινοὺς κουλουράδες. Καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι πολλοὶ φτωχοὶ γονεῖς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔλεγαν στὰ μικρὰ παιδιά τους, σὰν παρότρυνσι ἢ εὐχή: «... Καὶ σιμιτζής... στὴν Πόλη!»...

Ὁ σημερινὸς κουλουρὰς ξεκίνησε γιὰ τὴν Ἀθήνα ἀπὸ μικρὰ ἄγονα χωριά, ἐπειδὴ δὲν ἔχει τί νὰ κάνῃ στὸ χωριὸ ἢ βρίσκει βαρειὰ τὴ δουλειὰ στὰ κτήματα, ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ ὁ γείτονάς του—μικροπωλητὴς κι αὐτὸς—, ὁ Ζήσης ἂς ποῦμε, ἔρχεται τὰ Χριστούγεννα ἢ τὸ Πάσχα στὸ χωριό, ντυμένος καλά, καὶ μὲ παραδάκι ἀρκετό, ποὺ πολλὲς φορὲς τὸν ζηλεύουν καὶ νοικοκυραῖοι τοῦ χωριοῦ.

Ἔτσι, ὅλα τὰ πιτσιρίκια θέλουν νὰ φύγουν. Ἐξαπολύονται λοιπὸν ἀπ' ὅλες τὶς ἐπαρχίες μας στὴν Ἀθήνα, παρέες-παρέες, καὶ ἡ πρώτη τους δουλειὰ εἶναι νὰ βροῦν ἐδῶ τὰ «ξεφτέρια τῆς δουλειᾶς», τοὺς συμπατριῶτες τους φούρνους, ποὺ νὰ κάνουν πίστωσι, καὶ «δωμάτιο» γιὰ νοίκιασμα—πενῆντα δραχμὲς τὸ ἄτομο—ἐκεῖ κατὰ τοῦ Ψυρρῆ. Σὲ λίγες μέρες τοὺς βλέπουμε νὰ ἐξορμοῦν στὸ κέντρο τῆς πόλεως, μὲ τοὺς «ταβλάδες» τους φορτωμένους κουλούρια.

Ὅλοι οἱ φοῦρνοι ὅμως δὲν κάνουν κουλούρια. Εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ ζυμώνουν, σουσαμώνουν καὶ ψήνουν αὐτοὺς τοὺς μικροὺς ζυμαρένιους κύκλους, λιχουδιὰ τοῦ φτωχοῦ πιτσιρίκου τῆς γειτονιᾶς καὶ βόλι κατὰ τῆς πείνας—σκότωσα τὴν πείνα μου μ' ἕνα κουλούρι!—τῶν βιαστικῶν ἢ τῶν καθυστερημένων. Ἐπίσης ὁ κουλουρὰς, λιτοδίαιτος ὁ ἴδιος, εἶναι καὶ ὁ ἐπαγγελματίας τῆς λιτότητος, γιατὶ πολλὲς φορὲς ἀκοῦμε μερικοὺς νὰ λένε: «Σήμερα πέρασα μὲ ἕναν καφὲ καὶ μ' ἕνα κουλούρι».

Ἀλλὰ οἱ κουλουράδες δὲν «ἐργάζονται» μόνο ὅπου σταθοῦν κι' ὅπου βρεθοῦν, παρὰ ἔχουν καὶ τὰ «στέκια» τους—περάσματα κόσμου καὶ ἐπίκαιρα σημεῖα παρατηρήσεως τοῦ... περιπολοῦντος ἐν στολῇ συναδέλφου. Ἔτσι, ὁ κουλουράς, στὴν προσπάθειά του ν' ἀποφύγῃ τὸν ἔλεγχο τοῦ ἀστυφύλακος, στρέφει συνέχεια τὸ κεφάλι του δεξιὰ καὶ ἀριστερά, μπρὸς καὶ πίσω, γιὰ ν' ἀποκτήσῃ μὲ τὸν καιρὸ... ἀέτειο βλέμμα, ἕτοιμος πλέον νὰ τοποθετηθῇ παρατηρητὴς στὰ σύνορα, μόλις καλέσουν τὴν «κληρουρχία του».

Πρώτη πελατεία τῶν κουλουράδων εἶναι, πρωὶ-πρωί, μόλις ἀρχίζει ἡ ἡμέρα, οἱ διάφοροι ἐργαζόμενοι ποὺ τρέχουν βιαστικοὶ γιὰ τὶς δουλειές τους, καὶ ποὺ ἡ μεγάλη ἀπόστασις ἀπὸ αὐτὲς ἢ ἡ πολλὴ... ἀγάπη τῆς γυναίκας τους δὲν τοὺς ἐπιτρέπει τὴν πολυτέλεια τοῦ πρωινοῦ ροφήματος. Ὅταν προχωρήσῃ ἡ ἡμέρα, ἀρχίζει τὴν κατανάλωσι ἡ πελατεία ἡ μόνιμη κάθε κουλουρά, καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ ἀσχέτως στομαχικῆς ἐπιθυμίας, τοὺς ἀρέσει τὸ ζεστὸ—ὄχι πάντα—τραγανὸ κουλούρι.

Πρόβλημα βέβαια γιὰ τὴν 'Αστυνομία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς κουλουράδες, εἶναι ἡ ἄδεια.

Ὅσοι ἔχουν ἄδεια, ἔχουν στὶς γωνίες τῶν δρόμων, μόνιμο, ἀμετακίνητο «μαγαζί», μισοῦ κυβικοῦ μέτρου περίπου, τὴ γνωστὴ «βιτρίνα». Αὐτοὶ ἔχουν πλουτίσει τὸ μαγαζὶ καὶ μὲ φαγώσιμα, σάντουιτς καὶ γλυκὰ διάφορα. 'Εκεῖνοι πλέον εἶναι οἱ ἐπίσημοι κουλουράδες, μὲ τὸ «κασκέτο» καὶ τὴν ἄσπρη μπλούζα, καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ βιτρίνα—ὅταν εἶναι κλειστὴ—προφυλάσσει τὰ εἴδη τους ἀπὸ τὴν αἰθάλη τῶν καυσαερίων, ἀπὸ τὶς σκόνες καὶ ἀπὸ τὶς μυῖγες. Ἔτσι εἶναι καθαρώτερα ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν πλανοδίων.

'Αλλὰ ὁ πλανόδιος ἔχει ἄλλα... προσόντα! Μᾶς βάζει τὸ κουλούρι κάτω ἀπὸ τὴ μύτη μας, σχεδὸν μέσα στὸ στόμα μας, καὶ τὸν βλέπουμε ἀπὸ μακρυά, ἢ μᾶλλον βλέπουμε τὴ «στίβα» νὰ ἔρχεται κατ' ἐπάνω μας καὶ ἐπηρεαζόμαστε καὶ ἀπὸ τὴν «διὰ ζώσης» διαφήμησι: «Ζεστὰ κουλούρια! Πάρτε, Θεσσαλονίκης!» Κι ἔτσι εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν δώσει τὸν ὀβολό τους γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ Πολίτικου ἢ Θεσσαλονικιώτικου—ἀναλόγως τῆς μόδας—κουλουριοῦ.

Βέβαια, εἶναι καὶ μερικοὶ ποὺ δὲν ἀγοράζουν ποτὲ κουλούρι, κι' αὐτὸ ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸ φόβο (ἀνάλογος ὑπάρχει), τῶν μικροβίων. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ σαπουνίζουν καὶ τὰ κεράσια ἀκόμη. Εἶναι ἐπίσης ἄλλοι—οἱ καθὼς πρέπει—ποὺ ἐνῶ μερικὲς φορὲς θέλουν ἕνα, ἐν τούτοις δὲν τολμοῦν νὰ τὸ πάρουν, γιατί, πῶς νὰ τὸ φᾶνε στὸ δρόμο! Δὲν τοὺς τὸ ἐπιτρέπει τὸ πρωτόκολλο!

Σπουδαῖοι πελάτες τῶν κουλουράδων εἶναι καὶ οἱ τουρίστες. Οἱ μετὰ ἢ ἄνευ γενειάδος φίλοι μας, ἀφοῦ θαυμάσουν τὶς μαρμαροκολῶνες, ἀθάνατα μνημεῖα τῶν προγόνων μας, ἀτενίζουν μὲ περιέργεια καὶ θαυμασμὸ καὶ τὶς περιφερόμενες... κουλουροκολῶνες—θαυμαστὰ ἔργα ἐπιδεξιωσύνης τῶν συγχρόνων μικροελλήνων. Καί, βάζοντας τὸ χέρι στὴν τσέπη τοῦ δερμάτινου παντελονιοῦ, ἀγοράζουν ἕνα ἀκόμη «ἑλληνικὸν προϊόν». Ἔτσι, οἱ μικροὶ κουλουράδες βοηθοῦν καὶ αὐτοὶ στὴν «εἰσαγωγὴ συναλλάγματος», ἐνῶ οἱ ἴδιοι «ἐξάγονται» σὲ φωτογραφίες, σὰν ἕνα ἀκόμη, μικρό, ἑλληνικὸ ἀξιοπερίεργο...

Τὰ λεπτὰ τώρα ποὺ μαζεύουν οἱ κουλουράδες στοὺς δρόμους, παίρνουν τὴν ἄγουσα πρὸς τὸ χωριὸ ἢ πρὸς τὸ Ταμιευτήριο. Στὴν χειρότερη περίπτωσι «καταπίνονται» ἀπὸ τ' ἀχόρταγα «στόματα» τῶν νέων μέσων ψυχαγωγίας τῶν νεαρῶν. 'Απὸ τὰ διάφορα «φλίμπερς».

Ἡ νυκτερινὴ πελατεία τῶν κουλουράδων εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θέλουν ἕνα κουλούρι μεταξὺ θεάματος καὶ ὕπνου ἢ δείπνου. Εἶναι ὁ κόσμος ποὺ φεύγει ἀπὸ τοὺς κινηματογράφους ἢ τὰ θέατρα, κι ἀκόμη ἄλλοι διαβάτες τῆς νύκτας καὶ τῶν νυκτερινῶν καφενείων.

Μερικὲς φορές, τὰ βράδυα, στὸν «ταβλὰ» τοῦ «ἀτζαμῆ» κουλουρᾶ, μένουν ἀπούλητα ἀρκετὰ κουλούρια. Γιὰ νὰ μὴ ζημιωθῆ λοιπὸν ὁ κουλουράς, μηχανεύεται χίλους δυὸ τρόπους γιὰ νὰ τὰ πουλήσῃ τὴν ἄλλη μέρα γιὰ φρέσκα.

Πάντως, τὸ «ἐπάγγελμα» τοῦ κουλουρᾶ ἐπιδέχεται βελτίωσι. Ἂν εἶχαν οἱ περισσότεροι «βιτρίνες» ἢ ἂν ἦταν εὔκολο νὰ μποῦν τὰ κουλούρια σὲ σελλοφάν, τότε καὶ ἡ 'Αστυνομία δὲν θὰ εἶχε καὶ πολλὴ δουλειὰ μ' αὐτούς, στὴν προσπάθειά της νὰ προστατεύσῃ τὴν ὑγεία τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν εὐκοσμία τῆς πόλεως.

Κατὰ τὶς δώδεκα μὲ μία, κουρασμένος καὶ σκονισμένος, ἀποσύρεται καὶ ὁ τελευταῖος κουλουρὰς γιὰ ὕπνο στὸ ἀπὸ κοινοῦ ἐνοικιασμένο δωμάτιο...

'Εκεῖ, ἀφοῦ ἀποθέσῃ τὸν ταβλά του πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα, ἀρχίζει μὲ προσοχὴ νὰ μετρᾷ τὰ κέρματα...

Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Λούρου Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας, στὸ μαιευτήριο «Ἀλεξάνδρα». Ὁ Κωνσταντῖνος Λοῦρος, μαιευτὴρ γυναικολόγος, γεννήθηκε στὴν Ναύπακτο τὸ 1863. Τὸ 1908 ἔγινε καθηγητὴς τῆς μαιευτικῆς κλινικῆς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καὶ διετέλεσε πρύτανις (1922), γερουσιαστὴς (1932), βουλευτὴς καὶ ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς (1935). Ἔγραψε διάφορα ἀξιόλογα ἔργα τῆς εἰδικότητός του. Ἀπέθανε τὸ 1957.

Λυγκέως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἄργους 100, στὴν Ἀκαδημία Πλάτωνος.

Ὁ Λυγκεύς, Σάμιος γραμματικὸς καὶ κωμικὸς ποιητὴς τῆς νέας ἀττικῆς κωμωδίας, ἦταν σύγχρονος τοῦ Μενάνδρου, ἀδελφοῦ τοῦ Δούριδος (ἱστορικοῦ καὶ τυράννου τῆς Σάμου) καὶ δισέγγονος τοῦ Ἀλκιβιάδου. Ἔγραψε πολλὰ καὶ παντὸς εἴδους συγγράμματα, τὰ ὁποῖα ἀπωλέσθησαν καὶ μόνον ἐλάχιστα ἀποσπάσματα διεσώθησαν ἀπὸ τὸν Ἀθήναιον.

Λυδίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ποντοηρακλείας 25 (Μ. Ἀσίας 29), δύο στάσεις πρὶν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Θωμᾶ τοῦ «Γουδί».

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ χώρα τῆς ἀρχαιότητος, ποὺ εὑρίσκεται στὴν Μ. Ἀσία καὶ ὠνομάζετο πρὶν Μαιονία. Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐκυριάρχουν Ἕλληνες δυνάστες, ἔχοντες πρωτεύουσα τὶς Σάρδεις. Τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατέλυσεν ὁ ἱδρυτὴς τῆς δυναστείας τῶν Μερμναδῶν Γύζης (687 π. Χ.). Τὴν ἐποχὴ τοῦ τελευταίου βασιλέως της, τοῦ Κροίσου, ἡ Λυδία ἔφθασε στὸ ζενὶθ τῆς ἀκμῆς της, πλὴν μετὰ τὴν ἥττα τοῦ Κροίσου, ἀπετέλεσε τμῆμα τοῦ περσικοῦ κράτους. Ἀργότερα περιῆλθε στοὺς Σελευκίδες καὶ τὸ 190 π. Χ. οἱ Ρωμαῖοι τὴν ἔδωσαν στοὺς Περγαμηνούς. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἄνω Κυψέλη, Βύρωνα, Καισαριανή, Νέα Σμύρνη καὶ Καλλιθέα).

Λυκαβηττοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 30, συνέχεια τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς.

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτή, ἐπειδὴ ὁδηγεῖ στὸν ὁμώνυμο λόφο τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ ἔχει ὕψος 280 μ. καὶ στὴν κορυφὴ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται μικρὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Χαμηλότερα, καὶ ἐπὶ κοιλώματος, εὑρίσκεται ναΐσκος τῶν Ἁγίων Ἰσιδώρων. Τὰ τουριστικὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν (τελεφερίκ κ.λ.π.), ἀξιοποίησαν σημαντικὰ τὸν Λυκαβηττό.

Λυκαίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμφείας 14, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Γκύζη».

Τὸ Λύκαιον, ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, εὑρίσκεται στὰ σύνορα τῶν νομῶν Ἠλείας, Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας καὶ ἔχει ὕψος 1420 μ. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρχεν ἐκεῖ ναὸς τοῦ Λυκαίου Διός, ὡς καὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Πανὸς καὶ τοῦ Παρρασίου Ἀπόλλωνος, σὲ ὀροπέδιό του δὲ ἔκειτο τὸ ἀρχαῖον ἱππόδρομον, τοῦ ὁποίου ἡ μεγάλη στοά, ὁ περίβολος κ.ἄ. ἀνεκαλύφθησαν.

Λυκαονίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ποντοηρακλείας 15 (Μ. Ἀσίας 29), δύο στάσεις πρὶν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Θωμᾶ τοῦ «Γουδί».

Ἡ Λυκαονία, ἀρχαία χώρα τῆς Μ. Ἀσίας, ὡρίζετο ὑπὸ τῆς Γαλατίας, Κιλικίας, Καππαδοκίας, Πισιδίας καὶ τῆς Φρυγίας, εἶχε πρωτεύουσα τὸ Ἰκόνιο καὶ κατωκεῖτο ἀπὸ νομάδες ποιμένες καὶ ληστές. Τὴν Λυκαονία εἶχε καταλάβει ὁ Μ. Ἀλέξανδρος.

Λυκείου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ 11, κοντὰ στὰ Ἀνάκτορα Ἀθηνῶν.

Τὸ Λύκειον, τὸ περιώνυμο στὴν ἀρχαιότητα γυμνάσιο τῶν Ἀθηνῶν, εὑρίσκετο κοντὰ στὸν Ἰλισὸ καὶ ἱδρύθη μὲν ἀπὸ τὸν Πεισίστρατο, ἐξωραΐσθη δὲ ἀπὸ τοὺς Περικλῆ καὶ Λυκοῦργο. Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτή, ἐκ τοῦ περιβόλου στὸ ὁποῖο ἱδρύθη καὶ τὸ ὁποῖο ἦταν ἀφιέρωμα στὸν Λύκειον Ἀπόλλωνα, τοῦ ὁποίου περικαλλὴς ναὸς εὑρίσκετο κοντά. Ἀργότερα ἐδίδασκεν ἐκεῖ ὁ Ἀριστοτέλης τοὺς μαθητάς του κατὰ τὴν διάρκεια περιπάτου, γι' αὐτὸ καὶ ἡ σχολή του ὠνομάσθη σχολὴ τῶν περιπατητικῶν. Τὸ Λύκειον ὑπέστη καταστροφὲς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου Ε' καὶ τοῦ Σύλλα.

Λυκίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σινώπης 13, ὄπισθεν τοῦ νοσοκομείου «Ἱπποκράτειον».

Ἡ Λυκία, ἀρχαία χώρα τῆς Μ. Ἀσίας, κατωκεῖτο ὑπὸ τῶν Μιλυῶν καὶ τῶν Σολύμων, μὲ τοὺς ὁποίους ἀργότερα ἡνώθησαν ἄλλοι λαοί. Ἡ Λυκία, τὸ 546 π. Χ. ὑπετάγη στοὺς Πέρσες καὶ ἀργότερα στὸν Μ. Ἀλέξανδρο, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ὁποίου περιῆλθε στοὺς Πτολεμαίους, Σελευκίδες, Ροδίους καὶ τέλος στοὺς Ρωμαίους.

Λυκομιδῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμφικτύωνος 28, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Θησείου».

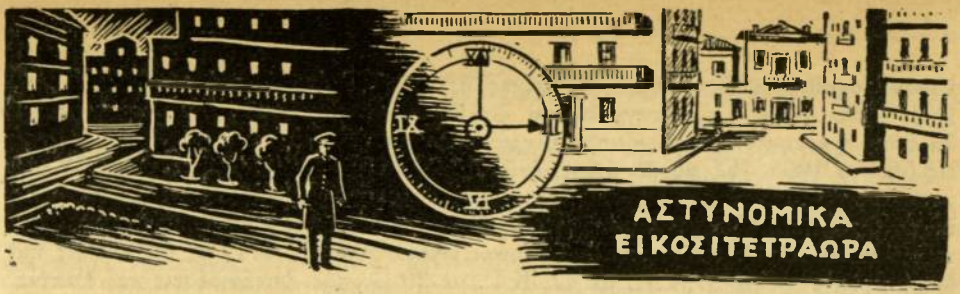
Οἱ Λυκομίδαι, παλαιὸν ἀττικὸν γένος τοῦ δήμου Φλυέων, κατώκει βορείως τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἶχε τὴν τιμὴ νὰ ψάλλη τοὺς ὕμνους στὰ Ἐλευσίνια μυστήρια. Στὸ γένος αὐτὸ ἀνῆκον ὁ Μέθαστος (συνθέτης τελετῶν), ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Λυκομίδης ὁ τριήραρχος.

Λυκόρτα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πλάτωνος, μιὰ στάσι πρὸ τοῦ τέρματος τῶν λεωφορείων «Ἀκαδημία Πλάτωνος».

Ὁ Λυκόρτας, Μεγαλοπολίτης στρατηγὸς τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας, πατέρας τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ Πολυβίου, ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας, ἦταν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μερίδος ποὺ ἀντεπολιτεύετο τὴν Ρώμη.

(Συνεχίζεται)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Το ΜΕΓΑ δρᾶμα τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας, πού καθ' ἣν στιγμὴν γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀποκορύφωσίν του, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἀφίνει ἀσυγκίνητον. Περισσότερον συγκινεῖ ἐκείνους πού, λόγω τῆς ἰδιαζούσης κοινωνικῆς καὶ κρατικῆς ἀποστολῆς των εὑρίσκονται πλησιέστερα πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, πλησιέστερα εἰς τοὺς παλμοὺς τοῦ Γένους, ἄρα καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀστυνομικούς. Εἴθε, ὅταν θὰ ἔχουν τυπωθῆ καὶ θὰ διαβάζωνται αἱ γραμμαί αὐταί, τὸ πρόβλημα τῆς Κύπρου νὰ ἔχη ἐπιλυθῆ κατὰ τρόπον ἱκανοποιοῦντα τὸν Ἑλληνισμόν. Τόσον μὲ τὴν σημερινὴν πραγματικότητα ὅμως, ὅσον καὶ μὲ ὁποιανδήποτε ἄλλην, ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ ἐκδηλώση τὸν ἀποτροπιασμόν του διὰ τοὺς ἀπὸ ἀέρος τουρκικοὺς βανδαλισμοὺς ἐναντίον ἀμάχων, τὴν πικρίαν του διὰ τὴν στάσιν φιλίων κρατῶν, τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ ἀνδρικὸν τῆς αὐτοθυσίας μήνυμα πού ὁ ἑλληνικώτατος χῶρος τῆς Κύπρου ἐκπέμπει πρὸς φίλους καὶ ἐχθρούς. Ὅπως καὶ δὲν ἠμπορεῖ, μὲ τὴν σημερινὴν πραγματικότητα καὶ μὲ οἱανδήποτε ἄλλην, νὰ μὴ διακηρύττει τὴν πίστιν του εἰς τὴν ἐκπληκτικὴν μεταμορφωτικὴν δύναμιν τῶν Γενναίων, ἐκείνην τὴν δύναμιν πού πάντοτε δίδει τὴν ἱκανότητα εἰς τοὺς Δαυΐδ νὰ κατατροπώνουν τοὺς Γολιάθ. Οἱ καθηγιασμένοι μὲ τὸ αἷμα τόσων μαρτύρων καὶ σφυρηλατημένοι μὲ τὴν βοήθειαν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀγῶνες τῶν Κυπρίων μέχρι σήμερον, δὲν ἀπέβησαν εἰς μάτην. Πλησιάζει ὁ καιρὸς τῆς ἀπολύτου δικαιώσεώς των, μιᾶς δικαιώσεως πού ἡ πραγματικὴ ἀνθρώπινος δικαιοσύνη ἐπιτάσσει καὶ τὸ ἑλληνοχριστιανικὸν πνεῦμα ἐδίδαξεν εἰς ὅλους τοὺς λαούς. Καὶ πού διὰ νὰ ἐπέλθη τὸ ταχύτερον, σύσσωμος ἡ Ἑλλὰς ἐπαγρυπνεῖ καὶ εὑρίσκεται πανέτοιμος εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ κυπριακοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀποφασισμένη διὰ τὰς θυσίας ἐκείνας πού ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν μεγάλη καὶ ἀποκλειστικὴ τῶν Ἑλλήνων ἀρετή.

***

Εἰς ΤΑ ΤΟΣΑ «αὐξάνονται» καὶ «ρεκὸρ» προηγουμένων Εἰκοσιτετραώρων —«αὐξάνονται τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα», «ρεκὸρ εἰς τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα κατέχει ἡ Ἑλλὰς» κ.λ.—ἰδοὺ καὶ μία παρήγορος διαπίστωσις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, μὲ δύο σκέλη. Κατὰ τὸ πρῶτον, ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὴν πρωτεύουσαν παρουσιάζει κάποιαν μικρὰν κάμψιν, καὶ κατὰ τὸ δεύτερον, ὅλον καὶ περισσότερα καίρια πλήγματα καταφέρονται ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν διώξεως κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος. Αὐτὰ διαπιστώνονται ἀπὸ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα Ἀπριλίου-Ἰουνίου 1964, ἔναντι τοῦ ἀντιστοίχου τριμήνου τοῦ 1963. Συγκεκριμένως, καὶ πάντοτε διὰ τὰ δύο συγκρινόμενα τρίμηνα, τὰ πλέον σοβαρὰ ἀδικήματα εἰς τὸν τομέα ναρκωτικῶν, πλαστογραφίας καὶ ἀπάτης, ἀνέρχονται εἰς 41 ἔναντι 52 τοῦ 1963, οἱ συλληφθέντες δὲ ὅλως ἐπικίνδυνοι δρᾶσται τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν ἀνέρχονται εἰς 14 ἔναντι 5 ἀντιστοίχως. Ὁ τομεὺς τῶν ἠθῶν-λεσχῶν παρουσιάζει 171 ἀδικήματα τὸ 1964 ἔναντι 232 τοῦ 1963, μέρος ὅμως τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς κάμψεως τῶν περὶ τὰ ἤθη ἀδικημάτων πρέπει νὰ ἀποδοθῆ κατὰ ἕνα ποσοστὸν εἰς τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ μὴ

χαρακτηρησθεῖσαι ὡς ἄσεμνοι γυναῖκες δὲν παραπέμπονται ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ν.Δ. 4095/1960. Τὰ καταγγελθέντα ὡς ἄγνωστα ἐγκλήματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διώξεως διαρρηκτῶν παρουσίασαν μικρὰν αὔξησιν, ἤτοι ἀπὸ 543 τὸ 1963 ἀνῆλθον εἰς 566 τὸ 1964. Ἐξ αὐτῶν ὅμως, ἐνῶ τὸ 1963 ἐξιχνιάσθησαν 191, τὸ 1964 ἐξιχνιάσθησαν 325. Τέλος, ἀπὸ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ δευτέρου τριμήνου 1964 προκύπτουν καὶ τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα: Ὅτι συνελήφθησαν 23 ἐπικίνδυνοι κακοποιοί, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλέον ἐπικίνδυνοι εἶναι: Ἄνδρες: Φ.Τ. μὲ 65 κλοπὰς καὶ διαρρήξεις, Γ.Β. μὲ 57, Ι.Π. μὲ 47, Κ.Γ. μὲ 30 κλοπάς, ὑπεξαιρέσεις καὶ ἀπάτας. Ν.Ν. μὲ 26 κλοπὰς καὶ διαρρήξεις, Ι.Κ. μὲ 25, Π.Χ. μὲ 18 καὶ Ν.Ο., διεθνὴς κλέπτης πορτοφολίων, μὲ 6 σοβαρὰς κλοπάς. Γυναῖκες: Δ.Ν. μὲ 7 καὶ Α.Κ. μὲ 5 κλοπάς, διαρρήξεις καὶ ἀπάτας. Καὶ ὅτι ἐξηφανίσθησαν: Ἄνδρες 166, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνευρέθησαν 87, γυναῖκες δὲ 173 ἐκ τῶν ὁποίων ἀνευρέθησαν 101.

***

Παρουσιάζει λοιπὸν σχετικὴν μείωσιν ἡ ἐγκληματικότης, πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ κατὰ μέγιστον ποσοστὸν εἰς τὴν ἀπηνῆ ἀστυνομικὴν καταδίωξιν τῶν πάσης μορφῆς κακοποιῶν. Τί συμβαίνει ὅμως εἰς ἄλλας χώρας; Ἂν ἀποτολμήσωμεν ἁπλῆν ἔστω σύγκρισιν τῶν ὅσων συμβαίνουν ἐδῶ μὲ τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς Η.Π.Α. λ.χ., θὰ εὑρεθῶμεν πρὸ μιᾶς ἀπιθάνου διὰ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καταστάσεως. Διότι ἐνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα συμβαίνει ἕνα σοβαρὸν ἀδίκημα τὸ 24ωρον, κατὰ μέσον ὅρον, εἰς τὰς Η.Π.Α. συμβαίνουν τέσσαρα ἀνὰ λεπτόν! Τοῦτο ἀνεκοίνωσεν ἐσχάτως, κατὰ τὰς δημοσιογραφικὰς ἀνταποκρίσεις, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ κ. Ἔντγκαρ Χοῦβερ, ὁ ὁποῖος διευκρίνησε καὶ τὰ ἑξῆς: Ἄνω τῶν δύο καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων σοβαρῶν ἐγκλημάτων—τέσσαρα κατὰ λεπτὸν—διεπράχθησαν τὸ 1963 εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῶν Η.Π.Α., ὁ ἀριθμὸς δὲ αὐτός, πέντε φορὰς μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, παρουσιάζει αὔξησιν 11% ἔναντι τοῦ 1962. Τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1964, ἡ αὔξησις αὐτὴ ἀνῆλθεν εἰς τὸ 18% κατὰ μέσον ὅρον. Εἰδικώτερον: Κατὰ τὸ 1963 διεπράττοντο μία ἔνοπλος ἐπίθεσις ἀνὰ 4′ λεπτά, ἕνας βιασμὸς ἀνὰ 32′ λεπτά, μία δολοφονία ἀνὰ ὥραν. Τὸ αὐτὸ ἔτος ηὐξήθη αἰσθητῶς ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων, ἐδολοφονήθησαν 55 ἀστυνομικοὶ—ἄλλοι 33 ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν ἀτυχημάτων—καὶ ἐκ τοῦ συνόλου 8.500 δολοφονηθέντων ἀτόμων ἔγινε κατορθωτὸν νὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ ἔνοχοι ἐπὶ 91% τῶν περιπτώσεων. Κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1964 ὅμως, αἱ ἔνοπλοι ἐπιθέσεις καὶ οἱ τραυματισμοὶ ηὐξήθησαν κατὰ 14% ἔναντι τοῦ 1963, αἱ δολοφονίαι κατὰ 17%, αἱ ἁπλαῖ βιαιοπραγίαι κατὰ 22% καὶ αἱ κλοπαὶ αὐτοκινήτων κατὰ 25%! «Ἡ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος, ποὺ κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς στοιχίζει εἰς τὰς Η.Π.Α. δύο δισεκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως, ἐπιβάλλει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ὑπερβολικὴν ἐπιείκειαν ποὺ ἐπιδεικνύεται ἔναντι τῶν ἐγκληματιῶν», ὑπογραμμίζει ὁ κ. Χοῦβερ, ἐνῶ ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἀστυνομίας Νέας Ὑόρκης κ. Ρ. Γκαλλάτι δηλώνει: «Ἡ ἐγκληματικότης αὐξάνει μὲ τετραπλασίαν ταχύτητα ἀπ' ὅσον αὐξάνουν αἱ γεννήσεις... Χάνομεν τὴν μάχην ἐναντίον τοῦ ἐγκλήματος διότι δὲν δαπανῶνται τὰ ἀπαραίτητα κεφάλαια δι' ἀστυνομικὰς ἐρεύνας ἢ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νόμου. Χάνομεν μίαν μάχην, ἐλπίζω ὅμως νὰ μὴ χάσωμεν καὶ τὸν πόλεμον...». Κάτι παρόμοιον συμβαίνει εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ 1963, ὁ ἀριθμὸς τῶν ληστειῶν, κλοπῶν καὶ ἄλλων σοβαρῶν ἀδικημάτων ἀνῆλθεν εἰς 978.076, ἤτοι ἐσημειώθη αὔξησις 10% ἔναντι τοῦ 1962. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν διεπράχθη ἀπὸ ἄτομα ἡλικίας κάτω τῶν 21 ἐτῶν. Ἀνάλογον «φαινόμενον» παρουσιάζεται εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καὶ ἄλλας χώρας, ἀπὸ ὅσα δὲ ἐκφεύγουν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, ἡ ἐγκληματικότης αὐξάνεται ἀλματωδῶς καὶ ἐκεῖ.

***

Διαβάζω τελευταίως διὰ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν εἰδικώτερον, ὅτι εἰς τὴν Κολωνίαν, ὅπου τὸ 1963 ἐσημειώθησαν 48.000 ἀδικήματα — περισσότερα τοῦ 1962 κατὰ ποσοστὸν 7%—, ἡ δὲ 'Αστυνομία μόνον εἰς τὰ 35% τῶν περιπτώσεων ἠδυνήθη νὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν, μία ὁμὰς εὐϋπολήπτων πολιτῶν ὑπὸ τὸν Χὲρ Φράντσεν, στέλεχος τοῦ κόμματος «Γερμανικῆς 'Ελευθερίας», ἀνέλαβεν ἰδιωτικῶς ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἐγκλήματος. 'Ο Χὲρ Φράντσεν λοιπὸν καὶ οἱ ἄνδρες του συνεκρότησαν νυκτερινὰς περιπόλους, ὡπλισμένας μὲ λαστιχένια ρόπαλα, ραδιοφωνικοὺς πομποὺς καὶ δέκτας, καὶ ἤρχισαν νὰ ἀστυνομεύουν τὸ «Μικρὸν Σικάγον τῆς Γερμανίας», ὅπως ἀποκαλεῖται ἡ πόλις τῆς Κολωνίας λόγω τῆς μεγάλης ἐγκληματικότητος ποὺ παρουσιάζει. Τοῦτο φυσικὰ πρὸς μεγάλην δυσφορίαν τῆς 'Αστυνομίας, ἡ ὁποία δὲν παύει νὰ ὑποστηρίζῃ ὅτι, δεδομένου ὅτι οὐδὲν διακρίνει ὡς πρὸς τὴν περιβολὴν τὴν ἰδιωτικὴν ἀστυνομίαν τοῦ Χὲρ Φράντσεν ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, τίποτα δὲν ἐμποδίζει τοὺς τελευταίους ἀπὸ τοῦ νὰ γίνουν «ἕνα» μαζί των... "Ας σημειωθῇ ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ αὐτὴ σταυροφορία κατὰ τοῦ ἐγκλήματος εἶχε καὶ ἕνα καλόν: Διετάχθη ἡ ἐνίσχυσις τῆς 'Αστυνομίας τῆς Κολωνίας κατὰ 100 ἄνδρας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀντεμετωπίσθη μερικῶς τὸ χρονίζον ζήτημα αὐξήσεως τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως Κολωνίας ἀπὸ 1200 εἰς 1500, ἕνα πρόβλημα ποὺ δὲν ὀφείλεται εἰς ὑλικὴν ἀδυναμίαν τῆς κυβερνήσεως ἀλλὰ εἰς τὸ ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστυνομικοῦ δὲν ἑλκύει τοὺς νέους Γερμανούς. Καὶ τοῦτο διότι οἱ παρεχόμενοι εἰς τὰ ἐργοστάσια ἀμοιβαί, εἶναι καλύτεραι τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἀστυνομικῶν...

***

ΝΟΜΙΖΩ ὅτι διὰ πρώτην φοράν, ὕστερα ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ «Κόκκινου Δεκέμβρη» τοῦ 1944, ἡ Λιμενικὴ 'Αστυνομία καὶ ἡ 'Αστυνομία Πόλεων — τοῦ Πειραιῶς—συνειργάσθησαν τόσον στενῶς διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως εἰς τὴν γείτονα. Νομίζω ἐπίσης ὅτι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν χώραν μας ἔλαβον χώραν γεγονότα τόσον εὐρείας ἐκτάσεως μεταξὺ ἀλλοδαπῶν, καὶ ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἀντεμετωπίσθη ὑφ' ὅλων τῶν παρόντων ἁρμοδίων—'Αρχηγοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, Εἰσαγγελέως Πειραιῶς κ.λ.—τόσον λεπτὸς χειρισμὸς τῆς ὑποθέσεως πρὸς ἀποφυγὴν διπλωματικῶν παρεξηγήσεων. Τὰ γεγονότα, μὲ βαθυτέρας βεβαίως τὰς ρίζας ἀφοῦ 'Ισραὴλ καὶ Αἴγυπτος εὑρίσκονται εἰς ἐμπόλεμον σχεδὸν κατάστασιν, εἶναι τόσον γνωστά. Μία «ἐρωτικὴ κροῦσις» Αἰγυπτίου ἐναντίον νεαρᾶς 'Ισραηλινῆς ἐπιβάτιδος, μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν δημιουργίαν ἐπεισοδίου ἴσως ἀφοῦ τὴν νεαρὰν 'Εβραίαν συνώδευαν τέσσαρες ὁμοεθνεῖς της, ἀπετέλεσε τὸ «ἔναυσμα» ὁμηρικῆς πράγματι συμπλοκῆς πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἐπιβατηγοῦ «"Αλ Γκαζάϊρ» ἀφ' ἑνὸς καὶ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν τοῦ ἰσραηλινοῦ ἐπιβατηγοῦ «Ζιὸν» ἀφ' ἑτέρου, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἠγκυροβολημένα εἰς τὰς δύο πλευρὰς τῆς κλειστῆς προκυμαίας τοῦ κεντρικοῦ τελωνείου Πειραιῶς. 'Εχρειάσθη λοιπὸν νὰ κινητοποιηθῇ ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῆς Λιμενικῆς 'Αστυνομίας Πειραιῶς, νὰ ζητηθοῦν καὶ νὰ καταφθάσουν ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις καὶ μηχανοκίνητα τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, διὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἀποτελεσματικῶς αἱ φοβεραὶ ἐπιθέσεις τῶν Αἰγυπτίων—μὲ στιλέτα, κοντούς, φιάλας, γρόνθους, λακτίσματα κ.λ.—καὶ νὰ μὴ θρηνηθοῦν δεκάδες θυμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁπωσδήποτε θὰ συγκατελέγοντο καὶ οἱ τέσσαρες συνοδοὶ τῆς νέας, ποὺ ἐπετέθησαν πρῶτοι διότι ἐθίγησαν ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴν χειρονομίαν τοῦ Αἰγυπτίου ἐπὶ τῆς ὁμοεθνοῦς των. 'Εχρειάσθη ἀκόμη νὰ ριφθοῦν καὶ πυροβολισμοὶ εἰς τὸν ἀέρα, ὅταν οἱ μαινόμενοι Αἰγύπτιοι ἀπεπειράθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ στιλέτα των, ἐναντίον τῶν παρεμβαλλομένων ὀργάνων τῆς τάξεως, διὰ νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ἐχθρὸν—τοὺς 'Ισραηλινούς—καὶ νὰ τοῦ καταφέρουν ἐξ ἐπαφῆς βαρύτερα πλήγματα. Τέλος, διὰ τῶν συνδυασμένων ἐνεργειῶν τῆς μι-

κτῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, τὰ δραματικὰ γεγονότα ἔληξαν μὲ 10 τραυματίας—5 Αἰγύπτιοι καὶ 5 ἀστυνομικοὶ καὶ λιμενοφύλακες—καὶ τὰ ἀλλοδαπὰ σκάφη ἀπέπλευσαν, εἰς διάφορον βεβαίως ὥραν, ἀφοῦ παρέλαβον καὶ τοὺς συλληφθέντας καὶ ἀνακριθέντας ναυτικοὺς καὶ ἐπιβάτας των.

***

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι ἀναζῆ ἡ παλαιά... ἀδυναμία ἀνθρώπων πάσης κοινωνικῆς τάξεως πρὸς τὰς στολάς. Οἱ παλαιότεροι θὰ ἐνθυμοῦνται ποία ἡ συγκίνησις εἰς τὰ ἀρχοντικὰ καὶ τὰ λαϊκὰ σπίτια, ὅταν ἐνεφανίζετο ὁ κ. ἀνθυπασπιστής, ὁ κ. ἀνθυπολοχαγός, ἀκόμη καὶ ὁ κ. λοχίας καὶ ὁ κ. ἐπιλοχίας... Ἰδοὺ λοιπὸν τελευταίως δύο «ἐμφανίσεις» εἰς διάστημα ἑνὸς ἑπταημέρου μόνον, δύο ἐμφανίσεις ὅμως ποὺ προκαλοῦν περισσότερον τὴν συγκίνησιν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἀφήνουν ἀδιάφορον σχεδὸν τὴν μεγάλην μᾶζαν τῶν πολιτῶν... Ἡ πρώτη ἐμφάνισις, μὲ στολὴν λοχίου τοῦ στρατοῦ, ἐγένετο εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Τρούμπας Πειραιῶς, ἐπεσημάνθη ὅμως ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς «κάτι» ποὺ ἀπεκάλυψε τὸν φέροντα, τὸν στιλβωτὴν Α.Τ. τῶν 37 ἐτῶν. Καὶ αὐτὸ τὸ «κάτι» δὲν ἦτο ἄλλο ἀπὸ τά... μαῦρα ὑποδήματά του. Συνελήφθη λοιπὸν διὰ νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός... ὑπεβιβάσθη τελευταίως, ἀφοῦ ἄλλοτε ἔφερε στολὴν ἐπιλοχίου, καὶ εἶχε δι' αὐτὸ καταδικασθῆ εἰς τετράμηνον φυλάκισιν ἐπὶ ἀντιποιήσει στρατιωτικῆς στολῆς... Καὶ νὰ τὴν ἔφερε τουλάχιστον τὴν στολήν, τότε καὶ τώρα, διὰ νὰ παρουσιασθῆ ὡς «γαμβρὸς» καὶ νὰ διαπράξῃ ἀπάτας, κάπως... δικαιολογεῖται. Τὴν ἔφερεν ὅμως ἐκ καθαρᾶς ματαιοδοξίας, καὶ χάριν ἁπλῆς ἐπιδείξεως μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἐλευθερίων ἠθῶν καὶ τοῦ λοιποῦ ὑποκόσμου τῆς Τρούμπας... Ἡ δευτέρα ἐμφάνισις, μὲ στολὴν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ στρατεύματος, ἐγένετο εἰς τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας. Ἀνήκει εἰς τὴν ἔγγαμον δεκαοκταέτιδα Ι.Δ., ἡ ὁποία τόσον δημοσιογραφικὸν θόρυβον ἐπροκάλεσε μὲ τὰ ἐπεισόδια ποὺ ἐδημιούργησεν εἰς τὰ «Ὀλύμπια», μὲ τὴν ψευδῆ δήλωσιν διευθύνσεως κατοικίας, μὲ τὴν ἐξαφάνισίν της κ.λ., ὥστε θεωρεῖται περιττὴ κάθε... ἐνημέρωσις ἀπὸ τῶν στηλῶν μου.

***

Η ΕΙΔΗΣΙΣ τῶν προηγουμένων «Εἰκοσιτετραώρων» ὅτι ἐζητήθησαν λύτρα χιλίων λιρῶν ὑπὸ τῶν ἀπαγωγέων τοῦ «Μίκυ», γάτου εὐτραφοῦς μιᾶς ἡλικιωμένης κυρίας εἰς Λονδῖνον, καθὼς καὶ μία μικρὰ ἀγγελία ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, κατὰ τὴν ὁποίαν «προσφέρεται ἀμοιβὴ 5.000 δραχμῶν εἰς ὅποιον μᾶς δώσῃ θετικὲς πληροφορίες ὥστε νὰ εὑρεθῆ ἢ νὰ μᾶς φέρῃ τὸν Σιαμαῖο γάτο ποὺ χάθηκε τὴν Κυριακὴ τὸ μεσημέρι ἀπὸ τὸ Π. Φάληρο, ὁδὸς Πλούτωνος...», ἐνέπνευσαν πολλά. Μεγάλη πρωινὴ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν γράφει ὅτι ὁμὰς ἐντιμοτάτων κυρίων πρόκειται νὰ ἱδρύσῃ ἐνταῦθα «συμμορίαν ἀπαγωγέων γατιῶν ράτσας». Ἐσκέφθησαν, γράφει ὁ σχολιαστής, «ὅτι μὲ 5.000 δραχμὲς λύτρα γιὰ κάθε γάτα, ἡ συμμορία τους θὰ ἔκανε χρυσὲς δουλειές, ἐνῶ θὰ διέτρεχε κινδύνους λιγώτερο σοβαροὺς ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ διατρέχουν οἱ ἀπαγωγεῖς μικρῶν παιδιῶν». Καὶ καταλήγει: «Ὅσοι ἀναγνῶσται ἐπιθυμοῦν τυχὸν νὰ γίνουν μέλη τῆς συμμορίας ἂς ἀποτανθοῦν στὸν ὑπογράφοντα γιὰ νὰ τοὺς φέρῃ σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀρχηγόν». Νομίζω ὅμως ὅτι ὁ σχολιαστὴς αὐτός, ἐὰν δέν... συνελήφθη ἀκόμη, πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ συλληφθῆ! Παράβασις: «Π.Κ. 187, Σύστασις καὶ Συμμορία».

***

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ... Δύο νέες, ἡλικίας 15 ἐτῶν, συνήντησαν δύο ἀγνώστους εἰς αὐτὰς ἄνδρας εἰς τὸ Ζάππειον. Οἱ ἄνδρες ἐπρότειναν, ἐπιπολαίως ἴσως, νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Βουλιαγμένην διὰ νὰ κολυμβήσουν, καὶ ἐκεῖνες ὄχι μόνον τὸ ἐδέχθησαν, ἀλλὰ συνήνεσαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ καταστήματα διὰ νὰ τοὺς ἀγοράσουν οἱ ἄγνωστοι ἄνδρες τὰς λουτρικὰς ἀμφιέσεις, τὰς ὁποίας ἐστεροῦντο, ἐν συνεχείᾳ δὲ νὰ μεταβοῦν ὅλοι μαζὶ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἑνὸς διὰ νὰ τὰς δοκιμάσουν... Ἐκεῖ λοιπόν, εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἑνός, ἀφοῦ αἱ νέαι ἐδοκίμασαν τὰ «μαγιὸ» μὲ φιλαρέσκειαν

εἰς τὸν καθρέπτην καὶ ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀγνώστους μέχρι πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἄνδρας, ἔγινε τὸ «κακὸ» μὲ τὴν μίαν. Ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν καὶ ἐκολύμβησαν καὶ οἱ τέσσαρες, ἐπέστρεψαν, καί, «οὐδὲν τὸ ἀξιόλογον» θὰ εἶχε συμβῆ ἐὰν ἡ μητέρα τῆς μιᾶς νέας, τὸ βράδυ, δὲν ἐπίεζε τὴν θυγατέρα της νὰ τῆς ὑποδείξῃ ποῖος τῆς ἠγόρασε τὸ μαγιό, ποὺ ἂς σημειωθῇ ἦτο καθαρώτατον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς... Ἦλθεν εἰς φῶς λοιπὸν ἡ ἱστορία ἀπὸ τὰ χείλη τῆς ἀνηλίκου μόνον, ἡ μητέρα τῆς ὁποίας κατέφυγεν εἰς τὴν 'Αστυνομίαν καὶ ἐμήνυσε τοὺς δύο νέους ἐπὶ «βιασμῷ». Εἰς αὐτὰς ὅμως τὰς περιπτώσεις, καὶ ὁ πλέον κοινὸς νοῦς ἐξεγείρεται. Ἐξεγείρεται κατὰ πρῶτον ἐναντίον τῆς μητρός, ἡ ὁποία δὲν εἶχε διαπαιδαγωγήσει τὴν ἀνήλικον θυγατέρα της δι' αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ συνέβησαν πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἐξεγείρεται κατὰ δεύτερον ἐναντίον τῶν ἐπιπολαίων νεανίδων, αἱ ὁποῖαι τόσον χλιαρὰν ἀντίληψιν περὶ τῶν ἠθῶν ἐπέδειξαν. Καί, μόνον τελευταίως ἐξεγείρεται ἐναντίον τῶν δύο ἀνδρῶν, ἐναντίον τοῦ ἄ ρ ρ ε ν ο ς, ποὺ εἰς ὅλας τὰς περὶ τὸ σὲξ περιπτώσεις κάποιαν, ἐπίπλαστον ἔστω, ἀντίδρασιν τοῦ θήλεος ἀναμένει...

***

Ἄλλη νέα, ἡλικίας ἄνω τῶν εἴκοσι ἐτῶν αὐτή, ἐκάθησε ἕνα βράδυ εἰς ἕνα «παγκάκι» διὰ νὰ δροσισθῇ. Ἐκεῖ ἐπῆγε εἰς ὀλίγην ὥραν καὶ ἐκάθησεν ἄνδρας καλοενδεδυμένος, μὲ καλοὺς τρόπους μάλιστα ἀφοῦ ἔσπευσε, ὅταν ἐκείνη ἔβγαλε τὸ πακέτο της, νὰ τῆς ἀνάψῃ τὸ τσιγάρο... Ἦλθεν ἡ συζήτησις περὶ τοῦ ἀνέμου ποὺ δὲν ἐφυσοῦσε, σμικρύνθηκε ἡ ἀπόστασις μὲ πρωτοβουλίαν ἐκείνου, ἠκούσθη ἕνα «κάτω τὰ ξερά σου», ἀλλὰ κάποιο «εἶμαι γιατρός, τρελλαίνομαι γιὰ τὰ μαλλιά σου, τὰ μάτια σου...» κ.λ., ἔκαμψε τὴν ἀντίστασιν ἐκείνης καὶ αὐθωρεὶ ὁλοκληρώθησαν, ἐκεῖ δίπλα εἰς τὸ «παγκάκι», ἐκεῖνα ποὺ ὁπωσδήποτε εἶχαν ὁλοκληρωθῇ καὶ ἄλλοτε. Τὴν ἰδίαν νύκτα ἐκείνη κατέφυγεν εἰς ἡμᾶς. Κατέφυγεν δέ, ὄχι, εὐτυχῶς, διὰ νὰ καταγγείλῃ «βιασμόν», ἀλλὰ διὰ νὰ εἴπῃ ὅτι κατὰ τήν... ἀπρόσμενον περιπέτειάν της ἔγινε ἄφαντον τὸ περιεχόμενον τῆς τσάντας της, περίπου χίλιαι δραχμαί... Μὴ νομίσετε ὅτι ἦτο κοινὴ γυναῖκα. Ἦτο... σοβαρή, ὑπάλληλος μεγάλης ἑταιρείας καὶ πραγματικὰ ἠθέλησε νὰ δροσισθῇ. Ἀφήνω λοιπὸν τὰ «ἐξοργιστικὰ» σημεῖα τῆς περιπτώσεως αὐτῆς νὰ τὰ ἐντοπίσῃ μόνος του ὁ καθένας, μὲ τὴν πληροφορίαν μόνον ὅτι ὁ «γιατρὸς» συνελήφθη πολὺ σύντομα. Καὶ τοῦτο διότι τὴν ὥραν τῆς καταγγελίας, ἐκεῖνος ὁ... ἀθεόφοβος εὑρίσκετο εἰς τὸ σπίτι της! Εἶχε συνοδεύσει τὸ θῦμα τῶν ἐρωτικῶν καὶ κακοποιῶν του ἐκδηλώσεων, ἀντὶ νά... ἐξαφανισθῇ ἐγκαίρως ὡς ἔδει!... Δι' ὃ καί, παρὰ πᾶσαν πίστωσιν «βλακείας», κατεδικάσθη εἰς ἑπτάμηνον φυλάκισιν. Μὴ νομίσετε δὲ ὅτι ἦτο κοινὸς ἀπατεών. Κοινότατος, καὶ ἥσυχος μέχρι τότε, νοσοκόμος ἦτο...

***

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, λόγω ἐλλείψεως χώρου, ἕνα καὶ μόνο περιστατικὸν ἀπὸ τὴν ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν:

* Δύο φοβεροὶ λησταὶ εἰς τὴν πόλιν Ἄρλ τῆς Νοτίου Γαλλίας, γνωρίζοντες καλῶς πρόσωπα καὶ πράγματα, ἐπρότειναν ἀπειλητικὰ τὰ περίστροφά των ἐναντίον τοῦ ταμίου μεγάλης ἑταιρείας, ὁ ὁποῖος ἐβάδιζε μὲ δύο χαρτοφύλακας εἰς τὰς χεῖρας του, καὶ τοῦ εἶπαν: «Ἂν ἀγαπᾶς τὴ ζωή σου, δῶσε μας γρήγορα τὸν χαρτοφύλακα μὲ τὰ 30.000 φράγκα (185.000 δραχμὲς) ποὺ ἔχεις γιὰ νὰ πληρώσῃς τοὺς ὑπαλλήλους!» Ὁ ταμίας περιέφερε τὸ βλέμμα του μὲ ἀπόγνωσιν εἰς τὸν ἔρημον δρόμον, δὲν εἶδε κανέναν διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν καί, μοιρολατρικά, μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια, παρέδωσε τὸν ἕνα χαρτοφύλακα. Οἱ λησταὶ τὸν ἔλαβαν καὶ ἔσπευσαν νὰ ἐξαφανισθοῦν, ὁπότε ὁ ταμίας, γελῶντας καὶ σφυρίζοντας... μὲ πολὺ κέφι, συνέχισε τὸν δρόμον του: Τοὺς εἶχε παραδώσει τὸν χαρτοφύλακα ὅπου εὑρίσκετο τὸ μεσημβρινόν του φαγητόν...

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Α) Κατὰ τὰς διενεργηθείσας εἰσιτηρίους ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως, ἐπέτυχον, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, οἱ κάτωθι, οἵτινες καὶ καλοῦνται ὅπως τὴν 25ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἀπὸ 8—9ης π.μ. ὥρας παρουσιασθοῦν εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων (νέον οἴκημα, λεωφόρος Κηφισίας ἔναντι ἀριθμοῦ 188, κτῆμα Δηλαβέρη, Ἀμαρούσιον), διὰ διετῆ ἐν αὐτῇ ἐκπαίδευσιν:

Ἀρχιφύλακες κ.κ.: 1) Νικόλαος Χαλκιᾶς, 2) Ἐμμανουὴλ Σουρανάκης, 3) Παναγιώτης Τσιακιρίδης, 4) Γεώργιος Κατσίπης, 5) Γεώργιος Γκάνος, 6) Γεώργιος Μπιρμπίλης, 7) Σαράντος Ἀντωνάκος, 8) Εὐθύμιος Γλυμῆς, 9) Παναγιώτης Ξυμιάλης, 10) Ἰωάννης Βλαχάκης, 11) Νικόλαος Μπαλάσκας, 12) Κωνσταντῖνος Χειλάκης, 13) Ἀναστάσιος Ζάνης, 14) Παντελῆς Κυριακόπουλος, 15) Ἀλέξανδρος Κοντογιάννης, 16) Ἀπόστολος Σαρδέλλης, 17) Γεώργιος Κούγιας, 18) Διονύσιος Δημόπουλος, 19) Ἡρακλῆς Κοντογιάννης, 20) Ἐμμανουὴλ Πηγουνάκης, 21) Θεοχάρης Μητρόπουλος, 22) Γρηγόριος Σακελλαρόπουλος, 23) Νικόλαος Γιαννακόπουλος, 24) Κωνσταντῖνος Ντζίμας, 25) Δημήτριος Ἠλιόπουλος, 26) Δημήτριος Κορτσαλός, 27) Δημήτριος Δρακοπαναγιωτάκης, 28) Χαράλαμπος Παύλου, 29) Ἰωάννης Χαβέλας, 30) Βασίλειος Γιαννακάκος, 31) Φώτιος Μπαμπαρούτσης, 32) Γεώργιος Σπανός, 33) Νικόλαος Παπασταυρόπουλος, 34) Κωνσταντῖνος Κουγιτέας, 35) Ἀθανάσιος Καλογερόπουλος, 36) Γιαννῖκος Θεοδωρόπουλος, 37) Βασίλειος Πολύζος, 38) Λάμπρος Φλῶρος, 39) Κομνηνὸς Καρρᾶς, 40) Ἰωάννης Καλύβας, 41) Λουκᾶς Γιαννοῦτσος, 42) Σωτήριος Σταυρόπουλος, 43) Ἀλκιβιάδης Παπαμῖχος, 44) Σίμων Παπαδογιῶργος, 45) Μιχαὴλ Μπαλέζος, 46) Ἰωάννης Χήνας, 47) Ἐμμανουὴλ Χαραλαμπάκης, 48) Δημήτριος Σφαλτὸς, 49) Ἀπόστολος Μπάκας, 50) Εὐθύμιος Κραββαρίτης καὶ 51) Παναγιώτης Τσαλίκης.

Β) Κατὰ τὰς διενεργηθείσας εἰσιτηρίους ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων, ἐπέτυχον, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, οἱ κάτωθι, οἵτινες καὶ καλοῦνται ὅπως τὴν 26ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ 8—9 π.μ. ὥρας παρουσιασθοῦν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων (νέον οἴκημα), διὰ ἐννεάμηνον ἐν αὐτῇ ἐκπαίδευσιν.

Ἀστυφύλακες κ.κ.:

1) Χρῆστος Κίτσιος, 2) Νικόλαος Ἀγγελόπουλος, 3) Κωνσταντῖνος Βασιλακόπουλος, 4) Παντελῆς Τάφας, 5) Ἰωάννης Ρεβῆς, 6) Γεώργιος Σταυρακάκης, 7) Παῦλος Καρκάνης, 8) Εὐστράτιος Κυβέλλος, 9) Νικόλαος Στεφανῆς, 10) Ἠλίας Παλαιολόγος, 11) Λάμπρος Ζιώγας, 12) Ἀναστάσιος Νίκας, 13) Ἀνδρέας Κρανίτης, 14) Γεώργιος Τσέλλιος, 15) Δημήτριος Ἀποστολόπουλος, 16) Παναγιώτης Τριάντης, 17) Νικόλαος Κοκκάρης, 18) Σαράντος Μακροδημήτρης, 19) Κωνσταντῖνος Σχίζας, 20) Θεόδωρος Φράγκος, 21) Χρυσόστομος Νέζης, 22) Κωνσταντῖνος Σματλης, 23) Ἰωάννης Λιουνέας, 24) Ἀριστείδης Νέζερης, 25) Ἀθανάσιος Σαραντέας, 26) Στέφανος Ἀθανασίου, 27) Βασίλειος Καλαμπούρας, 28) Ἀνδρέας Βρακᾶς, 29) Κωνσταντῖνος Δουκάκης, 30) Ἰωάννης Πανουργιᾶς, 31) Χρῆστος Δεκίδης, 32) Δημήτριος Τριανταφύλλης, 33) Κωνσταντῖνος Καραγιάννης, 34) Θεόδωρος Πούλιος, 35) Ἀθανάσιος Καραμπάτσος, 36) Ἀχιλλεὺς Χαλβατζάρας, 37) Γεώργιος Ἀργύρης, 38) Δημήτριος Τζανετάκος, 39) Νικόλαος Χαντζάκης, 40) Βασίλειος Καρκάνης, 41) Βασίλειος Κόνιαρης, 42) Γεώρζιος Μπουτζικούδης, 43) Γεώργιος Μιχαλόπουλος, 44) Σπυρίδων Λάζαρης, 45) Σωτήριος Νταλαμάγκας, 46) Ἐλευθέριος Κουμαντάκης, 47) Ἀνδρέας Καλαϊντζίδης, 48) Εὐριπίδης Χάϊδος, 49) Σπυρίδων Ρέμπελος, 50) Ἀνδρέας Βασιλακόπουλος, 51) Ἀλκιβιάδης Μπουγούλιας, 52) Κωνσταντῖνος Χαρίτος, 53) Ἰωάννης Στάμος, 54) Θεόδωρος Βάρδιας, 55) Ἰωάννης Ἀναστασόπουλος, 56) Παναγιώτης Κολοβός, 57) Παντελῆς Μπατίλας, 58) Παῦλος Σιαράγγος, 59) Ἀθανάσιος Καλαμπούνιας, 60) Κυριάκος Μπασακίδης,

61) Κωνσταντῖνος Βασιλόπουλος, 62) Ἰωάννης Ζάχος, 63) Ἰωάννης Κουρεντζῆς, 64) Γεώργιος Μαρκαντώνης, 65) Ἰωάννης Φουτάκης, 66) Ἰωάννης Τουλιάτος, 67) Ἰωάννης Παπατσελίκης, 68) Παναγιώτης Ξεπαπαδέας, 69) Μιχαὴλ Δημητριάδης, 70) Κωνσταντῖνος Γκόλιας, 71) Παναγιώτης Κορώνης, 72) Ἰωάννης Κοκκινάκης, 73) Σπυρίδων Τρίγκας, 74) Θεόδωρος Μπουντᾶς, 75) Γεώργιος Ποθάκος, 76) Σπυρίδων Ζωγόπουλος, 77) Ἀλέξ. Παπασταματίου, 78) Γεώργιος Ἀναγνώστου, 79) Ἰωάννης Ψωρογιάννης, 80) Πέτρος Κούκιος, 81) Ἀνδρέας Γεωργίου, 82) Γεώργιος Σωτηρόπουλος, 83) Εὐθύμιος Κρομμύδας, 84) Νικόλαος Χριστάκος, 85) Νικόλαος Σπανόπουλος 86) Νικόλαος Πετρῆς, 87) Λεωνίδας Τζεφεράκος, 88) Ἀθανάσιος Καραχάλιος, 89) Ἰωάννης Χανιωτάκης, 90) Δημήτριος Θεοδώρου, 91) Κωνσταντῖνος Βετσίκας, 92) Γεώργιος Ἀσημόπουλος, 93) Ἀλφόνσος Μπιζίμης, 94) Δημήτριος Κολοφωτιᾶς, 95) Παναγιώτης Μερισόγλου, 96) Ἀριστ. Καλογερόπουλος, 97) Κωνσταντῖνος Λακαφώσης, 98) Νικόλαος Ρενέσης, 99) Ἰωάννης Γούνης, καὶ 100) Νικόλαος Κανατᾶς.

Γ) Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1964 καὶ πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν θέσεων οἱ Ἀρχιφύλακες: 1) κ. Κωνσταντῖνος Παυλάκης, κατ' ἐκλογὴν καὶ 2) κ.κ. Κωνσταντῖνος Καλτσᾶς καὶ Ἰωάννης Εὐθυμίου, κατ' ἀρχαιότητα.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ - ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ ἀνθυπαστυνόμος κ. Ἀχιλλεὺς Σιδηρόπουλος καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως, λόγω συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς πενταετοῦς τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ἐξεφράσθη αὐτῷ ἡ εὐαρέσκεια τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Παναγιώτης Διαμαντόπουλος, Νικόλαος Τριανταφύλλου, Κωνσταντῖνος Γρηγοράκης, Βασίλειος Κατσουλίδης, Δημήτριος Μπούσιος, Δημήτριος Σκοπλάκης, Θεόδωρος Ἐξαρχάκος καὶ Παναγιώτης Μπαμπούρας.

—Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Χρῖστος Παναγιωτόπουλος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

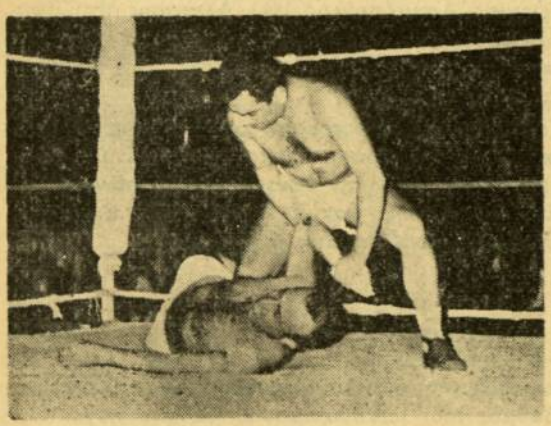
Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβή: 1) εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Γεώργιον Κωνσταντακόπουλον καὶ 2) εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἀπόστολον Κωνσταντινόπουλον, Ἰωάννην Φόφολον, Διονύσιον Διαμαντόπουλον καὶ Πέτρον Καρμίρην, καὶ ἐπηνέθη ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Γεώργιος Φασούλκας, Ὑποδιοικητὴς τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ κ. Φασούλκα, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ ἐμπόρου ναρκωτικῶν Παναγιώτου Ντοβᾶ, τὴν κατάσχεσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένης μεγάλης ποσότητος ἀκατεργάστου ἰνδικῆς καννάβεως, ὡς καὶ τὴν παραπομπὴν τούτου εἰς τὴν Δικαιοσύνην, προκαλέ-

σαντες οὕτω τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ Πατραϊκοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακήν, 1/2-8-1964, εἰς τὰ Τρίκαλα Θεσσαλίας ἔλαβε χώραν μία θαυμασία ἀθλητικὴ ἐκδήλωσις, περιλαμβάνουσα : 1) ἀγῶνα ποδοσφαίρου μεταξὺ τῆς τοπικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἀνῆλθεν εἰς τὴν Α' ἐθνικὴν κατηγορίαν, καὶ τῆς ὁμάδος τῆς 'Ελληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, 2) ἀγῶνας «κάτς» μεταξὺ διεθνοῦς φήμης πρωταθλητῶν καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν, πρωταθλητοῦ 'Ελλάδος κ. 'Αθανασίου Καμπαφλῆ καὶ 3) ἐπιδείξεις «ζίου - ζίτσου» ὑπὸ ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, Δοκίμων 'Υπαστυνόμων καὶ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. 'Ιωάννου Πούλη.

Δόκιμοι 'Υπαστυνόμοι εἰς ἀγῶνας «Ζίου - ζίτσου».

Τοὺς ἐν λόγω ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι ἐτελέσθησαν τὴν 2/8/64 εἰς τὸ Στάδιον «Διαγόρας» καὶ ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, παρηκολούθησαν πλέον τῶν 10.000 φιλάθλων καὶ παρέστησαν, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ Νομάρχης Τρικάλων κ. Γαρέφης, ὁ Δήμαρχος κ. Μάτης, ὁ ἀνώτατος στρατιωτικὸς διοικητὴς Θεσσαλίας κ. ἄ.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 1/8/64 εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῶν Τρικάλων καὶ ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἐτραγούδησεν, ὑπὸ τὴν συνοδείαν τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ δημοφιλὴς τραγουδιστὴς - ἀθλητὴς κ. Καμπαφλῆς, διάφορα δημοτικὰ τραγούδια.

Αἱ ἀνωτέρω ἐκδηλώσεις, ἐγένοντο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν κ. 'Εξάρχου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀναθέσει τὴν ὅλην ὀργάνωσιν εἰς τὸν 'Αστυνόμον Α' κ. Κωνσταντῖνον Γιαννούλην καὶ τὸν 'Υπαστυνόμον Α' κ. 'Ιωάννην Παπαδημητρίου. 'Ο κ. 'Υφυπουργός, ὁ ὁποῖος λόγω κωλύματος δὲν ἠδυνήθη νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις, ἐκάλεσεν εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ συνεχάρη τὸν κ. Καμπαφλῆν, τόσον διὰ τὰς προσφερομένας ὑπὲρ τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας ὑπηρεσίας του, ὅσον καὶ διὰ τὴν συμβολήν του εἰς τὰς ἀθλητικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις τῶν Τρικάλων.

***

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

'Υπὸ τῆς κυρίας Εἰρήνης, χήρας τοῦ προσφάτως ἀποβιώσαντος 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Δημοσθένους Χανδρινοῦ, ἀπεστάλη πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὸ περιοδικόν μας ἡ κατωτέρω ἐπιστολή :

'Εν 'Αθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1964

Κύριε Διευθυντά,

Θεωρῶ καθῆκον μου νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσία πρὸς τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας ἐμοῦ καὶ τῶν τέκνων μου καὶ τῶν συγγενῶν μας ὅλων, διὰ τὸ βαθύτατα ἀνθρώπινον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον 'Αξιωματικοί, καὶ ἄνδρες τοῦ Σώματος ἐπέδειξαν κατὰ τὰς δραματικὰς στιγμὰς τῆς ἀσθενείας

τοῦ ἀειμνήστου συζύγου μου καὶ ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὰς πρώτας ὥρας τοῦ βαθυτάτου πένθους μας.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κ. Ἀρχηγόν, τοὺς συναδέλφους τοῦ συζύγου μου κ.κ. Ἀστυνομικοὺς Διευθυντάς, τοὺς παντὸς βαθμοῦ συνεργάτας του καὶ πρὸς ὅλους ὅσους παντοιοτρόπως ἐξεδήλωσαν πρὸς ἐκεῖνον καὶ πρὸς ἡμᾶς τὴν εὐγενεστάτην των συμπαράστασιν. Ἰδιαιτέρως δὲ ἐκφράζω τὴν συγκίνησίν μας, ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμόν μας, διὰ τοὺς ἡρωικοὺς ἄνδρας τῆς Ἀμέσου Δράσεως, οἱ ὁποῖοι μὲ πραγματικὸν κίνδυνον τῆς ἰδικῆς των ζωῆς, κατέβαλον ὑπεράνθρωπους προσπαθείας διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς τοῦ ἀλησμονήτου συζύγου μου.

Αἱ ἐκδηλώσεις αὗται, μαρτυροῦσαι ὑψηλὴν συνείδησιν καθήκοντος, τιμοῦν ὁλόκληρον τὴν Ἀστυνομικὴν Οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀδοκήτως ἐκλιπὼν σύζυγός μου ἠγάπησε περισσότερον καὶ αὐτῆς τῆς φυσικῆς του οἰκογενείας καὶ εἰς τὴν ὁποίαν κυριολεκτικῶς προσέφερε τὴν ζωήν του.

Μετὰ τιμῆς
Εἰρήνη χήρα Δημοσθένους Χανδρινοῦ
Ἑκαταίου 24, Ἀθῆναι.

Π Ε Ν Θ Η

Δημοσθένης Χανδρινός

Τὴν 0.45′ ὥραν τῆς 14—8—1964, ἀπεβίωσεν ὅλως αἰφνιδίως, συνεπεία καρδιακῆς προσβολῆς, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α′ Δημοσθένης Χανδρινός, Προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν. Ἡ κηδεία τοῦ ἐκλιπόντος, ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ κόσμου, ἐγένετο τὴν 18ην ὥραν τῆς 14—8—1964 ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α′ Νεκροταφείου Ἀθηνῶν. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁλόκληρος ἡ ἀστυνομικὴ ἡγεσία, ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ἐν συντάξει, πλῆθος πολιτῶν πάσης κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ἐπισήμων οἱ βουλευταὶ Ἀθηνῶν κ.κ. Γ. Ράλλης καὶ Δ. Βρανόπουλος. Στέφανοι πολλοὶ κατετέθησαν καὶ ἡ Ἀττικὴ γῆ ἐκάλυψε διὰ παντὸς τὸν ἀείμνηστον Ἀστυνομικὸν Διευθυντήν, ὁ ὁποῖος τόσον προώρως ἐγκατέλειψε τὰ ἐγκόσμια, ἀφίσας δυσαναπλήρωτον κενόν.

Ὁ Δημοσθένης Χανδρινὸς ἐγεννήθη τὴν 16—11—1908 εἰς τὸ χωρίον Ἀρμενάδες Κερκύρας. Κατετάγη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων τὴν 29—12—1930, ὡς Ἀστυφύλαξ, καὶ ηὐτύχησε νὰ ἀνέλθῃ ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἀστυνομικῆς ἱεραρχίας, πάντοτε κατ' ἐκλογήν. Οὕτω, τὸ ἔτος 1939 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β′, τὸ 1942 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α′, τὸ 1947 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β′, τὸ 1952 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α′, τὸ 1958 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Β′ καὶ τὸ 1962 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Α′. Ὑπηρέτησεν εἰς πολλὰς νευραλγικὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ πάντοτε διεκρίνετο διὰ τὴν τιμιότητά του, τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν πειθαρχικότητα, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν πλήρη ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ καθῆκον.

'Ισχυροτάτης θελήσεως, μὴ καμπτόμενος πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου, μὲ ἐξαιρετικὴν εὐθυκρισίαν καὶ ἀνάπτυξιν ἐξαιρετικῆς πρωτοβουλίας, πρὸς δὲ προσηνέστατος καὶ πλήρης κατανοήσεως τῶν προβλημάτων τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, ἐξετιμᾶτο καὶ ἠγαπᾶτο παρ' ὅλων ὅσων συνανεστρέφετο καὶ διώκει. 'Ετιμήθη κατ' ἐπανάληψιν μὲ ἀμοιβὰς διὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν ποὺ ἐπεδείκνυε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τοῦ ἀπενεμήθησαν: 'Αναμνηστικὸν μετάλλιον διὰ τὰ ὅσα προσέφερε κατὰ τὸν 'Ελληνοϊταλικὸν καὶ 'Ελληνογερμανικὸν πόλεμον, χαλκοῦν μετάλλιον διὰ πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα, μετάλλιον 'Αστυνομικοῦ Σταυροῦ καὶ μετάλλιον 'Αργυροῦ τοιούτου.

Τὴν ὅλην προσωπικότητα τοῦ ἀλησμονήτου Δημοσθένους Χανδρινοῦ, ἀνέπτυξε παραστατικώτατα ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Δημήτριος 'Υφαντής, Διοικητὴς τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν. 'Αποχαιρετῶν τὸν ἐκλιπόντα ὁ κ. 'Υφαντῆς ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Βαρυαλγεῖς καὶ συντετριμμένοι, συγκεντρωθήκαμε σήμερα ἐδῶ, στὸν ἱερὸ αὐτὸ χῶρο, συγγενεῖς, φίλοι καὶ συνάδελφοι, γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε θλιβερὸ καθῆκον.

Νὰ συνοδεύσουμε στὴν τελευταία του κατοικία τὸν ἐκλιπόντα τόσο πρόωρα, ἀγαπητὸ φίλο καὶ συνάδελφο, Δημοσθένη Χανδρινὸ καὶ νὰ τοῦ ἀπευθύνουμε τὸν ὕστατο χαιρετισμό:

Τὸ ξαφνικὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου του ἦταν ἕνα βαρύτατο πλῆγμα γιὰ τὴν οἰκογένειά του, ποὺ τόσο ἐλάτρευε, γιὰ τὴν 'Αστυνομία, ποὺ τόσο πιστὰ τὴν ὑπηρέτησε καὶ γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ τὸν γνώρισαν, ποὺ συνεργάσθηκαν μαζί του καὶ τὸν ἀγάπησαν.

Τὰ συναισθήματα αὐτὰ τῆς λύπης καὶ τῆς στενοχώριας εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένα. Γιατί ὁ Δημοσθένης Χανδρινὸς ὑπῆρξεν ἕνας ὑπέροχος ἄνθρωπος, ἕνας ἐξαίρετος ἀστυνομικός, ἕνας ἄριστος οἰκογενειάρχης, ἕνας ἐκλεκτὸς Ἕλλην, ὁ ὁποῖος, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ἐπέρασε, ἄφησε ἀνάγλυφη τὴ σφραγίδα τῆς προσωπικότητός του καὶ ἀνεξάλειπτα τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του.

Νεαρός, 22 ἐτῶν, ξεκίνησε πρὶν ἀπὸ 34 χρόνια ἀπὸ τὸ ὄμορφο καὶ γραφικὸ χωριό του, τοὺς 'Αρμενάδες τῆς Κερκύρας, πλημμυρισμένος ἀπὸ ὄνειρα κι' ἐλπίδες γιὰ ἀναζήτησι τύχης, γιὰ τὴ δημιουργία τῆς ζωῆς του καὶ κατατάχθηκε στὴν 'Αστυνομία Πόλεων.

'Ως ἐφόδια εἶχε τὰ νειᾶτα. Τὴν πίστι καὶ τὴ φιλοδοξία γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς ζωῆς καὶ τὴν πρόοδο.

Μὲ τὰ προσόντα αὐτὰ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχη στὴ ζωή, γιατὶ ἐργάσθηκε πάντοτε μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ αὐτοπεποίθησι καὶ ὑπηρέτησε πιστὰ καὶ μὲ ἀφοσίωσι ὁπουδήποτε καὶ ἂν τοποθετήθηκε.

Πάντοτε εἶχε ἔφεσι γιὰ μάθησι καὶ πρόοδο.

'Εφοίτησε στὴ Σχολὴ 'Υπαστυνόμων κατὰ τὴν πρώτη περίοδο τῆς λειτουργίας της καὶ προήχθη πάντοτε σ' ὅλους τοὺς βαθμοὺς κατ' ἐκλογήν.

'Ως ἀξιωματικὸς ὑπηρέτησεν ἐπὶ πολὺ καιρὸ στὴν 'Υποδιεύθυνσι Γενικῆς 'Ασφαλείας, στὴν 'Αγορανομία, σὲ ἐπιτελικὲς 'Υπηρεσίες, στὸ 'Αρχηγεῖο 'Αστυνομίας, στὶς 'Αστυνομικὲς Διευθύνσεις 'Αθηνῶν καὶ Κερκύρας, πάντοτε λίαν εὐδοκίμως καὶ μὲ ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοσι.

Τελευταίως εἶχε τοποθετηθῆ ὡς Προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως 'Αλλοδαπῶν, πλὴν ὅμως ὁ τόσον πρόωρος θάνατός του δὲν ἐπέτρεψε ν' ἀναλάβη ὑπηρεσίαν. 'Ο Δημοσθένης Χανδρινὸς ὑπῆρξεν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀφωσιώθηκαν ψυχῆ καὶ σώματι στὴν 'Υπηρεσία καὶ διέθεσαν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἑαυτό τους στὴν ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν 'Αστυνομία. 'Εργατικὸς καὶ ἀκάματος, εὐ-

γενὴς καὶ εὐπροσήγορος, προσηνὴς καὶ μειλίχιος, εὔψυχος καὶ ἀποφασιστικός, αὐτὰ ἦσαν τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ ποὺ τὸν διέκριναν.

Σὲ κάθε περίπτωσι ἐνεργοῦσε μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα καὶ διέθετε ὁλόκληρο τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντος.

Κατὰ τὰ θλιβερὰ γεγονότα, ποὺ ἔλαβον χώραν προσφάτως στὸ Γήπεδο τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ἐπέδειξεν ἔκτακτη ἐργατικότητα καὶ ἀφοσίωσι πρὸς τὸ καθῆκον καὶ κατέβαλεν ἐξαιρετικὲς προσπάθειες γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς σημειωθείσης πρωτοφανοῦς ἐκρύθμου καταστάσεως. Ἀποτέλεσμα τῆς κοπώσεώς του ταύτης, τῆς ἀγωνιώδους προσπαθείας του καὶ τῆς ψυχικῆς του ἀναστατώσεως, ὑπῆρξεν ἡ καρδιακὴ προσβολὴ τὴν ὁποίαν ὑπέστη καὶ ἡ ὁποία τελικῶς τὸν ὡδήγησε στὸ θάνατο. Ἔτσι ὁ Δημοσθένης Χανδρινὸς ἔπεσεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ καθήκοντος καὶ ἐφεξῆς θὰ πρέπει νὰ γράφεται στὶς σελίδες τῆς ἱστορίας τῆς Ἀστυνομίας ὡς ἥρως καὶ νὰ μνημονεύεται ὡς θῦμα τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος.

Ἀ γ α π η τ ὲ Δημοσθένη, ὡς φίλος καὶ συνάδελφος, ἀλλὰ καὶ ὡς συμμαθητής σου στὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, ἀπὸ τὴν ὁποία ξεκίνησες πρὶν ἀπὸ 25 χρόνια γεμάτος πίστι καὶ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῶν ὀνείρων σου, ποὺ τόσο πρόωρα ἀνέκοψεν ὁ ἀδόκητος θάνατός σου, σοῦ ἀπευθύνω τὸν τελευταῖο ἀποχαιρετισμὸ καὶ εὔχομαι ὅπως ὁ Ὕψιστος τάξη τὴν ψυχή σου ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ στάξη βάλσαμο παρηγοριᾶς στὶς καρδιὲς τῆς τόσον σκληρὰ πληγείσης οἰκογενείας σου.

Ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ὁλόκληρη 35ετίαν ὑπηρέτησες μὲ πίστι καὶ ἀφοσίωσι, καταθέτω στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ σου σ' ἔνδειξι Τιμῆς καὶ Εὐγνωμοσύνης γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσέφερες καὶ εὔχομαι ὅπως εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ θὰ σκεπάση τὸ σκήνωμά σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξέχαστε φίλε καὶ συνάδελφε».

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», διερμηνεύοντα τὰ αἰσθήματα τοῦ συνόλου τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, συλλυποῦνται βαθύτατα τοὺς οἰκείους τοῦ Δ. Χανδρινοῦ καὶ εὔχονται εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν. Ἰδιαιτέρως, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ ἀστυνομικοί, ἐκφράζουν τὴν βαθυτάτην ὀδύνην των διὰ τὸν ἀδόκητον θάνατον τοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀμέσου Προϊσταμένου των, ὁ ὁποῖος καὶ συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ ὑπῆρξε καὶ μεγάλας προσπαθείας κατέβαλε διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καθόλου ἐμφανίσεώς του.

Ἂς τὸν ἀναπαύση Κύριος ὁ Θεὸς ἐν σκηναῖς δικαίων. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ τὸν ἐκάλυψε καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία.

Φώτιος Χριστοδουλόπουλος

Τὴν ἐπαύριον τοῦ θανάτου τοῦ Δημοσθένους Χανδρινοῦ, ἤτοι τὴν 15—8—1964, ἀπεβίωσεν ὁ ἐν συντάξει Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Φώτιος Χριστοδουλόπουλος. Ἡ κηδεία τούτου ἐγένετο τὴν ἑπομένην, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Β' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν, καὶ παρηκολουθήθη ὑπὸ πλήθους ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει, ὡς καὶ ὑπὸ ἀντιπροσωπειῶν ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων καὶ πλήθους πολιτῶν, παρὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐκλιπὼν ὑπερηγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς πρώην ἀστυνομικός.

Ὁ Φώτιος Χριστοδουλόπουλος ἐγεννήθη τὴν 15—1—1900 εἰς τὸ χωρίον Καλύδωνα Ὀλυμπίας, τοῦ νομοῦ Ἠλείας. Νέος εἰς τὴν ἡλικίαν, 23 ἐτῶν, κατετάγη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ὡς Ἀστυφύλαξ καὶ ἔκτοτε προήχθη: Τὸ ἔτος 1932 εἰς

τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄, τὸ 1936 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου, Α΄, τὸ 1943 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ καὶ τὸ 1952 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α΄. Ὑπηρέτησεν διαδοχικῶς εἰς πολλὰς ὑπηρεσίας καὶ πάντοτε διεκρίνετο διὰ τὴν σεμνότητά του, τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ χαρακτῆρος του, τὴν σοβαρότητα, πειθαρχικότητα καὶ προθυμίαν μετὰ τῶν ὁποίων ἐξετέλει τὸ πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν καθῆκον. Τὰ φυσικὰ καὶ ἠθικά του προσόντα, αἱ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι του ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἐπεβραβεύθησαν διὰ μεταλλείων Ἀναμνηστικοῦ, Ἀργυροῦ καὶ Ἀστυνομικοῦ Σταυροῦ.

Τὴν 2—12—1953, ὁ Φώτιος Χριστοδουλόπουλος ἐξῆλθεν τῆς Ὑπηρεσίας, λαβὼν τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β΄ ἐν συντάξει. Ἔκτοτε, καὶ μέχρι τοῦ θανάτου του, ἐξηκολούθησε νὰ ζῇ ὡς ὑπόδειγμα χρηστοῦ καὶ ἐναρέτου πολίτου καὶ ἐντίμου οἰκογενειάρχου, ἀναδείξας τοὺς δύο υἱούς του, τὸν ἕνα ὡς ἐπιστήμονα καὶ τὸν ἕτερον ὡς ἀξιωματικὸν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ. Τὰς ἀρετάς του αὐτάς, ὡς ἀστυνομικοῦ καὶ ὡς ἀνθρώπου γενικώτερον, συνώψισεν λίαν παραστατικῶς ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Παναγιώτης Ἀναγνωστόπουλος, ὁ ὁποῖος, ἀποχαιρετῶν τὸν ἐκλιπόντα ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν κηδείαν, ἐτόνισε μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς :

«Κεῖσαι ἤδη, προσφιλέστατέ μου συνεργάτα, ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τούτου τεμένους, ὑπὸ τὰς σκιὰς τῶν ἀγγέλων, ἐν μέσῳ τῶν προσφιλῶν σου συναδέλφων καὶ τῶν ἀγαπώντων σε οἰκείων. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔρχεται εἰς μνήμην μου μία τρικυμιώδης ἱστορία, τὴν ὁποίαν ἔζησα μαζί σου ὅταν ἡ πατρίς μας ἐκινδύνευε καὶ ἐθαύμαζα τὸν ἀδάμαστον χαρακτῆρα σου, τὴν αὐταπάρνησίν σου, τὴν αὐτοθυσίαν σου καὶ τὴν προσήλωσίν σου εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἠνάλωσες τὴν ζωήν σου... Διεκρίνεσο διὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπίδοσίν σου εἰς τὴν δίωξιν τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος καὶ ἄπειροι εἶναι αἱ περιπτώσεις τῆς περιπετειώδους ἐξιχνιάσεως σοβαρῶν κατὰ τῆς περιουσίας ἐγκλημάτων, ἀλλὰ καὶ σοβαρῶν κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας ἐγκλημάτων τῶν κομμουνιστῶν... Εἰς τὸν τομέα τὸν οἰκογενειακόν, κατεχόμενος ἀπὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν πρὸς τὴν οἰκογένειαν ὑποχρεώσεων, ἐπέδειξες σπανίαν ἀφοσίωσιν, μὲ ἀποτελέσματα λαμπρὰ διὰ τοὺς βλαστούς σου. Ἔθεσες οὕτω τὸν ἑαυτόν σου ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς...» κ.λ.

Ἡ ἀστυνομικὴ οἰκογένεια, διὰ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ μας, συλλυπεῖται τοὺς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος καὶ τοὺς εὔχεται τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν. Εὔχεται ὅπως Κύριος ὁ Θεός, ὁ νεκρῶν καὶ ζώντων δεσπόζων, τάξῃ τὸν ἀείμνηστον Φώτιον Χριστοδουλόπουλον εἰς σκηνὰς δικαίων καὶ τὸν ἀναπαύσῃ ἐν τῇ ἀπείρῳ φιλευσπλαχνίᾳ του.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.